

BẢN PHƯỚC LÀNH ĐẾN THẾ GIỚI TUYỆT VỜI

NÀY!

THỦ THÁCH CỦA
HỒNG MA TỘC

Natsume
Akatsuki

Minh họa
Kurone
Mishima

BAN PHƯỚC
LÀNH ĐẾN
THẾ GIỚI
TUYỆT VỜI
NÀY! 14

THỬ THÁCH CỦA
HỒNG MA TỘC

SUMMER VACATION

SUMMER VACATION

SERVICE

GIFTING this WONDERFUL WORLD with BLESSINGS! 14

Crimson Demon's Trial

PROLOGUE
P003

CONTENTS

CHAPTER 1

DIVINE PUNISHMENT UPON
THIS HOLY ARMOUR!

P005

CHAPTER 2

THE TRUTH UPON
THIS MAN MADE RACE!

P045

CHAPTER 3

PEACE UPON THESE
MOMENTARY ORDINARY DAYS!

P096

CHAPTER 4

A CONCLUSION UPON
THESE FATED RIVALS!

P142

CHAPTER 5

AND THUS BEGINS
THIS LEGEND!

P201

EPILOGUE

P236

AFTERWORD
P249

Tập 14

Thử thách của Hồng Ma Tộc

Mục lục

Mở đầu	10
Chương 1: Hãy giáng thiên phạt lên bộ thánh giáp này!.....	12
Phần 1.....	12
Phần 2.....	21
Phần 3.....	30
Phần 4.....	35
Phần 5.....	41
Phần 6.....	45
Phần 7.....	51
Chương 2: Sự thật về chủng tộc nhân tạo này!.....	56
Phần 1.....	56
Phần 2.....	60
Phần 3.....	68
Phần 4.....	74
Phần 5.....	79
Phần 6.....	91

Phần 7	99
Chương 3: Đem bình yên đến cho những ngày bình thường ngắn ngủi này!	108
Phần 1	108
Phần 2	111
Phần 3	127
Phần 4	139
Giao Đoạn: Người sẽ trở thành tộc trưởng của Hồng Ma Tộc....	149
Chương 04: Sự kết thúc của cặp đôi thủ định mệnh này!.....	158
Phần 1	158
Phần 2	170
Phần 3	186
Phần 4	200
Phần 5	211
Chương 5: Và do đó, huyền thoại này bắt đầu!.....	221
Phần 1	221
Phần 2	230
Phần 3	235
Phần 4	244
Chương kết	257
Lời bạt	270
Ngoại truyện 1: Nụ cười ngây thơ của cây giống	272

Ngoại truyện 2: Con quý triệu hồi mạnh nhất của Hồng Ma Tộc	277
Ngoại truyện 3: Người bỏ lại lam sấm phía sau.....	282

Mở đầu

“Này, mấy người đã chuẩn bị xong chưa!? Mấy người có bảo dưỡng trang bị của mình đúng cách không đấy!?”

“Aah, bộ giáp của tôi đã trở nên vô cùng lấp lánh sau toàn bộ việc đánh bóng đó! Thanh trường kiếm yêu quý của tôi cũng vậy, nó đã được mài bén mọi góc cạnh, vì vậy hãy mong đợi những điều tuyệt vời từ tôi!”

Lúc chúng tôi đang tập trung bên ngoài biệt thự, Darkness, mặc những trang bị đã được đánh bóng như mới, hào hứng trả lời.

Kể cả khi tôi phải kiểm tra trang bị của mọi người, tôi cũng đã không hờ hững với bản thân mình.

Ngoài các trang bị cơ bản của tôi, bên trong balo ,tôi còn nhét đầy những vật phẩm ma thuật đắt tiền và cuộn phép.

“Nói này, Darkness, có lẽ cô nên từ bỏ việc chiến đấu bằng kiếm và chỉ dùng nấm đầm của mình.”

“Tốt thôi, vậy thì, nếu cô đã nói như vậy, có lẽ tôi sẽ bắt đầu sử dụng nấm đầm của mình ngay bây giờ. Qua đây, Aqua.”

Mang một cái balo giống như tôi, Aqua chạy ngay lập tức khi nghe những lời của Darkness.

Trái ngược với chúng tôi, những người đã vô cùng phẫn khích từ khi sáng sớm, Megumin trông có vẻ chán chường, và chỉ mặc những trang bị tối thiểu khi tham gia cùng chúng tôi.

“... Tại sao mọi người lại phẫn khích quá vậy? Ngay từ đầu, tại Làng Hồng Ma đã có những cửa hàng ở đó, nên em không nghĩ là cần phải mang quá nhiều thứ cùng với chúng ta...”

“Em đang nói gì vậy!? Đó là một thử thách, em biết mà!? Một thử thách! Một người có thể sẽ phải thách thức với cả bộ tộc pháp sư ưu tú, Hồng Ma Tộc! Dù cho chúng ta có chuẩn bị bao nhiêu thứ đi nữa, nó cũng sẽ không bao giờ là đủ!”

Nghe những lời tôi nói, Megumin đáp trả với một ánh nhìn ngạc-

Chương 1:

Hãy giáng thiên phạt lên bộ thánh giáp này!

Phần 1

Mới hôm trước, một ứng viên cho vị trí Quý Tướng, một tên trông như một kẻ trong nhóm nam ca sĩ, một thiên thần sa ngã, Duke, đã bị đánh bại.

Với kết quả đó, một Wiz với trái tim tan vỡ đã nhốt mình lại trong cửa hàng. Kể từ đó, mỗi ngày Aqua đều đến khuyên nhủ cô ấy.

Hôm nay cũng không có gì khác.

Sau khi quay về từ cửa hàng ma thuật, bọn tôi đã gặp Yunyun, người đang chờ đợi phía bên ngoài biệt thự với một giỏ trái cây trong tay, như là quà đến thăm nhà.

“Cậu có thể ngừng đố thừa, sự thất bại của mình cho người khác của cậu cho người khác không!?

“Vậy thì, đó có thể là lỗi của ai!? Mình đã bảo cậu là không được dùng Explosion, vậy tại sao!? Tại sao cậu phải bắn nó, vào cái nơi tồi tệ nhất có thể đó chứ hả!?”

Tôi đã mời Yunyun vào bên trong và thử hỏi thêm về những chi tiết, nhưng...

“Giờ thì, bình tĩnh đã, Yunyun. Thật là vô lý khi em trông mong vào một cô gái như em ấy, người giống như một cái pháo hoa sắp nổ, không sử dụng ma pháp Explosion. Ý anh là, nó giống như mong đợi tín đồ của giáo phái Axis sẽ hành xử trưởng thành và dè dặt vậy. Đó là một điều bất khả thi.”

“K-Khi anh nhìn mọi việc theo cách đó, nó giống như em mới là người sai vạy...”

“Kazuma, cái ví dụ đó khá thô lỗ với những tín đồ của giáo phái Axis đấy. Những đứa trẻ của tôi chỉ có chút tự do tự tại, bọn họ không có tệ như Megumin.”

“Được rồi, nhào vô đây, cả ba người! Em sẽ cho ba người thấy chuyện gì sẽ xảy ra khi một Hồng Ma Nhân trở nên nghiêm túc!”

—Có vẻ như ở làng Hồng Ma hiện đang thực hiện một thử thách để xác định ai là tộc trưởng tiếp theo của họ.

Và Yunyun hiện tại đang nhắm đến vị trí đó.

Theo những gì tôi nhớ, Yunyun cũng là người đã tự giới thiệu mình là tộc trưởng tương lai của Hồng Ma Tộc.

“Một người chỉ có 3 lần để tham gia thử thách, nên sau hai lần thất bại, đây là cơ hội cuối cùng của em đúng không? Lúc trước chị đã

từng được nghe về thử thách này. Gia tộc Dustiness đã có những giao dịch đắt giá với làng Hồng Ma. Bộ giáp yêu quý mà gia tộc chị sử dụng cũng là một sản phẩm cao cấp được làm bởi Hồng Ma Tộc.”

Darkness, người đang chăm chú lắng nghe, tóm tắt lại trong khi nhâm nhi một tách trà.

Đặt cái tách lên bàn, cô ấy tiếp tục nói.

“Thử thách của Hồng Ma Tộc được thiết kế để có thể thực hiện bởi một tổ đội, bao gồm một tiên phong mạnh mẽ và một Hồng Ma Tộc ở vị trí hậu quân, hay đó là những gì chị đã được nghe... Đây chắc chắn là một dạng định mệnh. Megumin giống như là gia đình của chị, nên chị sẽ chăm sóc cho mó lộn xộn của em ấy. Để vị trí tiên phong đó cho chị!”

“T-Thật sao!? Em sẽ có thể nghĩ ngoài một cách thoái mái nếu ai đó có thể sử dụng Decoy như chị làm tiên phong! L-Làm ơn cho em mượn sức mạnh của chị!”

Yunyun nở một nụ cười rạng rỡ sau khi nghe những lời đó, Darkness đáp trả lại với một nụ cười dịu dàng khi nâng tách trà của mình lên môi...

“Darkness, cô chỉ đang tìm cách để có thể tỏa sáng sau toàn bộ những vụ việc vừa qua, đúng không? Tôi muốn nói là, toàn bộ những việc cô đã làm trong sự cố của Wiz chỉ là quyền rũ tên đó.”

“Bluh!”

Darkness phun hết trà ra như thể trả lời cho mấy câu đâm chọt của tôi.

Tuy nhiên...

“Anh hỏi nè, nó có thật sự là một rắc rối cho em nếu như em không trở thành tộc trưởng không? Giống như, gia đình em đã làm tộc trưởng qua nhiều thế hệ, nên nếu em thất bại trong thử thách này, bọn họ sẽ thất vọng về em hay sao đó...? Trở thành tộc trưởng có nghĩa là em phải là tộc nhân giỏi nhất trong số Hồng Ma Tộc, nên anh đoán sự cạnh tranh sẽ rất là khốc liệt...”

Lờ đi việc Darkness đang nhìn tôi một cách giận dữ, tôi hỏi Yunyun người đang cúi đầu nhìn xuống chân mình, nhưng...

“Không, nếu như em phải nói thì, hầu hết Hồng Ma tộc đều vừa thích vừa ghét vị trí tộc trưởng. Vị trí đó sẽ trói chặt họ với rất nhiều trách nhiệm, nên...

Ngẩn đầu lên cùng với một biểu hiện vô cùng nghiêm túc, em ấy tiếp tục nói,

“Em không có kỹ năng hay tham vọng đặc biệt nào khác, vì vậy nó sẽ là một vấn đề khi em tự giới thiệu bản thân mình là một Hồng Ma...”

“Hãy từ bỏ việc trở thành tộc trưởng đi. Bọn anh sẽ nghĩ cho em cách để tự giới thiệu bản thân mình.”

“Như đã mong đợi từ Kazuma! Chúng ta sẽ giải quyết được vấn đề này trong vòng 5 phút!”

Nghe thấy mấy câu trao đổi giữa tôi và Aqua, Yunyun điên đảo đứng dậy.

“Làm ơn đợi đã, anh hiểu nhầm rồi! Đó không phải là toàn bộ lý do! Hồng Ma Tộc khá là tự tung tự tác, nên ai biết được chuyện gì sẽ xảy ra nếu họ không có một tộc trưởng... nhưng, như em đã nói, không có ai ngoài em muốn trở thành tộc trưởng nhiều đến mức có thể chấp nhận cái thử thách rắc rối đó...”

Thật vậy, nó mang lại cảm giác là họ sẽ gây ra biết bao nhiêu loại hỗn loạn nếu như Hồng Ma Tộc bị bỏ lại để tự mình quyết định.

Yunyun luôn là một người có lý lẽ và nghiêm túc. Thực tế, tính cách của em ấy gần giống như là một lớp trưởng. Vì vậy, nếu như em ấy trở thành tộc trưởng...

Ngay lúc đó, Megumin, người đang chơi với Chomosuke đang nằm trên đùi mình, nói.

“Em nghĩ mình không còn lựa chọn nào khác. Trong trường hợp đó, em sẽ trở thành tộc trưởng-”

“Cậu còn không thể sử dụng ma pháp cấp cao! Thêm vào đó, trở thành tộc trưởng có nghĩa là cậu sẽ phải trở lại làng, cậu có biết không hả!? Nếu như cậu nói ‘bởi vì cái danh hiệu tộc trưởng nghe có vẻ ngầu’, mình sẽ thật sự giận dữ đấy!”

Hình như, biết sử dụng ma pháp cấp cao là điều kiện tối thiểu để trở thành tộc trưởng của Hồng Ma Tộc.

“Giờ thì, hai đứa bình tĩnh lại. Cuối cùng, Yunyun chỉ cần một cộng sự mạnh mẽ, đúng không? Trong trường hợp đó, hãy để nó lại cho anh. Anh sẽ cho mọi người thấy tại sao ai cũng chạy đến chỗ anh mỗi khi có khủng hoảng xảy ra!”

Megumin và những người khác trông có vẻ ngạc nhiên trước lời nói của tôi.

“S-Sao vậy? Thường thì, Kazuma sẽ nghĩ đây chỉ là một công việc lặt vặt, do đó tại sao hôm nay anh lại để chịu như vậy?”

Megumin nói ra ý kiến của những người hiện đang có mặt. Theo sau em ấy, Darkness có vẻ đã suy luận được điều gì đó, đập vào tay mình.

“Oh, tôi hiểu riết, đó là vì có rất nhiều cô gái xinh đẹp tại làng Hồng Ma!”

“Oh, có phải cô tiểu thư dâm tiện với kiến thức sâu rộng về kỹ thuật quyến rũ, nghĩ tôi là một con thú hưng tình hay gì đó không? Tôi nghĩ là gần đây mình đã bị xem thường. Tôi sẽ dùng cơ hội này để nhắc cho cô nhớ những việc tôi có thể làm.”

Nhin thấy tôi giơ ngón tay ra, rồi lắc lắc về phía cô ấy, Darkness giơ nắm đấm của mình lên với vẻ không cam tâm và có phần không...

“Oh, giờ thì tôi hiểu rồi! Tên của Kazuma vừa mới xuất hiện trên báo vài ngày trước, nên cậu định trốn đến làng Hồng Ma cho tới khi mọi thứ lắng xuống, đúng không? Sau cùng, tên Duke đó đến đây là để thách đấu với Wiz, nên tôi chắc cậu ta đang lo lắng mình cũng sẽ trở thành mục tiêu của một vài Mạo Hiểm Giả khác!”

Và Aqua lột trần suy nghĩ của tôi một cách hoàn hảo, với một nụ cười chế giễu trên khuôn mặt.

Tại sao cô ta chỉ nhạy bén vào mấy thời điểm như lúc này.

“K-Không phải nó! Không giống như ba người, ba người chả biết làm gì khác ngoài việc mỗi ngày đều mang đến rắc rối cho tôi, Yunyun là một người bạn quan trọng của tôi với suy nghĩ bình thường. Dương nhiêu tôi sẽ giúp em ấy khi em ấy vướng vào rắc rối!”

“Chờ đã, em nghĩ gần đây bọn em đã ít gây ra rắc rối hơn trước... Tại sao cậu lại đở mặt hả Yunyun? Tên này chỉ đang nói ra mấy lời khen hời hợt như anh ta thường hay nói thôi! Giờ cậu đang trở nên quá dễ dãi đấy!”

Yunyun chắc chắn chỉ chú ý tới từ ‘quan trọng’ và ‘bạn bè’ từ bài phát biểu của tôi.

“Này, Kazuma, anh thật sự nghiêm túc với ý định trở thành cộng sự của Yunyun à? Bao quanh làng Hồng Ma chỉ có những con quái vật mạnh mẽ, anh biết không hả? Tôi có thể dùng như một tấm khiên thịt kể cả khi tôi không thể đánh trúng đòn nào, nhưng anh...”

“Đúng vậy, Kazuma-san yếu đuối sẽ bị ăn thịt bởi mấy con quái vật ở đó. Tại sao cậu không ở lại và trông coi nhà cửa với tôi? Hãy để Darkness có cơ hội tỏa sáng một lần nữa. Gần đây cô ấy chả có tí cơ hội để nổi bật nào. Đúng là có nhiều buổi phỏng vấn ăn theo từ bài báo đó, nên tôi cảm thấy khá đáng tiếc khi thành tích gần đây của cô ấy là quyến rũ... Ouch! Nay, Darkness, tôi đang ủng hộ cô, tại sao cô lại đánh tôi- Ah, ngừng lại! Ngừng lại!!!”

Nghe được lời của hai người đó, tôi nghĩ lại thêm một lần nữa.

T-Thật vậy, giờ tôi nghĩ về điều đó, chắc chắn sẽ không có Mạo Hiểm Giả nào rãnh rỗi đến mức sẽ đi đến thành phố của mấy tên tân binh này chỉ để thách đấu với tôi...

Ngay lúc tôi đang nghĩ về điều đó, khi Darkness di chuyển nắm tay của mình vào thái dương của Aqua. Thì tiếng chuông cửa vang lên, và rồi cửa trước được mở ra.

“Có Satou Kazuma-san ở đây không?”

Người đang đứng đó là một trong những quý cô của Guild.

“Um, một Mạo Hiểm Giả cấp cao, người đã đến đây từ thủ đô đang yêu cầu được gặp mặt Satou-san. Nếu anh có thời gian, anh có thể đến tham gia với chúng tôi tại Guild không?”

“Xin lỗi. Giờ tôi đang chuẩn bị đi đến làng Hồng Ma, để giúp đỡ một người bạn quan trọng của tôi. Tôi chắc chắn sẽ không thể quay lại trong một thời gian, nên làm ơn hãy bảo họ quay lại vào một dịp khác.”

Mọi người quay mặt về phía tôi, ngay sau khi tôi lập tức trả lời.

“Ka-Kazuma-san...!”

Lò đi giọng nói cảm động của Yunyun, tôi nở một nụ cười với quý cô của Guild và tiếp tục.

“Vậy nên, nói điều này với tên Mạo Hiểm Giả đó... ‘Satou Kazuma đã rời đi, trên hành trình gian khổ vì lợi ích của một người bạn. Anh ta có

thể không sống sót mà quay về, nên hãy quên anh ta đi và tiếp tục chúng đấu với Quý Vương..."

"S-Satou-san..."

Có lẽ do bị ảnh hưởng bởi bầu không khí, nhưng giọng của quý cô của Guild có vẻ cũng chưa đầy ngưỡng mộ.

Tôi đã không nghĩ là, mình sẽ đột nhiên rời đi trên một chuyến hành trình như thế này, nhưng đây sẽ là cách tốt hơn so với việc đấu tay đôi với một tên Mạo Hiểm Giả đến từ thủ đô.

Nếu như bây giờ, tôi rời đi theo cách cách ngầu lời này, và quay lại sau khi mọi chuyện đã được giải quyết...

Ngay lúc đó, quý cô của Guild nói với tôi bằng một ánh mắt lấp lánh- "Tôi hiểu rồi! Tôi chắc chắn sẽ chuyển lời tới Mạo Hiểm Giả xinh đẹp đó, người đã tự nhận mình là một fan của Satou-san!"

"Eh?"

Phần 2

Sáng hôm sau.

"Sao Yunyun chưa có mặt ở đây nữa!? Tôi đã chuẩn bị xong hết tất cả mọi thứ! Chúng ta sẽ thổi tung cái thử thách của Hồng Ma Tộc trong một ngày duy nhất!"

Tối qua, tôi đã hoàn tất việc chuẩn bị của mình, vì vậy, tôi chỉ sốt ruột chờ đợi những người khác sẵn sàng thôi.

Hiện giờ chỉ mới là sáng sớm, và mặt trời còn chưa hoàn toàn mọc lên.

“Tôi không thể chờ đợi được nữa, Kazuma. Bảo vệ hàng ngũ phái sau là công việc của một kị sĩ, nên hãy để cái thử thách đó lại cho tôi!”

Người đang đứng bên cạnh, và cũng hối hả giống như tôi, Darkness phấn khích nói với tôi điều đó.

“Tôi từ chối. Sau cùng, có một nữ Mạo Hiểm Giả xinh đẹp đang chờ tôi quay về. Làm sao tôi có thể không nắm lấy cơ hội này mà thế hiện cơ chứ?”

“Đ-Đừng có ngán đường tôi chỉ vì cái lý do ngu ngốc như vậy! Coi nào, kazuma, cho tôi một cơ hội để tôi cũng có thể thu hút sự chú ý nữa! Điều này không giống với anh một chút nào. Tại sao hôm qua anh không đi gặp người đã hâm mộ anh hả?”

Darkness nắm chặt vai tôi rồi bắt đầu lắc. Có vẻ như cô ấy thật sự muốn có cơ hội để tỏa sáng như một mạo hiểm già. Nhưng...

“Nếu như tôi chạy đi gặp mặt người hâm mộ vào cùng một ngày mà họ yêu cầu, điều đó sẽ khiến tôi giống như một kẻ nô nức và tuyệt vọng, phải không? Tốt nhất là nên giải quyết vấn đề của Yunyun trước, sau đó quay lại Guild rồi nói lớn tiếng những thứ như ‘Chà, chà, sau cùng sự cố đó cũng chẳng lớn lao gì cho lắm...’. Sau đó, tôi sẽ vô tình gặp mặt người hâm hộ và mọi thứ sẽ tiến triển một cách tự nhiên.”

“S-Sao lại phải diễn xuất công phu vậy kia chứ? Hành xử mỗi ngày của anh chẳng thể nào trở nên ủy mị hơn được nữa, nhưng anh lại quan tâm rất nhiều đến việc này...”

Darkness nói một cách tức tối, nhưng cô ta có thể nói bất kì thứ gì mà cô ta muốn.

“Tôi còn phải mang về vài câu chuyện cho người hâm mộ của tôi, nên lần này tôi sẽ giành lấy thật nhiều thành tựu. Cô có thể ở lại và trông chừng nhà cửa.”

“K-Không có chuyên đó đâu! Thủ thách của Hồng Ma Tộc được mô phỏng theo một huyền thoại nổi tiếng, và nó đòi hỏi một tiên phong và một hậu quân, họ phải cùng nhau hành động để vượt ra rất nhiều thử thách. Sự ngưỡng mộ với huyền thoại đó là thứ đã đưa tôi đến với con đường trở thành một Mạo Hiểm Giả! Coi nào, Kazuma, cơ hội như thế này rất hiếm khi xuất hiện, nên hãy nhường cho tôi lần này!”

Trước việc nái nỉ một cách bướng bỉnh của Darkness, tôi không thể ngăn mình vặn lại.

“Thứ đã đưa cô đến với con đường trở thành một Mạo Hiểm Giả, nó biến thái hơn rất nhiều! Đừng nghĩ giờ đây có thể thoát khỏi việc đó bằng việc nói dối! Tôi cũng muốn đóng vai một người hùng!”

“Đ-Đó là không phải là một lời nói dối! Tôi sẽ không phủ nhận là tôi có mong đợi thứ gì đó không đúng đắn khi trở thành một Mạo Hiểm Giả, nhưng tôi thật sự đã bắt đầu ngưỡng mộ họ từ khi còn là một đứa trẻ vì những huyền thoại đó! Và anh nói anh muốn đóng vai một anh hùng, đúng không!? Đừng có cản đường tôi với dăm ba cái động lực rẻ tiền đó!”

Một giọng nói bức túc gọi chúng tôi khi cả hai đang bắt đầu gây gỗ với nhau.

“Hai người thật sự muốn chơi trò anh hùng và pháp sư đến như vậy à? Em sẽ chơi với hai người lâu đến khi nào hai người muốn, sau khi trở về từ làng Hồng Ma, nên giờ hãy tự biết cư xử đi.”

Đúng ngay lối vào là một Megumin ngái ngủ với những trang bị nhẹ trên người.

Có một lý do cho sự cỗ chấp của tôi và Darkness về vấn đề này.

Trong một huyền thoại trên thế giới này, có một câu chuyện về một cặp trai gái cùng nhau làm việc để vượt qua vô vàng thử thách, cuối cùng kết thúc với việc cô gái đó trở thành nữ hoàng của một quốc giá.

Nhân vật chính trong câu chuyện đó là một nữ pháp sư dũng cảm và một chàng hiệp sĩ trầm lặng.

Sau khi vượt qua mọi khó khăn cùng chàng hiệp sĩ, cuối cùng cô gái cũng đạt được ước mơ, là trở thành nữ hoàng rồi kết hôn với chàng hiệp sĩ đó. Nó là một câu chuyện với cái kết có hậu theo kiểu cổ điên.

Và có vẻ như thử thách của Hồng Ma Tộc mô phỏng theo huyền thoại đó.

Tuy nhiên...

“Bảo vệ megumin thì có chút, phải nói sao nhỉ, nó không mang đến cảm giác tương tự...”

“Đ-Đúng vậy, thay vì tái tạo một huyền thoại, cảm giác cứ giống như là đi ra ngoài làm một chuyến đi thú vị...”

“Được thôi, thay vì đóng vai một công chúa, em sẽ đóng vai trùm cuối! Em sẽ là một pháp sư xấu xa người mà xuất hiện vào đoạn cuối của tập sách đầu tiên! Giò gì, tới đây!”

Ngay khi Megumin bắt đầu trở nên phẫn nộ rồi vẫy cây trưng xung quanh mình, một giọng nói vô tư, ngân nga phát ra từ trong sân.

Nhìn về phía đó, tôi đã thấy Aqua đang tưới nước cho cánh đồng với thứ nước được pha trộn ma thuật.

“Chúng ta sẽ đi du hành một thời gian, vì vậy, có lẽ chúng ta nên nhờ ai đó tưới nước cho cánh đồng, chứ nhỉ? Wiz đã nhận việc chăm sóc cho Chemosuke và Zell, nên có lẽ chúng ta cũng nên nhờ cũng nên nhờ cô ấy tưới nước cho cánh đồng...”

Tôi như câm nín khi ánh mắt mình đặt lên cái thú đang ở trong cánh đồng.

Cái cây mà Aqua đang vui vẻ tưới nước là một cây giống nhìn như một cô bé có kích thước bằng một bàn tay.

Đúng vậy, đó là cô gái tinh lặng.

“Ồ, đúng rồi, chúng ta hoàn toàn quên mất nó do mọi thứ đã xẩy ra, nhưng thứ đó được trồng trên cánh đồng của chúng ta! Này, Darkness, Megumin, không chế Aqua trong một lúc, tôi sẽ chăm sóc thú này trước khi chúng ta đi!”

“Chờ đã, cậu đang nói cái gì vậy!? tôi sẽ không để cậu làm điều đó, tên NEET máu lạnh! Nó sẽ ổn thôi, nếu tôi tưới cô bé với nước thánh được cung cấp bởi nữ thần, cô bé chắc chắn sẽ lớn lên thành một cô gái tốt!”

Khi tôi lại gần để kết liễu nó, Aqua ôm cô gái tinh lặng như để bảo vệ nó trong khi cô ta thỉnh cầu tôi.

“Không có vụ đó đâu! Chúng ta không cần thêm một con thú nuôi ở trong nhà! Chúng ta đã có đủ thứ để lo lắng cho Chomosuke, Zell và cả Aqua, chúng ta chưa cần thêm một con nào nữa!”

“Làm ơn, Tôi cầu xin cậu! Tôi sẽ tưới nước đàng hoàng cho cô bé và dẫn cô bé đi tản bộ... Chờ chút, có phải cậu vừa nói luôn cả tên tôi trong đó?”

Cô gái tinh lặng chắc vẫn còn quá nhỏ để hiểu những lời mà chúng tôi nói. Cô bé vui vẻ cười với tôi.

... Tôi có thật sự cần phải giết cô bé này?

“N-Này, Darkness, không phải đảm bảo sự an toàn của thành phố là bốn phận của những quý tộc sao? Cô muốn có thời khắc tỏa sáng của mình, nên tôi sẽ để cô làm việc này.”

“K-Không, trong toàn bộ chúng ta anh là người có level thấp nhất, mặc dù là người chỉ huy cả nhóm, vì vậy anh nên làm việc này.”

....

“Đừng có trở nên gắn bó với con bé chỉ vì cô tưới nước cho nó cùng với Aqua trong vài ngày qua! Coi nào, tiểu thư Dustiness, hãy bảo vệ thành phố này khỏi quái vật!”

“Anh đúng là to mồm quá nhỉ. Được thôi, kể từ khi anh cũng dính liếu tới việc này, đây là lệnh từ lãnh chúa. Hãy lo vụ Cô Gái Tĩnh Lặng... C-Cô Gái Tĩnh Lặng...”

Có thể vì cô bé đang nghĩ Darkness đang chơi với mình, Cô Gái Tĩnh Lặng cười vang lên khi Darkness vung tay của mình, và chỉ về phía cô bé.

Nhin thấy điều đó, rõ ràng nó đã khiến Darkness chùn bước.

“... Hay là trồng lại nó ở đâu đó sâu trong khung Rừng Hồng Ma nơi mà không ai lui tới...”

—Đã gần đến lúc chúng tôi tập trung lại với Yunyun.

Toàn bộ những thú nuôi trong nhà, ngoại trừ Aqua đã được tin tưởng gaio cho Wiz, nên chúng tôi đã sẵn sàng để đi bắt cứ lúc nào.

“Giờ thì chỉ còn lại việc chờ Yunyun xuất hiện. Hiểu được em ấy, anh cứ tưởng em ấy sẽ có mặt trước vài tiếng hay sao đó, nhưng...”

“Không, cậu ấy sẽ đến đúng giờ hẹn. Có một lần lúc còn ở Làng Hồng Ma, cậu ấy đã được mời đến chơi bởi bạn mình, rồi cuối cùng trở nên quá phấn khích và có mặt sớm hơn cả nữa ngày. Sau đó cậu ấy đã được khuyên rằng việc đó sẽ khiến bạn bè của mình cảm thấy sợ hãi.”

Nó còn hơn cả quá phấn khích.

Sau đó, khi tiếng chuông báo hiệu đến giờ gặp mặt vang lên, một vòng tròn ma thuật tỏa sáng rực rỡ ngay phía trước biệt thự, rồi Yunyun bước ra khỏi đó.

“Đến đúng vào thời điểm chúng ta hẹn gặp mặt, nhưng xuất hiện đúng giờ cũng chẳng dễ thương chút nào!”

“E-Eh? Tại sao cậu lại trở nên tức giận với mình kể cả khi mình vừa mới đến nơi!?”

Có vẻ như Yunyun dùng Teleport để đến đây.

Trong khi em ấy đang bị mắng bởi Megumin, em ấy đưa mắt nhìn xung quanh khu vực này....

“Mọi người, chào buổi sáng. Làm ơn hãy đối xử với em... Eh, u-um, thứ mà Aqua-san đang giữ là...”

“Cô bé này là người sẽ chắc chắn trở thành người đứng đầu khu Rừng Hồng Ma, Tiếng Hét Chết Chóc Bloody Mary. Cô bé sẽ chuyển tới một chỗ, ở gần quê của em, vì vậy làm ơn hãy đối xử tốt với cô bé.”

Nhìn vào Cô Gái Tĩnh Lặng đang ở trong cái chậu mà Aqua đang giữ, Yunyun nghiên ngòi bút để nhìn thật kỹ.

“Đó là Cô Gái Tĩnh Lặng đúng không? Cái tên nghe giống như là một biệt hiệu, vì vậy em muốn cho nó một cái tên khác nếu như có thể... Nghĩ về điều này, vì một lý do nào đó, mà dân làng thường bảo em là, không bao giờ được đến gần Cô Gái Tĩnh Lặng...”

“Cô Gái Tĩnh Lặng gần như là kẻ thù tự nhiên của những kẻ cô độc. Đừng có lơ là cảnh giác bởi vì nó còn nhỏ. Được chứ?”

Có lẽ đã hiểu được Cô Gái Tĩnh Lặng là loại quái vật gì, Yunyun nở ra một nụ cười với sự mong đợi trong một khoảnh khắc, trước khi nhanh chóng lắc đầu.

“Giờ thì, mọi người, chúng ta lên đường thôi. Teleport-”

Một vòng tròn ma thuật bao bọc toàn bộ chúng tôi và mang chúng tôi đến Làng Hồng Ma.

Phần 3

Làng Hồng Ma.

Đây là ngôi làng mang một trách nhiệm nặng nề, đó là giám sát lâu đài của Quý Vương. Và dành cả ngày lẫn đêm để chế tạo một lượng lớn vật phẩm ma thuật.

“E-Eh? Yunyun? Megumin!?”

.

.

Nó là điểm tập trung của những pháp sư mạnh nhất thế giới, và cũng có thể nói đó là nơi tập trung sức mạnh chiến đấu lớn nhất nhân loại.

“Oh chết tiệt! Megumin và Yunyun đem người ngoài về! Mọi người, thay đồ nhanh lên nào!”

....

“Chờ một chút! Tôi đã ném cái áo choàng Hồng Ma của mình đi bởi vì nó bị mọt! Tôi cần đi mua một cái mới ngay lập tức!”

“Này, cho tôi mượn cái chổi đó! Tôi cần một cây trượng!”

“Áo choàng! Cái áo choàng đen của tôi đâu rồi! Ahhh, mẹ ơi, mẹ đế cái áo choàng của con ở đâu rồi!?

Những Hồng Ma Nhân bùng phát ra một sự điên cuồng, ngay sau khi chúng tôi đột ngột xuất hiện ở giữa làng.

Hai Hồng Ma Tộc đang làm nhiệm vụ canh gác tại cổng làng gọi to chúng tôi.

“Này, hai người, hai người các cậu nên nói trước với chúng tôi, nếu như hai người sẽ mang người ngoài làng về cùng với mình chứ!”

“Đúng vậy, đúng vậy! Nhờ hai cậu mà mọi người rời vào hoảng loạn! Nó ổn nếu như hai người đi bộ đến đây, nhưng hai người cần phải thông báo trước với chúng tôi nếu như đến đây bằng Teleport!”

Tôi nghĩ là trước đây mình đã nhìn thấy hai người này ở đâu đó. Theo như tôi nhớ, bọn họ là bạn cùng lớp của Megumin...

“Oh, đó không phải là bạn cùng lớp của tôi, Sakiberi và Nerimaki đó sao. Đã được một thời gian rồi.”

“Là Funifura và Dodonko! Nerimaki thậm chí còn không có ở đây! Mới gần đây, bọn mình đã xưng danh đàng hoàng ở Axel, đúng không!?”

Đúng vậy, đó là cái cắp, Funifura và Dodonko.

Mặc trên mình những chiếc áo choàng trông có vẻ như là đồng phục của Hồng Ma Tộc, hai người bọn họ chạy tới và đứng trước mặt chúng tôi, như để che đi cái phần còn lại của Hồng Ma Tộc mà đã rời vào hỗn loạn.

“Yo, cũng được một thời gian rồi nhỉ. Nói này, nếu em không bận tâm, anh có thể hỏi lý do tại sao mọi người ở trong làng lại hoảng loạn như vậy không?”

Tôi chào bọn họ và hỏi.

“Những du khách sẽ thật sự thất vọng nếu như họ đến thăm ngôi làng của các pháp sư, chỉ để nhìn thấy mọi người mặc những bộ quần áo bình thường, đúng không? Thường thì, những tên NEET đi tuần tra sẽ đến và báo với bọn em nếu có bất kì du khách nào xuất hiện, nhưng...”

“Đúng vậy, nó thật sự phiền phức khi mà mọi người đột ngột dịch chuyển đến đây như vậy.”

“Mấy người đâu cần phải thay đồ chỉ vì những du khách đến chơi như bọn anh, thay vào đó, hãy đặt sự nỗ lực này để chiến đấu với quân đội Quý Vương ấy.”

Khi bọn tôi đang nói chuyện, những Hồng Ma Nhân, kẻ đã nhanh chóng phóng về nhà mới một lúc trước, lại bắt đầu đi bộ trên những con đường thêm một lần nữa, giờ thì bọn họ, toàn bộ đều mặc những chiếc áo choàng màu đen.

Họ cố tỏ vẻ tự nhiên nhất có thể trong khi làm những công việc của mình, mặc dù, đúng là có chút khó chịu, khi họ cứ lén lút liếc mắt nhìn về phía chút tôi.

Ngay sau đó, Aqua hào hứng chỉ mào một Hồng Ma Nhân đang khuấy một cái vạc lớn ở ngay phía trước nhà của cô ấy.

“Nhìn kia, Kazuma! Một pháp sư đang khuấy một cái vạc bí ẩn!”

Nhìn thấy một pháp sư mặc áo choàng đen đang khuấy một cái vạc thật sự khiến bạn nghĩ cô ta chắc chắn đang làm ra một loại thuốc nguy hiểm...

“Cô gái trẻ ngoại tộc, tốt nhất là cô nên giữ khoảng cách... Thú mà hiện giờ ta đang làm, là cấm...”

“Nó là cà ry! Cô ấy đang nấu cà ry đó, Kazuma! Tôi có thể ngửi nó từ chỗ này!”

Cô Hồng Ma Nhân đó nhanh chóng đảo ánh mắt của mình đi chỗ khác trước lời tuyên bố của Aqua.

“Kazuma. cô gái đó đang vẽ một loại vòng tròn ma thuật. Nó trông như cô ấy đang chuẩn bị một số loại nghi thức...”

Được hướng dẫn bởi lời nói của Darkness, tôi nhìn qua phía một cô gái trẻ thuộc Hồng Ma Tộc, người đang viết thứ gì đó lên mặt đất trong khi tự lẩm bẩm với chính bản thân mình.

Trong khi chúng tôi đang tiếp tục quan sát từ phía xa, vòng tròn ma thuật bắt đầu từ từ sáng lên và nhấp nháy.

Nhin thấy điều đó, Aqua di chuyển lại gần với sự thích thú...

“Này người ở đằng đó, đến gần quá sẽ nguy hiểm! Ta đang chuẩn bị thực hiện nghi thức cấm. dùng để phá vỡ phong ấn của một con quỷ mạnh mẽ, thú đã bị phong ấn ở đây từ thời cổ đại... Sức mạnh ma thuật đã bắt đầu rò rỉ ra từ ngoài cái vòng tròn ma pháp này. Đừng lo cho ta và cứ đi đi. Đây không là gì ngoài một sự cố thông thường với chúng ta, Hồng Ma Tộc. Tiêu diệt một con quỷ cổ đại tầm thường sẽ dễ như trở bàn tay-”

Nói ra điều đó, cô bé thoảng nở một nụ cười với chúng tôi trước khi giơ tay lên một cách kiên quyết.

Cái làng này có những thứ nguy hiểm như tà thần, nữ thần và vũ khí khổng lồ bị phong ấn trong quá khứ, nhưng họ thậm chí còn có thứ gì đó nguy hiểm hơn nữa, như một con quỷ cổ đại-

“Để lũ quỷ lại cho chị! Với một đại tu sĩ cao cấp như Aqua-san ở đây, chị sẽ thổi bay hắn ngay lập tức vào lúc hắn vừa xuất hiện!”

Sau khi nghe lời cảnh báo của cô bé đó, Aqua hét lên những lời đáng tin cậy như vậy rồi nhảy ra.

Sau khi chờ đợi một chút, cô ta bắt đầu ngửi lấy không khí xung quanh.

“... Điều này thật lạ, chị không thể cảm nhận được bất kì ma lực độc ác nào trong không khí cả. Cũng không có bất kì mùi hôi thối nào của lũ quỷ, nên có lẽ hắn ta sẽ không sớm chui ra bất cứ lúc nào? À, nhưng nó rất tốt, hiện giờ chị thật sự rãnh rỗi! Nếu đó là để tiêu diệt một con quỷ, chị có thể đợi ở đây cả ngày!”

Nói ra điều đó, cô ta ngồi xuống như thể để trông chừng cái vòng tròn đó.

Nhìn thấy Aqua ngồi xuống cùng với cây giống của Cô Gái Tĩnh Lặng đặt bên cạnh mình, vì một lý do nào đó mà cô bé Hồng Ma Nhân bắt đầu toát mồ hôi lạnh.

“Nói nè, Megumin, không phải cô gái có vẻ bối rối à?”

“Oh, có phải đó là Soketto không? Em đang thắc mắc không biết cô ấy đang làm gì... Cái vòng tròn ma thuật đó chỉ để thu hút du khách. Toàn bộ những việc nó có thể làm là phát sáng và nhấp nháy. Đây

chắc chắn là lần đầu Soketto nhìn thấy ai đó phản ứng lại giống như Aqua, nên em chắc chắn là cô ấy đang khá là bối rối.”

Tại sao mọi người ở đây ai cũng tung tung thế nhỉ?

Cuối cùng, cô gái đó lắc đầu một cách cương điệu.

“... Chết tiệt, con quỷ này đột nhiên bắt đầu chống lại tất cả mọi thứ. Nó có vẻ như là hắn ta sợ hại sự hiện diện của chị. Thuật đáng tiếc, em không có đủ ma lực để phá vỡ phong ấn... Nhưng, chà, điều này cũng tốt. Cảm ơn chị. Nhờ có chị mà ngôi làng đã được cứu...”

“Đừng lo, để nó cho chị! Này, Kazuma, chuyển mana của tôi cho cô bé này! Nếu nó dùng để kéo con quỷ ra đây, em muốn bao nhiêu ma lực chị sẽ cho em bấy nhiêu ma lực thần thánh của mình!”

Khuôn mặt cô gái đột nhiên trở nên cứng đờ ra.

“Đúng vậy, để nó cho tôi! Nếu việc này là để tiêu diệt một con quỷ, tôi sẽ vui vẻ giúp một tay!”

“Như đã mong đợi từ Kazuma, cậu hiểu nhanh đấy! Đừng lo, ma lực của chị sẽ không bị cạn kiệt đâu, nên em cứ việc lấy thoải mái!”

“Soketto-san chuẩn bị khóc rồi, nên làm ơn dừng lại đi!”

Phần 4

Sau khi chúng tôi hoàng thành xong cái việc chọc ghẹo cô gái đó, chúng tôi chia tay với Yunyun và tiến về nhà của Megumin.

Người đang bước đi bên cạnh tôi, Megumin thở dài rồi nói.

“... Thật là. Soketto là người mang ý chí rất mạnh mẽ và lạnh lùng, cuối cùng lại bị làm cho sấp khóc. Cô ấy là thầy bói giỏi nhất của Hồng Ma Tộc. Nếu như anh chọc ghẹo cô ấy quá mức, cô sẽ bắt đầu lan truyền những thứ về anh, thứ mà anh không muốn bị tiết lộ ra đấy.”

“Xin lỗi, cô ấy nhìn rất dễ thường, nên anh chỉ... Đằng nào thì, điều em nói có nghĩa là gì? Sau tất cả thời gian đó, không còn cái gì mà anh cần đặc biệt che giấu cả, vậy nên mấy lời đe dọa kiểu đó sẽ không có tác dụng với anh đâu.”

Sau khi biết nhau một thời gian dài, chúng tôi đã xây dựng được một mối liên kết rất mạnh mẽ.

Sau tất cả điều đó, hiện giờ không thực sự có điều gì mà tôi thực sự muốn che giấu với những đồng đội của mình...

“Cái hồi có một tên NEET tên là Bukkoroli đã làm cho cô ấy tức giận, cô đã tiết lộ những thứ khi anh ta thường làm trong lúc tắm hay khi sử dụng nhà vệ sinh, những sự cố xấu hổ trong quá khứ và thứ mà anh ta đã tôn sùng, và kể cả những gì anh ta làm vào lúc thức dậy trong buổi tối, và nó khiến cho anh ta phải tự chui rút trong phòng mình một thời gian khá dài.”

“Anh chắc chắn sẽ xin lỗi ngay khi anh gặp lại cô ấy.”

Sau câu trả lời ngay lập tức của tôi, tôi một lần nữa nhìn lại ngôi làng Hồng Ma này.

Nhìn sơ qua, nó trông như một ngôi làng yên bình mà bạn có nhìn thấy ở bất cứ đâu, nhưng ở đây có vài điểm làm cho nó khác biệt với một ngôi làng bình thường.

Lấy một ví dụ, một trong những ngôi nhà mà Darkness cảm thấy hứng thú khi cỗ đi ngang qua.

“N-Nói đi, Megumin, người đó đang làm gì vậy? Anh ta có vẻ như đang ra lệnh cho con golem tấn công vào chậu xoay đó, nó có phải là một nghi lễ ngì đó không.”

“Người đó là thợ làm gốm giỏi nhất của Hồng Ma Tộc, Anh ta xoay cái chậu đó bằng ma thuật bùn và tạo kiểu cho nó với con golem đó. Anh ta sử dụng golen thay cho tay mình vì anh ta sợ nó sẽ bị dơ.”

Tôi thật sự muốn anh ta đi xin lỗi những thợ gốm trên thế giới này.

“Này, này, còn mấy người kia đang làm gì?”

Aqua chỉ vào nơi có một nhóm Hồng Ma Nhân đang tập trung lại và mang theo những cái giỏ chất đầy quần áo ở trong đó.

“Tornado!”

Một Hồng Ma Nhân trông giống như một bà nội trợ niệm chú, triệu hồi một cơn lốc xoáy lớn ngay trước mặt cô ấy.

“Create Water!”

Sau đó, những bà nội trợ khác bắt đầu phun nước vào cái lốc xoáy.

Khi một cơn lốc ma thuật chứa đầy nước trở nên ổn định-

Những bà nội trợ bắt đầu ném quần áo của mình vào đó hết cái này đến cái khác.

“Họ chỉ đang giặt đồ.”

“Người trong tộc em thật sự rất tuyệt vời trọng việc sử dụng ma thuật cho mấy mục đích phù phiếm đó đấy nhỉ.”

Khi mà chúng tôi nói điều đó, chúng tôi đã đến được ngoài rìa của ngôi làng....

“...Chà, đúng lẽ là phải đúng chỗ rồi, nhưng...”

Megumin trở nên hoang mang với cái thứ đang nằm ngay phía trước mặt chúng tôi, ở đó là một ngôi nhà mới xây nó thậm chí khá lớn so với những ngôi nhà khác ở trong làng.

Nó cũng tương tự, nhưng đồng thời cũng rất khác với ngôi nhà mà chúng tôi từng ở lại trong quá khứ.

Sau khi đứng chết lặng được một lúc, Megumin lưỡng lự đến gần ngôi nhà và bấm chuông cửa.

Ngay sau đó, tiếng bước chân nhỏ và nhanh nhẹn có thể nghe thấy từ phía sau cánh cửa đó, và theo sau là một giọng nói.

“Ai đó?”

“Fufu, em nghĩ có thể là ai?”

Megumin chắc chắn đang cố làm cho em gái mình ngạc nhiên sau khi đột nhiên quay trở về nhà.

Khi em ấy nở một nụ cười lớn trong lúc đứng trước cửa, một tiếng cách lớn có thể nghe từ đằng sau nó.

Có vẻ như cánh cửa đã được khóa lại.

“Ngôi nhà của chúng tôi trông có vẻ nguy nga, nhưng chúng tôi không có tiền. Nên làm ơn đi đi.”

“Là chị đây! Chị gái của em, Megumin! Em có thể nhận ra giọng chị mà, đúng không!? Làm ơn mở cửa!”

Cánh cửa nhẹ nhàng mờ ra như thể trả lời cho tiếng thét tuyệt vọng của Megumin.

Từ cái cách mà cô bé lén nhìn qua khe cửa, có vẻ như cô bé vẫn cảnh giác với chúng tôi.

“... Em không có chị gái. Chị ấy đã chết trong một vụ nổ.”

“Em đang nói cái gì vậy!? Chị vẫn còn sống khỏe mạnh và đứng ngay trước mặt em! Coi nào!”

Komekko đóng sầm cửa lại sau khi xác nhận sự hiện diện của chị gái cô bé.

“Nee-chan của em sẽ có mặt ở nhà sau khi quay lại rất nhiều lần...”

“Ah! K-Không, umm, điều đó... Chị quay về để giúp đỡ Yunyun cho thử thách của cô ấy, không phải về chơi, nên... Có phải em đang dõi vì chị phớt lờ em không, Komekko? Chị sẽ chơi với em thật nhiều vào tối nay, vì vậy làm ơn hãy vui lên.”

Megumin nở một nụ cười an ủi khi em ấy nói vậy, và Komekko...

“Em không quan tâm đến việc chơi cùng nee-chan, em chỉ muốn quà lưu niệm.”

“Em không thật sự có ý đó đúng không? Em chỉ đang nói điều đó vì em đang dõi, đúng không? Nó thật sự rất đau lòng đó, nên làm ơn ngừng lại đi mà!”

Cảm thấy mọi thứ đang ở trong tình trạng bế tắc, tôi lấy ra một món quà từ trong balo của mình.

“Yo, Komekko, đã được một thời gian rồi nhỉ. Là Kazuma onii-chan đây. Đây nè, anh sẽ cho em một món đồ ăn vặt.”

“Mừng anh về nhà, Onii-chan.”

“Komekko! Em không có anh trai, em chỉ có chị gái thôi! Làm ơn hãy chào mừng chị về nhà một cách đàng hoàng đi nào!”

— Sau khi được chào đón vào nhà của Megumin, chúng tôi nhìn xung quanh ngôi nhà mới được nâng cấp này.

“Hãy dùng chút trà.”

“Oh, cảm ơn em. Em là một cô gái khá chu đáo đấy nhỉ, đúng không, Komekko-chan?”

Sau khi nhận được sự tiếp đón nồng hậu của Komekko, Aqua nhìn xuống cô bé với một biểu cảm dịu dàng.

“Đây có phải là quà không?”

“Komekko-chan, cô bé này không phải là thức ăn hay quà tặng. Từ đầu, em không nên ăn bất kì sinh vật nào nhìn giống như con người như thế này.”

Komekko bắt đầu chảy nước dãi, khi nhìn thấy Cô Gái Tĩnh Lặng ở trong cái chậu được đặt lên trên bàn.

“Giờ thì, như là một người chị gái, người đã gửi tiền về nhà hằng tháng, chị muốn biết thêm về ngôi nhà mới xây này.”

“Căn nhà cũ bùm rồi, nên họ xây một căn mới.”

Ồ, đúng rồi, nghĩ về điều đó, bọn họ nói là nhà của Megumin bị phá hủy lúc trước, đúng không?

“Lúc trước chị có nghe về điều đó, nhưng, cho dù là nội thất hay bất kì thứ gì khác trong căn nhà này, bọn chúng đề mang lại cảm giác là, tất cả đều tốt hơn rất nhiều so với những thứ chị đã từng sử dụng...”

Megumin mang một biểu cảm phức tạp trên khuôn mặt khi em ấy nói ra điều đó.

Nhin thấy vậy, Komekko, trong khi nhồi nhét đống đồ ăn vặt do tôi tặng cho em ấy vào miệng mình, nói lên,

“Nee-chan là một người hạ tiện.”

“Em học mấy từ đó ở đâu hả!? Nó chắc chắn phải do tên NEET khốn kiếp Bukkoroli, đúng không? Chị chắc chắn sẽ hỏi ba mẹ về căn nhà này khi họ quay về!”

Phần 5

Tối hôm đó.

“Chuyện là như vậy đấy, do đó mặc dù căn nhà đã được trùng tu lại, nhưng chúng ta vẫn còn đang trong tình trạng nợ nần chồng chất!

Nếu con còn dành bất kì sự lo lắng nào cho mẹ, xin con đừng ngừng việc gửi tiền về nhà!"

"Con hiểu rồi, nên đừng có kéo áo choàng của con nữa! Mọi người đang nhìn đấy! Nó thật là xấu hổ, nên làm ơn dừng lại đi mà!"

Sau khi lắng nghe được câu chuyện từ mẹ của em ấy khi cổ trở về nhà, và biết được rằng gia đình em ấy đã vay một khoảng nợ để xây dựng lại ngôi nhà.

"Dù sao, nó đúng là một điều tốt khi có một ngôi nhà lớn hơn. Ah, con sẽ ở lại làng trong một khoảng thời gian, nên Kazuma và những người còn lại sẽ ở đây trong vài ngày. Dù sao thì, phòng của con ở đâu?"

Megumin thở dài một cách mệt mỏi...

"...Eh? Umm, phòng của con là..."

"Này, nhanh cho đưa con ruột thịt của mẹ biết phòng của mình đi. Nếu không con sẽ ngừng gửi tiền về nhà cho cái gia đình máu lạnh của mình đó."

Yuiyui thậm chí còn nắm chặt hơn sau khi nghe thấy điều đó.

"Vì con đang sống trong một biệt thự tuyệt đẹp như vậy, nên mẹ đã không nghĩ đến việc con sẽ trở về nhà! Vẫn còn vài phòng trống, nên con chỉ việc lấy phòng nào mà con cảm thấy phù hợp với sở thích của mình! Mẹ đề nghị con nên chọn phòng trong cùng ở trên tầng hai! Căn phòng đó khá rộng và tường cũng dày, vì vậy con có thể ngủ chung với Kazuma-san!"

“Bạn con chắc chắn sẽ ngủ riêng nếu như nhà còn phòng trống! Đừng có đặt con gái mẹ ở chung một phòng với một tên con trai!”

Đưa mắt ra khỏi một Megumin đang phẫn nộ, Yuiyui dán chặt ánh mắt vào tôi với một biểu hiện nghiêm túc.

“Kazuma-san muốn ở cùng phòng với con gái cô, đúng chứ?”

“Đương nhiên, điều đó không rõ ràng sao?”

“Anh sẽ làm cho mọi việc trở nên phức tạp hơn đấy, nên anh làm ơn im lặng dùm em đi!”

Megumin gắt gỏng với tôi sau khi tôi trả lời ngay lập tức câu hỏi của Yuiyui.

“Này, khoan đã, không phải mới hôm trước em còn hỏi anh muốn có bao nhiêu đứa con à!?”

“Đó không phải là thứ anh nên nói trước mặt ba mẹ em! Dù sao đi nữa, điều đó chỉ là nói về tương lai thôi!”

Aqua vẫy Komekko ra xa khỏi chúng tôi lúc cả hai đang cãi nhau.

“Em không nên nghe những gì hai người họ đang nói, được chứ? Chỉ sẽ làm vài hình xếp giấy cho Komekko-chan. Hãy xem đây, Bomber Majin Moguninnin.”

“Ngầu quá!”

Bomber Majin là cái quái gì? Còn Moguninnin là cái gì cơ? Nghe có vẻ rất thú vị.

Khi Aqua thu hút sự chú ý của Komekko đi chỗ khác, Darkness cũng từ từ bắt đầu trở nên kích động.

“Megumin, em...! Em toàn gọi chị bằng mĩy thú như Erosader và tiểu thư Ero, nhưng kể từ khi nào em đã lên kế hoạch cho một gia đình hả? Đồ biến thái ngầm!”

“T-Thật thô lỗ! Ai là kẻ biến thái ngầm hả!? Argh, thôi bỏ đi! Kazuma, đi thôi! Em vẫn chưa thực hiện thói quen hằng ngày của mình. Chúng ta hãy tìm một chỗ nào đó để xă nó ra thôi.”

Có vẻ như em ấy đã nhận ra rằng việc này sẽ càng bất lợi cho mình nếu như cứ để cho nó kéo dài thêm nữa, Megumin nắm lấy tay tôi và định rời đi...

“Thói quen hằng ngày? Darkness-san, chính xác thì thói quen hằng ngày của con gái dì là gì vậy?”

“Mỗi ngày, Megumin đều làm mấy việc mà sẽ hút hết sức lực của em ấy đến mức mà em ấy không thể di chuyển nổi nữa.”

“Darkness, đừng nói theo kiểu dễ gây hiểu nhầm như vậy! Nghe giống như là em đang làm gì đó rất tục tiểu vây!”

Darkness chắc vẫn còn ác cảm với việc bị gọi bằng mĩy thú như Erosader, bởi vì...

“Nhân tiện, vì tiếng ồn mà em ấy phát ra trong khi thực hiện thói quen hằng ngày của mình, nó trở thành một phần trong những quan cảnh địa phương của Axel. Gần đây mọi người thậm chí còn đến để quan sát nó.”

“Con gái tôi đã làm gì ở nơi công cộng vậy!?”

“Ma pháp Explosion! Con chỉ bắn ma pháp Explosion! Darkness, nếu chị tiếp tục nói mấy thứ khiến mẹ em hiểu lầm, lát nữa em sẽ khiến cho chị đau khổ đấy!”

Với một Megumin đang đỏ mặt dữ dội, Darkness trưng ra một biểu hiện nghiêm túc, và,

“Đừng nghĩ em sẽ làm chị vui chỉ vì em nói sẽ làm cho chị đau khổ. Chị không ghét em, Megumin, nhưng chị không nghĩ những việc đó là việc nên làm giữa phụ nữ với nhau.”

“Em không hề nghĩ đến việc làm chỉ vui nhé! Có phải mấy con quái vật đã làm nã chị bị lỏng ở chỗ nào đó rồi không hả!? Em chịu đủ việc này rồi, Kazuma, đi thôi... Huh? Kazuma?”

Tôi kích hoạt kỹ năn ân thân và trốn đi trước khi tôi bị kéo vào bắt cứ thứ gì có thể gây ra rắc rối.

Phần 6

Cứ để thói quen hằng ngày của Megumin lại cho Darkness.

Rồi khỏi nhà để đi vào trong làng khi trời tối, tôi dừng chân lại trước cái cửa hàng đã làm tôi cảm thấy thích thú khi đi dạo quanh làng vào chiều hôm nay.

Viết trên tấm biển hiệu được sơn lên một màu hồng chói lọi, được đặt ngay phía trên lối vào là dòng chữ “Quán rượu nội y của Succubus.”

Ở Axel có tồn tại một dịch vụ của những Succubus thật sự. Nên nó cũng không quá ngạc nhiên khi có một cửa hàng như thế này ở bên ngoài Axel.

Thú thật sự làm tôi cảm thấy hứng thú là cái phần ‘nội y’ được ghi trên đó.

Ở Nhật Bản, có những quán rượu được biết đến như quán rượu nội y, nơi chỉ phục vụ những người trưởng thành.

Từ những gì tôi đã được nghe, đó là nơi mà bạn có thể gọi những quý cô chỉ mặc đồ lót đến uống với bạn.

Tôi có thể có những giấc mơ dâm dục bất cứ khi nào mà tôi muốn.

Nhưng lúc nào tôi cũng muốn, là mình sẽ được làm việc đó ở đời thực nữa kia.

Sau cùng, do sự thống trị của dịch vụ Succubus, Axel hầu như không còn cửa hàng nào khác, mở ra để cung cấp dịch vụ cho người lớn nữa.

Sau cùng, mọi người thường nói, cái gì xẩy ra trong chuyến đi hãy để nó lại tại chuyến đi ấy. Thỉnh thoảng không kiềm chế một lần cũng ổn mà.

Thành thật, tôi không thực sự bận tâm đến việc bị xa cách với dịch vụ succubuss khi phải ở đây.

Sau cùng, có rất nhiều cô gái đẹp ở làng Hồng Ma.

Tôi cảm thấy là, sẽ có một số người chỉ trích tôi vì đã làm điều này, mặc dù tôi đã có Megumin. Nhưng những cửa hàng như thế này thì không được tính.

Tôi chỉ uống với những phụ nữ lớn tuổi, thế thôi.

Lặp đi lặp lại lý do đó với bản thân mình rất nhiều lần trước khi tôi cũng cố quyết tâm và tiến đến mở cửa-

“Oh, Chào mừng người ngoại tộc. Nếu như bạn đi một mình, ghế ở ngay quầy sẽ ổn chứ?”

Không nhìn thấy thứ gì khác ngoài đàn ông đang ngồi ở bên trong quán rượu, tôi ngay lập tức hiểu ra rằng mình đã bị lừa.

Tuy nhiên, giữ trong mình một chút hy vọng, tôi tiến đến quầy.

“Umm, đây là một quán rượu bình thường à?”

“Ah, Hồng Ma Nhân thông minh nhất đã nghĩ ra cái tên này cho quán rượu và nhà trọ. Cõi cùng, thành ra khách hàng đến từ bên ngoài làng ai cũng hỏi một câu tương tự.”

... Người thông minh nhất Hồng Ma Tộc.

“Có phải đó là cũng là người đã đặt ra cái tên “Suối khoáng nóng tắm chung” cho nhà tắm công cộng mà không hề có vụ tắm chung hay suối khoáng không?”

“Anh khiến tôi ngạc nhiên khi biết được điều đó đấy. Đó cũng là người đã nghĩ ra hầu như tất cả những cái tên, cho những điểm thu hút khách du lịch của cái làng này nữa kìa.”

Tôi thật sự ước là, thay vì sử dụng ma pháp mạnh mẽ và trí thông minh của mình một cách vô, những người này sẽ dùng nó để hướng đến việc chiến đấu với quân đội quỷ vương.

Bây giờ mà rời đi thì cũng đồng nghĩ với việc tôi xác nhận việc tôi đã bị lừa bởi cái biển hiệu, vì vậy tôi sẽ mua một thứ thức uống trước khi rời khỏi đây.

Vào lúc tôi đang nhắm nháp ly bia mình vừa gọi trong khi đang suy nghĩ tới điều đó.

“Chào mừng quý khách. Tên của em là Nerimaki, con gái của người sở hữu quán rượu số một tại làng Hồng Ma, và là người chắc chắn sẽ trở thành chủ nhân của nó! Onii-san trông có vẻ là bạn của MeguYun, vì vậy em sẽ cho anh một dịch vụ đặc biệt. Nhưng để đổi lại, anh làm ơn nói cho em biết hai người họ đã làm gì lúc ở Axel?”

Một cô gái sở hữu một mái tóc dài, màu đen đặt cái đĩa mà tôi không nhớ mình đã gọi lên quầy, trước khi ngồi xuống bên cạnh tôi.

Nếu em ấy nói về Megumin và Yunyun cùng một lúc như vậy, em ấy chắc chắn là bạn cùng lớp với họ hay sao đó.

Em ấy chắc hưng thú với những việc mà bạn cùng lớp mà bạn cùng lớp của mình đã làm khi rời khỏi làng.

Với một giọng nói đủ lớn để những Hồng Ma Nhân xung quanh có thể nghe, tôi bắt đầu nói về những thành tựu của hai người họ-

“A-Anh nói cái gì!? Yunyun có bạn là con trai sao!? Tiếp đi! Nói thêm cho em biết về hai cái tên, mà đã trở thành bạn của Yunyun là người như thế nào!”

“Một trong số họ là một tên tội phạm tóc vàng. Người còn lại có thể nói là có tính cách như là quý dữ, hay thậm chí có thể nói bản thân hắn ta là một con quỷ...”

Nghe những lời tôi nói, Nerimaki lắc đầu và đập mạnh xuống bàn.

Với điều này, Yunyun sẽ không bị coi là một kẻ cô đơn bởi Hồng Ma Tộc nữa.

Tôi không đặc biệt làm điều này cho em ấy, nhưng tôi mong chờ được nghe câu cảm ơn của Yunyun trong mấy ngày sắp tới.

“Làm sao việc này có thể xảy ra? Từ lúc nào mà một Yunyun trong sáng, người đã giúp mình hoàng thành đáng đứng lại trở nên...! Hai người đó thường tỏa ra bầu không khí giống như Yuri vậy, nên mình đã chắc là họ sẽ bám vào nhau...!”

Nerimaki có vẻ như đang chìm vào trong việc suy nghĩ về một thứ gì đó, trong khi em ấy tự lẩm bẩm với bản thân mình, tôi lắc viên đá ở trong cái ly và tiếp tục nói kiểu như vì lợi ích của những người khác.

“Nhân tiện, tôi hiện đang xây dựng một mối quan hệ kiểu người lớn với Megumin. Tôi không phải không thích nhìn mấy cảnh yuri, nhưng nó là mắt mát của nhân loại khi hai cô gái xinh đẹp ở cạnh nhau. Tôi định dùng hết sức mình để chiến đấu với sự suy giảm dân số gây ra bởi Quân Đội Quý Vương.”

“Điều đó nghe có vẻ rất tuyệt và tất cả, nhưng cuối cùng anh chỉ đang nói về vệ tạo ra trẻ em.”

Vào lúc Nerimakki nói những điều đó với tôi, quán rượu đột nhiên trở nên ồn ào.

Còn về lý do, ừ thì...

<”Người anh em!? Đó có phải là người anh em không?”>

Tầng 2 là một nhà trọ, đúng không?

Thứ đi xuống cầu thang là một nguyên mỏ bộ giáp sắt ồn ào, thứ mà tôi không thể quên cho dù tôi có muốn đi chăng nữa.

<”Là tôi đây! Thánh tích mạnh nhất, cứng cáp nhất, kẻ hữu dụng nhất giữa các thánh tích! Người anh em của cậu, Aegis-san!”>

Bộ thánh giáp đáng lẽ ra đã được mang đi bởi Eis đang đứng ngay ở đó.

Phần 7

<"Thật là một sự trùng hợp khi gặp lại cậu ở đây, người anh em! Đây liệu có phải là định mệnh!? Chúng ta có thể sẽ tương thích khá tốt với nhau đấy! Nếu Kazuma-chi sau này tài sinh lại thành một cô gái xinh đẹp, tôi có thể sẽ cho phép cậu chui vào bên trong mình!">

"Kazuma-chi là thằng quái nào? Và đừng có gọi tôi là người anh em."

Ngồi xuống bên cạnh tôi, Agis chỉ vào Nerimaki rồi nói.

<"Ojou-san, ngực cô chắc chắn chưa thể làm ra sữa, vì vậy cứ mang ra cho tôi loại sữa nào đó mà có nhiệt độ bằng với cơ thể của cô là được.">

"Giáp-san đúng là đêm nào đi quấy rối tình dục tất cả mọi người, đúng không?"

Agis vẫn giống như ngày nào.

<"Quấy rối tình dục là sự thể hiện của cảm xúc, Ojou-san. Cô có muốn chọt ngón tay vào trong tôi không? Nó khá là ấm áp đấy cô biết không?">

"Anh biết Hồng Ma Tộc là những người mạnh nhất, và cũng là những kẻ hiếu chiến nhất, đúng không? Chọc tức bọn họ... Anh thật sự tuyệt vời đấy. Đúng là giữa dũng cảm và ngu ngốc chỉ cách nhau có một lằn ranh nhỏ."

Chắc chắn là đã quen với việc đối phó mấy tay khách hàng say xỉn, Nerimaki vô tư nhét ngón tay mình vào miếng che mặt của Agis.

Khi tôi đang nhìn vào cái khung cảnh kì quái này.

"Vậy, anh làm gì ở đây? Không phải anh đã bị Eris-san mang đi à?"

<"Oh, đúng rồi, nghe tôi nói này, người anh em! Cô ấy thật quá đáng!
Cố đã cố đưa ta cho một nii-chan với chức nghiệp bậc thầy kiếm
thuật! Và chưa kể đến việc cậu ta còn là một cậu bé dễ thương không
chịu nổi nữa! Cậu ta nổi điên khi tôi đi chọc ghẹo mấy cô bé xung
quanh cậu ấy, nên tôi đã bỏ nhà đi bụi!">

Trang bị cá nhân của mình lại bỏ nhà đi bụi... Cuộc sống của tên đó
cũng không dễ dàng gì nhỉ, huh?

"Vâng, tôi hiểu rồi, nhưng tại sao anh lại đến Làng Hồng Ma mà
không đến nơi nào khác?"

<"...Không có thứ gì khác bao quanh Làng Hồng Ma được ngoài
những con quái vật mạnh mẽ. Đúng vậy, tôi đã cho cậu ta một thử
thách! Việc này là để xác định xem cậu ta có phải là một người đàn
ông xứng đáng đối với tôi hay không!">

Hết thử thách cho vị trí tộc trưởng đến thử thách của tên này, tại sao
mọi người ở đây thích ba cái vụ thử thách đến như vậy nhỉ?

"Thưa quý khách, không phải moi hôm trước anh đã nói 'Ah, Làng
Hồng Ma toàn là những cô gái xinh đẹp giống y như những gì tôi đã
được nghe! Từ giờ tôi sẽ sống ở đây!' sao?"

<"Coi nào, Ojou-chan, đừng có nói mấy thứ như vậy giữa cuộc trò
chuyện giữa những quý ông. Đây là cho cốc sữa. Cứ giữ lấy tiền thừa
đi.">

Agis đưa cho Nerimaki thứ gì đó khi em ấy đưa ly sữa cho anh ta.

"... Có phải mấy mảnh này là?"

<"Đây là những mảnh nhỏ trên cơ thể của tôi. Sau cùng thì, tôi được làm từ Orihalcum. Cậu chắc chắn có thể kiếm đủ tiền để mua một tòa lâu đài chỉ bằng việc bán tôi đi... Hai người đang làm cho tôi sợ đấy, vì vậy hai người có thể ngừng nhìn tôi theo kiểu đó không?">

Ừ hì, sau cùng anh ta cũng là một thánh tích mà.

Giá trị của anh ta sẽ dễ dàng vượt qua cả một tòa lâu đài.

<"Mặt cậu đang gần quá đấy, người anh em. Đây, ly sữa có nhiệt độ bằng nhiệt độ của cơ thể mà ojou-chan vừa mang ra cho tôi. Tôi đãi, vì vậy hãy nốc nó nhanh đi.">

"Tại sao anh lại gọi thứ này trong khi anh không thể uống nó? Đằng nào thì, liệu anh có ở lại đây lâu không?"

<"Ừ thì, sau khi đã chơi đùa đủ với những cô gái xinh đẹp ở đây, có lẽ tôi sẽ đến nhà thờ để gặp lại chủ nhân của mình... Ojou-chan, không phải tôi đã trả trước tiền trợ rồi sao? Cô có thể vui lòng ngừng cạo tôi không?">

Nerimaki đang cạo đi một phần trên cái nón của Agis bằng một cái muỗng.

Với một cốc sữa ấm trên tay, tôi nói.

"Thật tốt nếu như anh ở lại đây trong một khoảng thời gian. Sự thật là, tôi ở đây là để giúp một người, thực hiện thử thách để trở thành tộc trưởng của ngôi làng này. Tôi sẽ cần anh giúp ở một thời điểm nào đó, vì vậy tôi có thể tin tưởng anh nếu như điều đó xảy ra không?"

<"Được thôi, đằng nào tôi cũng rãnh, vì vậy tôi không để tâm cho
lắm, nhưng cậu có thể làm ơn ngừng cô gái này lại trước khi cổ cao
hết cả người tôi đi không?">

Chương 2:

Sự thật về chủng tộc nhân tạo này!

Phần 1

“Xin thứ lỗi, tôi đến đây để đón hai tên ngốc này.”

Vì vài lý do, tôi đã đến phòng bảo vệ của Quân Đoàn Phòng Vệ Hồng Ma Tộc.

“Oh, thật tốt vì cậu đã ở đây. Nhanh đem hai người này đi đi.”

Tôi đoán đây chính là Thủ lĩnh của Phòng Vệ Quân, tên NEET Bukkoroli, anh ta dường như khá là kiệt sức.

Tôi quay mặt về phía hai người đang bị nhốt trong phòng giam rồi nói.

“... Tôi rất miễn cưỡng khi làm việc này, nhưng tôi ở đây để đón hai người về.”

“Tôi hôm qua anh đã biến đi đâu hả, Kazuma? Nếu như anh ở đó, bọn em đã có thể tránh được Phòng Vệ Quân với kỹ năng nhận diện kẻ địch và ẩn thân rồi.”

Bên cạnh Megumin, người vừa nói mấy câu nỗi loạn đó chính là...

“... Cô biết không, tôi thật sự đã mong là cô sẽ cản em ấy lại.”

“Tôi không có gì để nói...”

Darkness, với bộ mặt đỏ tái tận mang tai, vùi mặt mình vào hai cái đầu gối của cô ấy trong khi trả lời.

Rõ ràng là, hai người này đã đi thực hiện thói quen hằng ngày của Megumin sau khi tôi đi đến quán rượu.

“Chuyện nay sẽ xảy ra mỗi ngày khi nào mà tôi còn ở đây, anh biết không? Vì vậy tốt nhất là mọi người nên làm quen với nó.”

“Tôi không biết là cô đang nói tới điều gì.”

Bukkoroli trông có vẻ hoàn toàn bối rối trước những lời nói của Megumin.

“Ờ thì, cô gái nay đã thú nhận là, cô bé sẽ chết nếu không xả phép Explosion mỗi ngày. Thành phố Axel hiện giờ đang coi nó như một thứ gì đó giống như là thảm họa tự nhiên vậy.”

“Tôi thật sự không thể nào hiểu được mấy người đang nói về điều gì.”

Một đứa trẻ có vấn đề đến mức làm chùn chân cả những kẻ trông như sẽ không bị làm nhiễu loạn bởi bất cứ điều gì, như Hồng Ma Tộc.

“Chà, tôi đoán là mình không thể giúp được. Tôi sẽ cô hoàng thành nó sớm nhất có thể bắt đầu từ hôm nay trở đi, nên làm ơn hãy thông báo với dân làng để họ không bị ngạc nhiên.”

....

“Nói nè, anh không cho rằng anh có thể giữ em ấy ở đây cho đến khi bọn tôi xong việc với cái thử thách đó sao? Tôi có thể trả tiền cho việc đó nếu như anh muốn.”

“Xin đừng, Phòng Vệ Quân không phải là nơi giữ mấy đứa trẻ có vấn đề. Làm ơn hãy làm công việc của mình một cách đường hoàng với tư cách là một người bảo hộ...”

“Này, mấy người có thể làm ơn ngừng việc đối xử với một cô gái trẻ dịu dàng như em, như là một kẻ chuyên gây ra rắc rối không!?”

Kẻ gây rối hét lên từ bên trong buồng giam.

Bên cạnh em ấy, một Darkness đang xấu hổ đang cố làm cho cô ấy nhìn nhỏ nhất có thể

“-Có vẻ như chúng ta chưa thể tiếp nhận thử thách cho vị trí tộc trưởng. Mặt bằng của khu thử thách đầu tiên vẫn chưa được sửa xong...”

Sau khi nhận lại Darkness và Megumin. Chúng tôi đi gặp Aqua, người đã mang Yunyun đến và em ấy thông báo cho tôi với vẻ có lỗi.

“Cậu có ý gì khi nói khu vực thử thách chưa được sửa xong? Mình chỉ mới rời khỏi đây một thời gian, nhưng có vẻ dân làng thật sự đã trở lên lười biếng từ lúc đó đấy nhỉ.”

Megumin thở dài cứ như là việc này không liên quan gì đến em ấy.

“Từ đâu, cậu chính là người đã phá hủy khu vực khảo nghiệm! Thực ra, Megumin, cậu có thể đi đâu đó chơi khi mà thử thách đang diễn ra không...”

“Này, sao cậu không nói rõ với mình tại sao mình lại bị đối xử như một kẻ bị ruồng bỏ vậy hả?”

Đối diện với một Megumin đột nhiên phát điên lên, Yunyun điken cuồng vãy đôi tay của mình.

“K-Không, mình không đối xử với cậu như một kẻ bị ruồng bỏ... Nó chỉ là, Xét theo tính cách của cậu, sẽ không có chuyện cậu sẽ biết cư xử trong khi khảo nghiệm... Và nếu có một nơi để thể hiện vào cuối buổi khảo nghiệm, sẽ không có chuyện cậu tự kiềm chế bản thân mình, đúng không?”

“““Đúng vậy, nghe hợp lý đấy.”””

“Đừng có mà đồng ý với cậu ấy! Bộ mấy người nghĩ em là con thú hoang nào đó hả?

“Em có quên mới 5 phút trước mình đang ở đâu không? hầu hết mọi người không bao giờ có thể được nhìn thấy ở bên trong nhà giam đâu.”

Megumin nhanh chóng đảo mắt mình qua chổ khác.

“Tuy nhiên, điều đó có nghĩa là chúng ta không có gì nhiều để làm. Vào lần trước khi mà chúng ta đến đây, chúng ta đã đi tham quang Làng Hồng Ma rồi, vậy giờ chúng ta nên làm gì đây?”

Theo lời Yunyun, bọn họ sẽ có thể quay lại để tham gia thử thách vào ngày mai.

Tôi đoán bọn tôi có thể quay về Axel cho đến lúc đó...

Khi mọi người đang chìm vào suy nghĩ-

.

.

.

“Tôi muốn vào rừng để trồng cô bé này.”

Giọng của Aqua có một chút khao khát khi cô ta ôm lấy cái cậu mà giờ đây đang là nhà tạm của Cô Gái Tĩnh Lặng.

Nghĩ lại thì, bọn tôi đã muốn làm điều đó, đúng không nhỉ?

“Umm... bản thân là một người của Hồng Ma Tộc, nó sẽ có chút phiền phức nếu chị trồng nó ở gần ngôi làng... Nếu có thể, em nghĩ tốt nhất là nên tiêu diệt nó...”

Yunyun bắt đầu trước, nhưng Aqua dí Cô Gái Tĩnh Lặng lại gần khuôn mặt của em ấy rồi nói,

“Em thật sự có thể giết một cô bé nhỏ tuổi như thế này sao!? Có phải Yunyun luôn là một kẻ máu lạnh không!? Đến đây, nhìn vào mắt của cô bé rồi nói lại điều đó xem!!”

“Em xin lỗi, Em xin lỗi, điều đó là bất khả thi, làm ơn hãy tha thứ cho em!”

Phần 2

“Hãy đặt cô bé trên ngọn đồi có thể thìn xuống làng. Như vậy cô bé sẽ không cảm thấy cô đơn...”

“Aqua-san, đó là ngọn đồi của quý thần. Nó là một nơi khá nổi tiếng với những cặp đôi, vì vậy chúng ta không thể để em ấy ở đó. Còn đặt em ấy ở sâu trong rừng thì thế nào?”

Đi cùng với Aqua, người đang đi tìm một chỗ để trồng Cô Gái Tĩnh Lặng, lúc chúng tôi đi tham quan xung quanh làng.

“Chuyện này bắt đầu trở thành một việc nhảm chán rồi đó. Tại sao chúng ta không trồng nó ở sân sau của nhà Yunyun? Những người ở đây sẽ không rơi vào những chiêu trò của Cô Gái Tĩnh Lặng, Vì vậy, tại sao chúng ta không biến con bé thành một điểm thu hút khách du lịch và kết thúc việc này tại đây?”

“Như đã mong đợi từ Kazuma. Bằng cách này, con bé sẽ không phải cô đơn, và Yunyun cuối cùng cũng có một người bạn. Điều này thật hoàng hảo.”

“Em cũng nghĩ nó thật hoàng hảo. Em sẽ trân trọng cô bé.”

“Mấy người đang nói cái điều ngu ngốc gì thế hả? Cả Yunyun nữa, đừng có mà sắng sàng đồng ý! Làm bạn với quái vật là một giới hạn mà cậu không nên vượt qua!”

Chỉ còn một bước nữa là bọn họ sẽ chấp nhận việc đó, nhưng Megumin vội vàng xen vào.

“Nghe mình nói nè Megumin, mình đã nghĩ đến một thứ mà mình sẽ làm khi mình trở thành tộc trưởng.”

“C-Cái ý tưởng đó đến từ đâu...? Cậu đang suy nghĩ đến việc gì?”

Với một Megumin đang tỏ ra do dự, Yunyun nói với một chút rụt rè,

“Mình đã nghĩ về việc này được một thời gian rồi. Chúng ta có thể bắt những con quái vật có trí thông minh cao và có khả năng giao tiếp với con người, để tạo ra một trang trại quái vật ở trong ngôi làng...”

“Không phải điều đó cũng giống với những gì Kazuma đang nghĩ sao!? Có phải cậu đang lên kế hoạch để biến chúng thành điểm kinh nghiệm một khi chúng lớn lên không!?”

Megumin nắm lấy phần ngực của Yunyun và bắt đầu lắc em ấy, nhưng Yunyun nhanh chóng bác bỏ.

“K-Không phải như vậy! Nếu bọn chúng được cung cấp thức ăn, quần áo và chỗ ở, tôi chắc rằng những con quái vật thông minh sẽ thay đổi tính tình! Đó là bước đầu tiên trên con đường để con người và quái vật có thể cùng tồn tại...!”

“Cậu có ý gì khi nói cùng tồn tại hả!? Đó là một lời nói dối trắng trợn! Cậu muốn có bạn bè đến mức, mà cậu thậm chí sẽ biến lũ quái vật trở thành NEET luôn hả!?”

“Đương nhiên là mình muốn! Điều đó rõ ràng đến vậy sao!?”

Cuối cùng Yunyun đã thừa nhận điều đó.

Lò đi hai người họ đang bắt đầu gây gổ, tôi vắt óc để suy nghĩ, về việc phải làm gì với Cô Gái Tĩnh Lặng.

“Cô biết đấy, tôi thật sự nghĩ là không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đặt cô bé ở trong rừng cách xa khỏi ngôi làng...”

“Nhưng cô bé sẽ trở nên cô đơn nếu chúng ta làm điều đó. Nghĩ về điều đó, liệu có một nơi nào là điểm tập trung những Cô Gái Tĩnh

Lặng không? Cô bé sẽ không trở nên cô đơn nếu như chúng ta trông cô bé bên cạnh giống loài của mình.”

“Nếu những con quái vật xấu xa đó có một điểm tập kết, tôi sẽ đốt hết toàn bộ bọn chúng ra tro.”

“Kazuma, cậu là đồ ác ôn! Cậu sẽ làm cô bé sợ đấy, vì vậy nên cậu hãy đi ra chỗ khác đi!”

Nhin thấy Aqua đang cố đẩy tôi đi một cách thô bạo, Cô Gái Tĩnh Lặng vươn đôi tay nhỏ bé của mình về phía chúng tôi rồi cười lớn-

.

.

-Bên ngoài cánh cổng của Làng Hồng Ma là một dãy núi rộng lớn và một biển rừng bao la.

Chúng tôi hiện tại đang ở sâu trong khu rừng đó...

.

.

“Waaaah! Yunyun! Yunyun!”

“Light of Saber!”

.

Con Gấu Nhất Kích vốn đang tấn công Aqua ngay lập tức được chăm sóc bởi Yunyun.

.

“Snipe! Snipe! Snipe! Ahh, Yunyun! Yunyun! Cứu anh!”

“Lightning Strike!”

Những con quái vật cây không lồ vây quanh chúng tôi đã bị biến thành than ngay khi bị dính đòn sét đánh của Yunyun.

“Oh! Chúng là những con Slime Tê Liệt nổi tiếng! Nó là một loại quái vật nguy hiểm, sẽ làm tê liệt con mồi trước khi dành thời gian để tiêu hóa nó với cơ thể đầy Axit của mình! Người bình thường sẽ bị phân rã cùng với trang bị của mình, nhưng nếu mà tôi bị bắt, quần áo và bộ giáp của tôi sẽ bị phân rã trước, Kazuma, tôi sẽ không thua trước một điều nhục nhã đến như vậy...”

“Inferno!”

Một đàn slime đang từ từ tiếp cận Darkness đã bị quét sạch bởi một biển lửa.

“... Yunyun, mình có thể nói điều này không?”

Lò đi Aqua người đang đi dập lửa và Darkness người đang ăm thú trông có vẻ như, đó là những gì còn sót lại của bọn slime trong khi đang khóc, Megumin, người đứng phía sau tổ đội của chúng tôi, bắt đầu nói.

“Có chuyện gì sao, Megumin? Hiện giờ, mình đang bận tìm kiếm quái vật với kỹ năng truy lùng của mình... Ah, có vài con quái vật đang ẩn nấp cách đây không xa với chúng ta. Để đó cho mình, mình sẽ quét sạch bọn chúng trong thoáng chốc.”

“Cậu không cần phải làm vậy! Mà thực ra, hôm nay cậu bì giờ vậy ha? Cậu đang tỏ ra hiếu chiến lạ thường đấy.”

Kể từ lúc bắt đầu bước chân vào trong rừng, chúng tôi đã nhận được sự tiếp đón nồng hậu từ lũ quái vật sinh sống xung quanh Làng Hồng Ma, nhưng nhò vào công sức của Yunyun mà bọn chúng đã bị tiêu diệt một cách dễ dàng.

“Cậu thực sự nghĩ vậy sao....? ý tờ là, giảm bớt lượng quái vật đang sinh sống xunh quanh ngôi làng cũng là bốn phận của một tộc trưởng, không phải sao? Thêm vào đó, mình vẫn còn rất nhiều ma lực để sử dụng, mình đã đem theo rất nhiều manatite trong trường hợp mình cạn kiệt ma lực...”

“Cậu quá phẫn khích với vụ này đấy! Cậu định gây chiến với quốc gia nào với việc mang theo nhiều manatite chất lượng cao đến như vậy hả!? Chúng ta là một tổ đội, nên cậu không cần phải xông lên phía trước như vậy!”

Megumin vung trượng của mình và la rầy Yunyun, người đã lấy ra vài viên đá từ trong túi của mình.

Nhưng Yunyun chỉ đơn giản là nở ra một nụ cười lớn...

“Tổ đội... Hehe, Ehehe...”

“Dùng cái việc đó lại, nó thật đáng sợ! Tại sao cậu lại cười trong khi người khác đang la rầy cậu hả!? thật là vô lễ!”

Có vẻ như việc, một lần được chấp nhận gia nhập vào một tổ đội đúng nghĩa, đã khiến cho Yunyun thực sự có động lực để làm việc này.

“Việc đó có gì không ổn sao? Chúng ta nên biết ơn Yunyun vì đã giải quyết hết tất cả bọn chúng. Nhờ vậy mà chúng ta không gặp phải nguy hiểm, và đây là một chuyến đi suôn sẻ, không có lý do gì để la rầy em ấy cả.”

“Slime... Slime... Slime Tê Liệt...”

Hãy bỏ qua cái người đang lầm bẩm gì đó với một biểu hiện buồn bã.

“Đương nhiên là có! Nếu Yunyun thu hút hết mọi sự chú ý, thì sẽ không có cơ hội nào để em tỏa sáng hết! Em sẽ đi tìm những con quái vật mạnh mẽ quanh đây và dùng ma pháp Explosion của em lên người nó!”

“Em đến đây để làm gì hả? Em có biết là chúng ta không đến đây để thám hiểm hay gia tăng level không hả?

Có lẽ, vì đã nhận ra nơi an toàn nhất là ở bên cạnh Yunyun, Aqua người đang bám sát em ấy xen vào.

“Nói nè, Kazuma, Megumin thật sự đang tỏ ra rất phiền phức, vì vậy hãy để cho em ấy phong ma pháp Explosion ra một chỗ nào đó và mang theo em ấy trong suốt chuyến đi.”

“Đúng vậy, em ấy sẽ bớt làm mấy việc không cần thiết nếu như em ấy biến thành một món hành lý, vì vậy hãy làm nó đi.”

“Em không ngờ là Aqua sẽ nói điều đó đấy! Em sẽ không bắn nó ra ở đây! Cuối cùng em cũng trở về nhà, nên em chắc chắn sẽ không xả nó trên những con mồi nhỏ!”

Ngay khi tôi thở dài trong khi đang nghĩ đến việc, làm cách nào để giảng dạy cho Megumin người đã nói ra những điều ích kỵ như vậy-“

Tóc gáy của tôi dựng lên.

“EXPLOSION!”

Ma pháp explosion mà Megumin phóngh ra mà không cần niệm chú, xuyên qua những hàng cây như minh chứng dữ dội cho khả năng điều khiển và nổ tung sâu phía trong khu rừng.

“Cậu đang làm cái gì vậy!?

Yunyun thét lên khi bị thổi bay đi cùng những cái cây đang bị đập nát bởi làn sóng, được tạo ra do vụ nổ xung quanh chúng tôi.

Phần 3

“Này, tôi đã nghe thấy một tiếng ồn rất lớn phát ra từ phía khu rừng...”

Bukkoroli, đang đứng ngay trước cổng làng, hỏi chúng tôi điều đó ngay khi chúng tôi quay trở về.

“Máu nóng dồn lên não của Megumin”

“Chờ đã, làm ơn đi, em biết đó là lỗi của em khi xả nó ra mà không báo trước, nhưng em đã nói điều đó trước đây, có một lý do thỏa đáng cho điều đó!”

Megumin bắt đầu vội vã tìm một cái cớ, để đáp lại những lời nói của Aqua.

“Ồ, ồ, chắc chắn là em có lý do. Có phải do em trở nên quá tức tối không? hay em đã bị giật mình sau khi nhìn thấy một con bọ khổng lồ?”

“Tên này!”

Và bắt đầu siết cổ tôi từ phía sau khi tôi đang cõng em ấy.

“Cậu chỉ muốn bọn anh lắng nghe lý do của mình, đúng không? Ngừng do dự và nói rõ với bọn mình đi!”

“Ugh... Nhưng mọi người chắc sẽ không tin mình đâu...”

Megumin bắt đầu lẩm bẩm khi Yunyun thúc ép em ấy.

“Chị biết rằng em sẽ không nói ra bất cứ điều gì vô trách nhiệm. Đừng lo, kể cả khi mọi người không tin tưởng em, riêng chị vẫn sẽ lắng nghe hết toàn bộ câu chuyện.”

“Darkness...”

Lờ đi việc hiện tại hai người họ đang tái hiện một cảnh thật sự cảm động, Bukkoroli hỏi lại một lần nữa.

“Vậy, thức sự đã xảy ra chuyện gì?”

Megumin giả vờ trưng ra một biểu hiện nghiêm túc và bắt đầu nói...

“Bomber Majin Moguninnin đã xuất hiện.”

“Nếu như em định nói về m้าย thú ngu ngốc như vậy, anh sẽ ném em xuống đó!”

Tôi di chuyển để hạ Megumin xuống từ trên lưng của mình, và em ấy cố bám vào tôi chặt hơn nữa để ngăn tôi làm điều đó.

“Đó là lý do tại sao mà em không muốn nói ra điều đó! Em biết không ai trong số mọi người sẽ tin vào nó! Darkness, chị hãy la rầy tên này đi!”

“Er... umm... Ờ thì, chị không quen thuộc với quái vật đến như vậy... Vậy là Moguninnin chuẩn bị tấn công chúng ta. Như đã mong đợi từ Megumin, em đã làm một việc rất tuyệt.”

“Chị thậm chí còn không nhớ đúng tên, và chất giọng của chị thì hoàn toàn đơn điệu! Darkness em nghĩ là mình đã có thể tin tưởng chị!”

Bukkoroli thở dài.

“Khai là Moguninnin xuất hiện thay vì toàn bộ những thứ khác... Cô không thể tìm lý do nào tốt hơn à?”

“Để mấy con quái vật khác sang một bên, không thể nào có chuyện, chỉ có tôi trong tất cả mọi người có thể nhầm lẫn bất kì con quái vật nào có liên quan tới ma pháp nổ! Moguninnin đã nhìn chằm chằm vào Kazuma từ sâu ở trong rừng! Chúng ta đang nói về Moguninnin, vì vậy tôi đã nghĩ ma pháp Explosion vô niêm của tôi có thể tiêu diệt nó.”

Đánh giá từ bầu không khí nghiêm túc khác thường đến từ Hồng Ma Tộc, tôi bắt đầu có cảm giác toàn bộ chuyện này không phải là một trò đùa.

“Bomer Majin là cái gì? Không phải em nghĩ đến đó để gây rối với bọn anh sao?

Megumin lắc đầu.

“Bomber Majin Moguninnin. Là một con quái vật thần bí từng nằm bên trong một cơ sở bí ẩn bên trong Làng Hồng Ma. Nó rất thành thạo với ma pháp phát nổ và có thể nói chuyện bằng cách bắt chước theo tiếng nói của con người, nhưng không ai hiểu nó đang nói cái gì. Nó sẽ tấn công bất kì ai ngoài thành viên của Hồng Ma Tộc, Và nó sẽ nó sẽ phóng ma pháp phát nổ mà chẳng có ý nghĩa hay lý do gì vào ban đêm.”

“Nghe có vẻ như nó có một tính cách rất có vấn đề. Vậy là, em đang nói là con quái vật thần bí có nghe giống như em họ của em đã để mắt đến anh à?”

Ma pháp phát nổ là một phiên bản yếu hơn của ma pháp Explosion.

Nếu một con quái vật có thể sử dụng thứ đó đang nhắm vào tôi....

Ngay sau đó, Bukkoroli nói,

“Bomer Majin Moguninnin thường không ra khỏi noi sâu thẳm ở trong khu rừng, tuy nhiên...”

“Cô đã không nói ra điều đó nếu như cô chỉ cần một lời giải thích để xã ra ma pháp Explosion của hình hằng ngày, trong khoảng thời gian cô ở đây, đúng không?

“Làm sao anh có thể nói ra điều đó!? Anh thật sự cho rằng tôi sẽ nghĩ ra mấy cái lý do nực cười như vậy, chỉ vì tôi muốn bắn ma pháp Explosion của mình à!?”

Nghe thấy những lời lẽ không có một chút đang tin nào, được phát ra từ miệng của Megumin, Bukkoroli nhún vai.

“Megumin luôn nói ra những thứ kì lạ. Mấy thứ như nhìn thấy vật thể phát sáng bí ẩn bay về phía đông, hay kiếp trước cô ấy là vị Thần của Sự Hủy Diệt, hay một pháp sư sử dụng ma pháp Explosion cuối cùng cũng sẽ có một bộ ngực lớn...”

“Anh không tin vào những lời tôi đã nói, đúng không!? Anh đúng là một tên NEET tro tráo đấy!”

“I-Im đi, việc tôi là một NEET không có liên quan gì tới việc này! Đằng nào thì, ngừng liệc sử dụng ma pháp Explosion ở trong rừng lại đi. Nó thật sự rất rắc rối khi cô cứ chọc tức mấy con quái vật như thế. Ít nhất cô hãy tự biết cư xử trong khi thử thách cho vị trí tộc trưởng đang diễn ra.”

Sau khi nói ra điều đó, Bukkoroli rời đi và đi làm việc của mình.

“-Con Bomber Majin Moguninnin thật sự đã ở đó. Kazuma, anh không được rời khỏi ngôi làng. Moguninnin sẽ tấn công toàn bộ những người đàn ông không thuộc Hồng Ma Tộc, đặc biệt là những người có tóc và mắt đen.”

“Tại sao nó lại có ác cảm với một số mục tiêu cụ thể như vậy? Ngày từ đâu, nó đã không ra khỏi từ sâu trong rừng đúng không? Em có chắc là mình không nhìn nhầm nó với một con bọ cánh cứng khổng lồ hay gì đó không?”

“Không có chuyện em nhìn nhầm một con bọ cánh cứng khổng lồ thành Bomber Majin! Dù sao đi nữa, Kazuma, đừng có tham gia vào thử thách của Hồng Ma Tộc với tư cách một cộng sự của Yunyun. Em cũng được bảo là không được tham gia, vì vậy, hãy để việc trở thành cộng sự của Yunyun cho Darkness hay Aqua đi.”

“Để đó cho chị.”

“Chờ một chút đã, đó sẽ trở thành một rác rối cho em! Ah, em không có ý là không muốn trở thành cộng sự của hai người hay gì đâu!”

Darkness nở một nụ cười dịu dàng với một Yunyun đang hoảng loạn.

“Trách nhiệm của một thập tự quân là bảo vệ mọi người. Đừng lo lắng, cứ để việc đó cho chị. Chị chắc chắn sẽ bảo vệ em.”

“D-Darkness-san...”

“Không có gì để phải lo lắng khi có chị ở đây. Kể cả khi, nếu như em bị giết bởi một con quái vật mạnh mẽ, chị sẽ mang em trở về bằng ma pháp hồi sinh.”

Biểu hiện của Yunyun như là đang bị kẹt giữa việc xúc động và một thứ gì đó.

“Eh-... Thủ thách rồi cộng sự, và toàn bộ những thứ đó, nó mang lại một cảm giác giả tưởng đúng đắn, vì vậy anh thực sự muốn làm hết sức mình cho việc này...”

“Cứ ở lại trống nhà với em, Kazuma. Em sẽ dẫn anh đi xung quanh ngôi làng. Ba mẹ của bạn cùng ló với em, có mở một quán rượu đó.”

“Chúng ta không đến đó có được không? có một kẻ rắc rối đang ở tro tại đó.”

Và do đó, mặc dù đã đến Làng Hồng Ma, cuối cùng tôi vẫn trở thành một tên NEET.

“Nói nè, chúng ta đã không tìm được một chỗ để trống cô bé này...”

““““Ah.”“““ x4

Phần 4

Tối hôm đó.

“Vậy nên, cháu thực sự không có nhiều thứ để làm vào ngày mai, vì vậy có thứ gì cháu có thể giúp đỡ không?”

Tôi đề nghị giúp đỡ mẹ của Megumin sau khi trở về nhà.

Tôi không giống như cái con nữ thần mặt dây, người đã chiếm lấy vị trí ấm cúng nhất trong ngôi nhà này và làm một giấc vào buổi trưa, như thể cô ta là chủ của căn nhà này vậy.

Vì dì ấy đã để tôi ở lại đây, đây là điều tối thiểu mà tôi có thể làm để đáp trả lại dì ấy.

“Oh, thật là, cậu đang đề nghị giúp đỡ sao? Tôi đang định đi thu thập vật liệu để chế tạo vật phẩm ma thuật, tại hầm ngực sâu thẳm nhất vào ngày mai...

“Xin lỗi, nhưng thay vào đó có việc nào dễ dàng hơn, như giặt đồ hay rửa chén mà dì sẽ cần chút giúp đỡ không?”

Có vẻ như nó vẫn còn hơi sớm để tôi có thể giúp đỡ cho công việc của họ.

“Trong trường hợp đó, tôi có một chút lo lắng về Moguninnin, vậy, ngày mai cậu có muốn khám phá cái cơ sở bí ẩn đó không?”

“Dì vẫn còn nghĩ về con quái vật mang cái tên kì lạ đó sao?”

Bắt đầu từ ngày mai, Yunyun sẽ tiếp nhận thử thách cho vị trí tộc trưởng, và Darkness sẽ là cộng sự cho thử thách đầu tiên của em ấy.

“Tôi cũng muốn đi nữa! Cái tên ‘Cơ sở bí ẩn’ nghe giống như ở đó có cả tần châu báu đang được giấu trong đó vậy!”

Aqua, người đang sung sướng tự lấy đồ uống cho mình, nói một cách vui vẻ.

“Tôi được nghe là nó đã được khám phá rất nhiều lần trong quá khứ, vì vậy chắc chắn sẽ không còn thứ gì ở trong đó đâu.”

Một cơ sở bí ẩn mà cả Hồng Ma Tộc cũng không biết được lý do tại sao nó lại tồn tại.

Tôi được nghe nó đã trở thành một điểm thu hút khách du lịch...

“Coi nào, không phải việc hành xử như một Mạo Hiểm Giả chân chính, đi khám phá đây đó lâu lâu một lần cũng ổn sao? Thêm vào, với sự may mắn của Kazuma, có thể cuối cùng chúng ta sẽ tìm ra thứ gì đó hay ho.

“... Tại sao cô phải chọn chính xác cái lúc tôi không ở bên cạnh để hành động như một Mạo Hiểm Giả chân chính cơ chứ...”

Darkness tự lầm bẩm với chính mình, giọng nói của cô ấy có một chút hối hận len lỏi vào trong đó.

“Đúng rồi, hãy nghĩ sớm thôi, để còn chuẩn bị cho ngày mai. Chị đừng có uống say quá đấy, Aqua. Giờ thì em đi nghỉ trước đây...”

Nói ra điều đó, Megumin đúng dậy và đi về phòng của mình-

“Đúng vậy, Tôi cho rằng tốt nhất là nên nghĩ sớm thôi. Xin lỗi, Kazuma-san, chúng tôi không có nhiều thứ để giải trí ở trong nhà... Tuy nhiên, chơi đùa với con gái tôi ở trong cùng một phòng sẽ khá là thú vị, heheheh.”

Khuôn mặt của Megumin co rúm lại vì những lời nói của Yuiyui.

“Phụ huynh của tôi đang nói gì thế này!? Mẹ đang bảo con gái mình làm gì vậy hả!?”

Yuiyui có vẻ không bị dao bông bởi việc Megumin đột ngột phát tiết lên.

“Khi chúng ta nói về việc giải trí ở một vùng nông thôn như chỗ này, chỉ có một việc mà mẹ có thể đề cập đến. Nhanh lên, và để mẹ xem mặt cháu ngoại của mình đi nào.”

“Làm ơn hãy ngừng mấy trò đùa dâm dục trước mặt con gái mình đi! Kazuma, anh cũng nên nói gì đi chứ!”

“Vâng, từ quan điểm về thể chất, cháu nghĩ rằng việc sinh con vẫn còn là quá sớm đối với con gái củadì. Có lẽ sau khi em ấy lớn thêm một chút nữa...”

“Em vốn đã đủ lớn để có một đứa con! Không, chờ đà, nó không phải-Ah, mình nên làm...”

Tôi bình tĩnh khuyên bảo Megumin khi em ấy bắt đầu làm náo loạn cả lên.

“Trời đã tối rồi, nên em hãy cố mà kìm nó xuống đi. Ngoài ra, em nên chọn từ ngữ tốt hơn. Nó sẽ rất xấu hổ nếu để hàng xóm nghe thấy việc em có thể có một đứa con hay không.”

“Em không muốn nghe thấy điều đó từ anh! Anh nghĩ từ đâu đó là lỗi của ai hả!?”

“Nhận tiện, nói về vấn đề thể chất, tôi nghĩ cơ thể mình đã sảng sàng để có một đứa con vào bất cứ lúc nào.”

“Chị đang nói cái thứ ngu ngốc gì vậy hả, Darkness!? Đừng có xía mõm vào chuyện này và đi ngủ đi!”

“Sleep.”

Megumin đổ gục xuống sàn như thể đáp lại câu thần chú của Yuiyui.

Cái người đã đứa con gái mình chìm vào giấc ngủ mà không hề có chút dè dặt nào mỉm cười rạng rỡ với tôi.

“Giờ thì, bất kì chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo là tùy vào cậu! Buổi tối thường rất dài vào khoảng thời gian này trong năm, vậy nên cứ tiến lên và làm điều mà cậu thích!”

“Cháu xin lỗi, kể cả với cháu, động tay vào cơ thể của một cô gái đang ngủ thì có chút...”

Khi tôi đang cố gắng từ chối Yuiyui một cách nhẹ nhàng, người đang đẩy con gái của mình cho tôi, Darkness đột nhiên đứng dậy.

“Những việc như vậy nên được thực hiện với sự đồng thuận từ cả hai phía! Cháu chắc chắn không thể nào chấp nhận việc họ đi quá giới hạn như thế này! Kể cả khi dì có là mẹ của em ấy-“

“Sleep.”

Yuiyui thi triển phép thuật của mình vào Darkness mà không thèm quay lại nhìn cô ấy.

“... Kể cả khi dì có là mẹ của em ấy, cháu cũng không thể bỏ qua việc này! Một Thập tự quân có trách nhiệm là phải bảo vệ người khác. Cháu sẽ bảo vệ sự trong trắng của Megumin!”

Darkness có một ý chí mạnh mẽ, cùng với kháng pháp cao và khả năng chống chịu với những hiểu ứng xấu lên trạng thái.

“C-Cô có thể xoay sở để chống lại nó sao!? Ma pháp ngủ của tôi vốn khá là mạnh mẽ...”

Yuiyui trông có vẻ khá là ngạc nhiên về việc Darkness có thể chống lại ma pháp của dì ấy.

“Tch...! Cháu vẻ như cô đã lên được vài level kể từ lần cuối cháu ở đây nha!”

“Hmph, Dì thật sự nghĩ cùng một trò sẽ có tác dụng lên thành viên của gia tộc Dustiness hai lần sao!? Có phải Sleep là ma pháp duy nhất mà dì có thể thi triển không!? Lên đi, nếu dì có thể làm cho cháu trở nên vô dụng!”

Sau khi nói những câu ấn tượng đến như vậy, Darkness thảng thùng chống lại Yuiyui...!

“Cái này thì sao? Paralyze!”

“Yếu đuối! Những con Slime tê liệt mà hôm nay cháu đã nhìn thấy trong rừng, có thể ra những đòn tấn công gây tê tốt hơn thế này!”

Đằng sau một Darkness đang thảng thế, Aqua đã say như chết và nằm vật ra sàn.

Lò đi cả ba người bọn họ, tôi mang một Megumin đang chìm vào giấc ngủ về lại phòng của em ấy

Phần 5

Một tia sáng của mặt trăng đi xuyên qua cửa sổ.

Nó chiếu lên khuôn mặt dịu dàng lúc đang ngủ của Megumin, rọi sáng em ấy trong bóng tối.

Đương nhiên, như là một quý ông, tôi sẽ không động tay vào em ấy.

Dùng cánh tay của mình như một cái gối, tôi nằm xuống bên cạnh Megumin và ngắm nhìn khuôn mặt yên bình khi đang ngủ của em ấy.

“... Mmm... Hãy xem sức mạnh của ta đây... Giải phóng phong ấn đã bị ngăn cấm... Đem sự tàn phá đến mọi tạo vật...”

Lầm bẩm thứ gì đó mà không hề yên bình một chút nào, rồi lăn lộn trên giường mình.

Có lẽ vì nhận ra thứ gì đó đã được cởi bỏ, với tôi đang nằm ngủ bên cạnh em ấy, Em ấy từ từ mở mắt ra-

“... Xin lỗi, em có thể hỏi anh đang làm gì không?”

“Anh đang ngắm nhìn khuôn mặt đang ngủ của người phụ nữ mà anh yêu.”

“Anh có ý gì khi nói, người mà anh yêu!? Tại sao anh lại khóa thân từ phần eo trở lên vậy hả!?”

“Chà, khi em thức dậy bên cạnh một người bán khóa thân với giới tính đối lập, thường thì em sẽ nghĩ là có điều gì đó đã xảy ra, đúng không?”

Sau khi tách xa bản thân mình khỏi tôi, Megumin vội vàng vỗ nhẹ cơ thể của mình từ trên xuống để kiểm tra xem có mất bấy cứ thứ gì không.

“Đương nhiên! Không phải nó là một vấn đề lớn sao!? Ah, chò đã, áo ngực của em mất rồi!?

“Anh đã nghĩ nếu em có thì gì đó siết ngực của mình lại, thì nó sẽ phá rối giấc ngủ của em. Ngoài ra, anh được nghe rằng, ngực của bạn sẽ lớn hơn nếu ngủ mà không mặc áo ngực.”

Tôi chỉ về phía góc gường, rồi Megumin nắm lấy cái áo ngực đang được đặt tại chỗ đó, thật chặt trong tay của em ấy.

“Em không cần phải lo lắng về mất vấn đề đó! Anh không thường dành nhiều sự chú ý của mình cho em, vậy tại sao anh lại chỉ quan tâm đến những lúc như thế này!? Ngay cả khi đó là anh, cởi áo ngực của em ra trong khi em đang ngủ...”

“Oh, đừng lo, anh đã tháo nó ra một cách đàng hoàng với kỹ năng Steal, như là một quý ông.”

“Oh, anh thật ân cần làm sao! Cái nụ cười ngó ngắn của anh thật sự khiến em tức điên lên đó! Anh sẽ làm gì nếu như anh vô tình lấy nhầm quần lót của em thay vì nó hả!?”

Bao bọc cơ thể mình với chiếc áo choàng của em ấy, em ấy trông không như một teruterubozu khi em ấy cục cựa bên dưới nó.

“Giờ thì, bình tĩnh đi. Nó sẽ thật nhảm chán nếu như em nghĩ không có việc gì đã xảy ra, mặc dù chúng ta đang ngủ chung một giường giống như mấy lần trước vậy, vì vậy anh đã nghĩ là mình sẽ cho em một chút ngạc nhiên. Anh có làm em hoảng sợ không?”

“Đúng vậy, anh có đó! Anh thật sự đã không làm bất cứ điều gì, đúng không!? Em không muốn trở thành người lớn mà không nhớ bất kì thứ gì về nó!”

Có vẻ như đã xong việc mặc lại áo ngực, Megumin đưa hai cánh tay ra từ bên dưới áo choàng.

“Đừng lo, em hiểu anh mà. Anh không gan đến như vậy.”

“Điều đó khá là thuyết phục đấy, nhưng nó khá là thảm hại khi nghe thấy điều đó từ chính người mà em thích!”

Megumin, người đã thở ra những hơi nặng nhọc từ khi em ấy thức dậy, cuối cùng cũng bắt đầu bình tĩnh trở lại.

“Nghiêm túc đấy, mẹ em là loại người gì... Thi triển Sleep lên con gái của mình và để cô ấy ngủ chung giường với một người đàng ôn, nhận thức thông thường của bà ấy ít như thế nào cơ chứ...”

“Chà, sự thiếu thường thức đó có nghĩa là mẹ nào con nấy nha.”

Megumin thở dài, sau đó ngồi xuống bên cạnh tôi và duỗi thẳng chân ra.

Mặc dù em ấy phàn nàn, em ấy vẫn không hề lo ngại về việc trở nên gần gũi với tôi. Có phải đây là dấu hiệu cho thấy chúng tôi gần gũi với nhau như thế nào?"

"Em không thực sự phản đối mối quan hệ kiểu đó, anh biết không? Điều đó chỉ là, vượt qua giới hạn vì sự sắp đặt của mẹ em ngay trong chính ngôi nhà của mình thì có chút..."

"Vâng, ngay cả khi em nói điều đó, chắc chắn sẽ có thứ gì đó can thiệp, đúng không? Anh đã tự hỏi liệu mình có đang chịu sự ảnh hưởng của một lời nguyền nào đó, dùng để duy trì trinh tiết của mình suốt cả cuộc đời. Anh đã nhờ Aqua kiểm tra xem liệu mình có thật sự bị nguyền rủa không vài lần rồi, nhưng cô ta luôn nói là anh vẫn ổn."

Chính xác là tại sao, có thứ gì đó luôn can thiệp vào mỗi khi tôi chuẩn bị vượt quá giới hạn?

Tôi cho rằng mình cũng có may mắn cao. Nó không kì lạ sao?

Tuy nhiên, nếu như nó là vì Eris-sama đang che giấu một tình cảm bí mật dành cho tôi và ra tay can thiệp, tôi có thể cảm thấy ổn với điều đó...

"Chính xác là ai sẽ đặt một lời nguyền vô nghĩa như vậy lên người anh cơ chứ?"

"Có thể là một số người hâm mộ mong muốn anh giữ sự trong sạch của mình. Gần đây anh đã trở nên nổi tiếng một cách khác thường. Anh được nghe rằng có một Mạo Hiểm Giả xinh đẹp, người đã giới

thiệu bản thân mình như là một người hâm mộ của anh xuất hiện tại Guild Mạo Hiểm Giả tại Axel."

Mắt của Megumin giật giật khi nghe thấy những lời đó.

"... Anh sẽ gặp người đó khi anh quay về Axel chứ!?"

"Ồ, Có vẻ như cô ấy đã đi một quãng đường dài chỉ để gặp anh, nên đương nhiên anh sẽ đi gặp cô ấy. Đằng nào thì, anh sẽ chỉ bắt tay và ký tên rồi làm mấy thứ giống như vậy. Anh đã nghĩ một ngày nào đó điều này sẽ xảy ra, nên anh đã tập cách ký tên. Anh bí mật để lại chữ ký trên một cái cột trong Guild Mạo Hiểm Giả như là để cảm ơn toàn bộ những gì mà họ đã làm cho anh."

Heheh, hóa ra ghen tuông là như thế này.

Megumin trông có chút bối rối, nhưng thỉnh thoảng triêu chọc nhau như thế này, là một trong những phương pháp của việc tán gái mà người lớn sử dụng.

"Quý cô của Guild đã thực sự trở nên giận dữ khi cô ấy làm sạch nó. Cô ấy đã bảo em nói với anh đừng có vẽ nguêch ngoạc lên khắp các bức tường.

"Cái gì!? Cái cột đó có thể bán được với một cái giá rất cao sau vài thập kỷ với chữ ký của anh ở trên đó!"

Đối diện với sự phẫn nộ của tôi, Megumin khẽ cười khích.

"Vậy thì hãy để em có được chữ ký đầu tiên của anh... Satou Kazuma... Em nghĩ đó là một cái tên rất hay."

“Nghe thấy em khen ngợi tên anh, bằng cách nào đó mà nó khiến anh cảm thấy mâu thuẫn...”

“này, em chỉ khen anh thôi, vì vậy hãy giải thích chính xác anh là anh có ý gì đi!”

Tôi có thể sẽ khiến em ấy tức giận vì điều đó, nhưng là con trai cả của thị tộc Satou, tôi không thể cứ giữ im lặng.

Ngay sau đó, bất chấp những lời phàn nàn của em ấy, Megumin nắm xuống bên cạnh tôi và dùng cánh tay của tôi như một cái gối.

Để làm điều đó, mặc dù đang ở một mình với tôi vào đêm khuya như thế này... Em ấy chắc phải rất tin tưởng tôi.

Tôi sẽ nghĩ là em ấy đang ra hiệu cho tôi làm gì đó, nhưng tôi có khả năng học hỏi từ quá khứ.

Thêm vào, làm mấy việc như vậy trong cùng một ngôi nhà mà ba mẹ em ấy đang ở, thì có chút...

“Um, Kazuma, em có thể nói cái này không?”

“Anh không nghĩ là em nên hỏi.”

....

“Điều này khá là khó nói, nhưng nó đang chọt vào em. Và nó đang trở nên lớn hơn...”

“Làm ơn đừng để ý đến nó.”

Chịu thôi, nó là một phản ứng sinh lý tự nhiên.

Nó sẽ kì lạ hơn nếu như một chàng trai vừa trải qua tuổi dậy thì không có phản ứng như thế này, trong khi một cô gái đang ôm lấy cậu ta.

“Anh nên nói điều này, nhưng đừng tấn công đứa con trai quý báu của anh. Cậu bé nằm trên đỉnh cao của sự tinh tế cho việc trở nên nhút nhát.”

“Em sẽ không làm điều đó với một phản ứng tự nhiên. Cộng thêm, từ đâu em là người đã ôm anh. Anh nghĩ em là người vô lý đến mức nào cơ chứ?”

Tôi nhớ mình đã bị tấn công một cách vô lý lúc có thứ gì đó tương tự xảy ra giữa Darkness và tôi.

... Ngay lúc đó, tôi để ý thấy ánh mắt của Megumin đang tập trung thẳng vào cái phần rắc rối nhất trên cơ thể mình.

“Em cũng đang trong độ tuổi dậy thì, vì vậy anh có thể hiểu được việc em có một chút hứng thú với cơ thể của người khác giới, nhưng mà em vẫn không nên nhìn chăm chăm vào chỗ đó nhiều như vậy.”

“Ah,k-không, không phải vậy! Chỉ là, em đã nghĩ là nó có thể khá khó khăn với anh khi lúc nào cũng phải chịu đựng việc này...

Đúng vậy, chắc chắn là vậy!

Và giờ tôi không thể sử dụng cửa hàng đó khi mà tôi đang ở đây, bên trong Làng Hồng Ma.

Ít nhất thì, tôi muốn có năm phút được ở riêng một mình!

“... Umm, em có nên giúp anh không?”

Tôi thật sự mong rằng, mình sẽ không bị buộc phải nhận những tình huống trêu chọc cậu nhỏ như thế này-

.

.

.

“Chờ đã, em vừa nói gì vậy?”

“Anh đang làm việc này trở nên quá nghiêm túc đấy! E-Em đang hỏi, em có nên giúp anh một tay...”

Chờ đã...

“Eromin! Em đúng là một tên biến thái ngầm như lời Darkness nói!”

“Và anh đang ồn ào quá đấy! Chính xác là anh gọi ai là biến thái ngầm hả!?”

Không, ý tôi là...!

“Em mới là người đã nói ra thứ gì đó thực sự thái quá! Em có hiểu hiểu mình đang nói cái gì không!? Em muốn giúp anh một tay với việc này...!”

“Làm ơn ngưng việc nhấn mạnh vào phần đó đi! Em chỉ nghĩ là, nó có một chút khó khăn cho anh, khi lúc nào cũng bị đặt vào những tình huống như thế này, chỉ vậy thôi!”

Con bé này có hiểu được điều mình nói có ý nghĩa gì hay không?

Em ấy có ý gì khi nói ‘giúp một tay’? Có phải em ấy có ý định cho tôi một thứ gì đó để nghĩ về nó không?

Hay em anh có ý nói về thứ gì đó thiên về mặt vật lý...

Không, chờ đẽ, ngay từ đầu...!

“Nghe được một cô gái trẻ tuổi hơn mình, không hề có kinh nghiệm và đề nghị làm điều gì đó như vậy, bằng cách nào đó nó khiến anh cảm thấy bản thân mình trái với đạo đức hơn chính hành động đó...”

“mấy lời anh nói càng lúc càng trở nên tục tĩu đó! Anh cứ nói em là một cô gái làng chơi và có thể đột ngột trở nên hưng tình, người sẽ không làm gì ngoài việc chọc ghẹo anh mà không làm cho tôi cùng... Em thất sự không biết chắc là mình phải làm gì, nhưng, thì, sau khi nhìn thấy anh bị kích thích như vậy, không phải nó khá khó khăn với anh sao...?

Tôi không biết liệu có phải do em ấy bị kích thích hay lo lắng, nhưng đôi mắt em ấy đỏ rực lên trước khi em ấy quay mặt đi.

“Đương nhiên là nó khó khăn! Anh thậm chí còn nghĩ em là một kẻ cám dỗ đúng nghĩa!”

“Làm ơn ngừng gọi em là một kẻ cám dỗ! Em đã nói là mình ổn với điều đó nếu như anh nhận trách nhiệm một cách đàng hoàng!”

Tôi đang nói về cái quái gì, trong khi đang qua đêm tại nhà của một cô gái trẻ tuổi hơn tôi vậy hả?

Chính xác là tôi sẽ làm gì sau việc này?

Và, giờ tôi mới nhận ra, hiện giờ từ phần eo của tôi trờ lên, đang khóa thân!

“Vậy, anh có làm việc đó hay không!? Tình huống này thật sự rất xấu hổ, anh biết không há!?”

“Anh cũng xấu hổ chứ! Anh chuẩn bị hướng dẫn một cô gái vừa vụng về vừa thiếu kinh nghiệm làm toàn bộ những việc đó, ngay khi mà bố mẹ của cô ấy đang ngủ ngay bên dưới, em biết không!? Em nghĩ anh phải trả bao nhiêu tiền để chơi kiểu này trong cửa hàng không!?

“Nếu như anh định làm việc đó, thì nhanh mà làm nó ngay đi! Ngừng đánh vần rõ ràng mọi thứ đi!”

“Em đột ngột đầy hết mọi chuyện sang cho anh! Anh vẫn chưa chuẩn bị tinh thần! Vâng, vâng, anh biết chúng ta chắc chắn sẽ bị cản trở ngay trước khi làm đến phần tốt! Sau cùng anh đang dính phải lời nguyễn như vậy! Nhưng kể cả như vậy, anh vẫn có thể hy vọng! Nếu phải nói về điều này, cái sự ngọt và đáng, đầy và đưa này còn khiến anh bị kích thích hơn nữa!”

“Oh, em hiểu rồi, em đã hiểu rồi, vì vậy cứ cởi nó ra đi! Không ai đến đây kể cả sau một đống ồn ào mà chúng ta đã tạo ra, nên em chắc là tối nay sẽ...”

.

.

.

—Ngay khi Megumin nói ra điều đó.

Một tiếng nổ lớn vang vọng phát ra từ phía khu rừng

Hai người chúng tôi nhìn nhau.

“.... Thấy chưa?”

“... ... Ngày mai, hãy để Aqua thi triển Break Spell lên anh.”

Phần 6

Buổi sáng sau cái vụ nổ đã lấy đi tất cả những nhận thức lâng màng.

.

.

“Này, toàn bộ việc này chính xác là vì cái gì!?”

“Đó là điều mà bạn anh muốn hỏi em đây, Megumin!”

.

.

Chúng tôi đang ăn sáng và giả vờ như không có điều gì đã xảy ra vào tối hôm qua, khi Bukkoroli mang theo vài Hồng Ma Nhân xông vào và khống chế Megumin.

“Em không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng hiện tại anh có thể thả em ra không? Em không nghĩ đây thực sự là một điều mà anh nên làm với một cô gái.”

“... Chà, anh đồng ý, nhưng em có thể hứa là không bỏ trốn hay bắt đầu trở nên hung hăng không?”

Sau khi xác nhận lời khẳng định của Megumin, Bukkoroli nói lỏng cú kẹp của mình ra...

“Anh đã mất cảnh giác! Em sẽ bóp cổ anh đến chết!”

“Argh! M-Megumin, em nói dối!”

Khoảnh khắc mà em ấy được thả ra, Megumin vồ lấy Bukkoroli và đưa anh ta thế sleeper hold. **Thế siết cổ từ phía sau, như trong phim hành động nó hay làm, đưa nạn nhân vào giấc ngủ**

“Anh có giữ lời hứa của mình với quân đội Quỷ hương hay những con quái vật không hả? Những tên NEET là một tồn tại thậm chí còn thấp hơn cả loài slime! Giữ lấy lời hứa mà anh đã nói với một sinh vật như vậy rõ ràng là một kẻ chậm phát triển!”

“N-Này Megumin, tên đó sẽ chết đấy, thả anh ta ra đi! Và đừng có phán xét những NEET như thế!”

Sau khi tôi giữ Megumin lại những Hồng Ma Nhân khác đã xoay sở để cạy một Bukkoroli đang tái mặt và ngất lịm đi ra khỏi cú kẹp của em ấy.

Bên cạnh chúng tôi, Aqua đang vô tư nhâm nhi tách trà như thể, ngay trước mặt cô ta hai Hồng Ma Nhân không hề có một trận đấu vật nào vậy.

“Vậy, toàn bộ chuyện này là sao? Lần này Megumin của chúng tôi đã gây ra chuyện gì?”

Những Hồng Ma Nhân quay mặt về phía Aqua.

“Có có biết về vụ nổ đã xảy ở trong rừng vào tối hôm qua không?”

“Chúng tôi xin lỗi! Chúng tôi sẽ chắc chắn không để việc này xảy ra thêm lần nào nữa! Này, Megumin, nhanh chóng xin lỗi đi!”

Darkness ngay lập tức tự mình quỳ xuống.

“Đừng có tự ý xin lỗi, Darkness! Thực ra thì, ngừng việc cho rằng đó là lỗi của em chỉ vì nó có liên quan đến một vụ nổ!”

Bên cạnh một Darkness đang quỳ, những lời nói của Megumin hoàn toàn không có một chút sức nặng nào.

“Vậy thì chính xác ai đã làm một điều như vậy?”

“Chà, hãy bắt đầu với việc gây dựng bằng chứng ngoài phạm của Megumin. Em đã ở cùng ai và làm gì vào tối hôm qua?”

Mặt của Megumin trở nên đỏ chót khi nghe thấy những Hồng Ma Nhân khác đặt câu hỏi.

“... E-Em không thể nói ra điều đó.”

Em ấy nói với một giọng nhỏ nhẹ, và gần như là không thể nghe thấy.

“Thấy chưa, anh biết em là kẻ đứng sau vụ này! Xin lỗi vì đã gọi anh là NEET và kẹp cổ anh ngay đi! ... Thực ra, giờ nghĩ về điều đó, vụ nổ liều lĩnh xảy ra cách đây một thời gian cũng là do em làm, đúng không? Em là người đã đứng ra làm chứng rằng vụ nổ đó là do một con quỷ đã lén vào ngôi làng, đúng chứ?”

Có vẻ như Megumin đã có một chút ý tưởng về những gì Bukkoroli vừa mới nói, phía sau đâu em ấy, mồ hôi lạnh đang chảy ra ròng ròng.

“Megumin vừa mới phản ứng! Và em ấy cũng không thể cung cấp một bằng chứng ngoại phạm, vậy điều đó có nghĩa-!”

“Tại sao đến anh cũng nói là do em hả, Kazuma? Lý do mà em không thể nói nói ra bởi vì em đã ở cùng anh tối hôm qua! Nó quá xấu hổ để nói to việc đó ra ngoài!”

Những Hồng Ma Nhân nhẹ nhàng thốt lên “oh”

“Tôi hiểu rồi... Một Megumin mà tôi đã mang suy nghĩ như là em gái mình đã trở thành người lớn trước khi tôi có thể nhận ra... Xin lỗi vì đã làm phiền bữa ăn của mọi người...”

“Để nghĩ đó là Megumin của mọi người... Thế giới này đúng là tràn ngập những điều bất ngờ. Tôi đã định ninh rằng cô bé là người ở xa nhất với bất kì khái niệm về sự lãng mạng nào...”

“Bạn em chỉ ở cùng với nhau, bạn em đã không làm gì hết! Làm ơn đừng có lan truyền mấy tin đồn kì lạ!”

Khuôn mặt Megumin trở nên đỏ chót khi em ấy hét vào những Hồng Ma Nhân.

“Chỉ để chắc chắn, nhưng nó thật sự không phải là em, đúng không?”

“Anh đã ở cùng với em, Kazuma! Từ đâu, em đã sử dụng ma pháp Explosion của mình vào hôm qua, khi chúng ta đang ra ngoài đi tìm nơi để chôn Cô Gái Tĩnh Lặng đó, vậy tại sao mọi người lại nghi ngờ em!?”

Ba người bạn tôi chìm vào suy nghĩ sau khi nghe những lời nói của Megumin.

“Vậy tình thế này là như thế nào? Có phải có một Megumin khác đang chạy xung quanh hay thứ gì đó không?”

“Em ấy không phải là một con slime, và tôi chưa bao giờ được nghe là một Hồng Ma Tộc có thể nhân bản chính mình. Có khi nào em ấy đã có được vài viên manatite chất lượng rất cao mà chúng ta không hề hay biết không?”

“Tôi không phải là một đồng phạm. Ngay từ đầu, tôi không thể truyền ma lực của mình cho em ấy mà không có Kazuma.”

“Này, em đã thi triển ma pháp ngay trước mặt ba người và có bằng chứng ngoại phạm đúng đắn, vì vậy làm ơn đừng có đưa em vào diện tình nghi nữa.”

Sau khi Megumin trở nên bức xúc, những Hồng Ma Nhân khác đang đứng lắng nghe câu chuyện dường như đã nhận ra.

“Vậy, vụ nó đó là di...”

“Thú mà Megumin đã nhắc đến...”

““““Bomber Majin Moguninnin!?”““““ x4

“Mấy người có thể làm ơn ngừng gọi cái tên đó dùm cái.”

Vậy nó thật sự không phải là một thú mà Megumin bịa ra?

Nghĩ về điều đó, tôi nghĩ hôm qua mình đã dựng tóc gáy ngay trước khi Megumin phόng ra ma pháp Explosion của mình. Có phải nó là do kỹ năng nhận diện kẻ địch của tôi không...?

Những Hồng Ma Nhân xung quanh Megumin chìm sâu vào suy nghĩ.

“Nếu sự việc là như vậy, thì giờ không phải là lúc để tổ chức thử thách cho vị trí tộc trưởng. Nếu ai đó đến từ bên ngoài ngôi làng bị tổn thương bởi con ninh đó, lượng khách du lịch sẽ giảm xuống...”

“Hãy thảo luận vấn đề này với tộc trưởng. Sau đó chúng ta nên gửi một tổ đội lớn cho cuộc săn ninin.”

Megumin có vẻ bối rối một cách kì quặc khi nghe thấy những lời đó.

“Chờ một chút, không có một nhu cầu đặc biệt nào để hủy bỏ thử thách cho vị trí tộc trưởng, đúng không?”

“Chúng ta không đặc biệt vội vã để chọn ra tộc trưởng tiếp theo, nhưng chúng ta cần phải xử lý con ninin đó sớm nhất có thể. Bên cạnh đó, theo truyền thống, để trở thành tộc trưởng tiếp theo, người đó cần phải hoàn thành toàn bộ thử thách, hay hạ gục một mục tiêu gây nên ấn tượng sâu sắc cho tất cả mọi người chỉ với hai người. Chúng ta không thể để bất kì ai đánh bại con ninin đó trở thành tộc trưởng tiếp theo.”

“Em có thể suy nghĩ lại về việc trở thành tộc trưởng nếu như em không phải tham gia cái thử thách phiền phức đó...”

Tôi có một cảm giác rất tệ về điều này.

Với cái đà nãy, nó sẽ biến thành một việc mà tất cả mọi người đều có thể tự do trở thành tộc trưởng, chỉ bằng việc là người đầu tiên có mặt tại hiện trường.

Danh phận của cô gái đơn độc đó sẽ bị phủi bay một cách đơn giản như thế.

...Ngay lúc đó.

“Em xin lỗi!”

“Megumin? Tại sao em lại đột ngột xin lỗi?”

Megumin đột ngột cúi đầu thật sâu.

“... Em chính là người đã gây ra vụ nổ vào tối hôm qua. Em đã bị một con bọ cánh cứng lớn làm cho kinh hãi trong khi đang đi dạo vào buổi tối và thi triển ma pháp của mình như là một phản xạ.”

“Em đã làm cái quái gì vậy hả!?”

Bukkoroli hé tay.

“Thấy chưa, tôi biết ngay là Megumin đã làm điều đó! Cặp mắt của tôi không phải được làm bằng thủy tinh! Xin lỗi vì đã siết cổ và gọi anh là NEET đi!”

“Em sẽ xin lỗi vì đã siết cổ anh, nhưng em sẽ không xin lỗi vì đã gọi anh là NEET.”

“Tại sao em lại ghét những NEET đến như vậy hả!?”

.

— Bukkoroli và những người khác rời đi sau khi có một cuộc nói chuyện nghiêm khắc với Megumin,

“Tại sao em lại nói điều đó!? Không phải em đã vui vẻ với anh vào tối hôm qua sao?”

“Vui vẻ!?”

“Làm ơn đừng nói về nó theo kiểu đó! Và chị không cần phải phản ứng lại đâu, Darkness!”

Chà, tôi có thể đoán chính xác tại sao Megumin lại nhận hết mọi tội lỗi cho việc đó.

Và Aqua, người đã nhàn nhã uống trả trong toàn bộ thời gian vừa rồi, nói,

“Ờ thì, hiểu rõ tsundere của chúng ta, tôi cá là em ấy chỉ không muốn cản trở Yunyun tiến hành thử thách cho vị trí tộc trưởng, đúng không?”

“Tôi hiểu rồi. Đúng vậy, em ấy không thể thành thật mỗi khi dính líu đến Yunyun.”

“Ô, hai người im đi! Chính xác ai là tsundere hả!? Em đã bị loại bỏ tư cách để chấp nhận thử thách, nhưng em có thể lén đi và tự mình hạ gục tên ninnin đó, em có thể trộm lấy vị trí của một tộc trưởng...”

Darkness kéo tay áo tôi khi Megumin đang bịa ra một số lý do thật sự minh bạch.

“(Này, Kazuma, chính xác vụ ‘vui vẻ vào tối hôm qua’ mà anh nói có nghĩa là gì...? Cuối cùng mẹ của Megumin vẫn có thể chế ngự và khiến tôi trở nên bất động...)”

“(Chúng tôi ngủ cùng một giường, và điều tiếp theo xảy ra là, Megumin...)”

Tôi thì thầm những chuyện đã xảy ra vào tối hôm qua vào tai của Darkness...

“(C-C-C-Cái gì!? Anh đã khiến một cô gái trẻ ngây thơ làm gì vậy
hả...!?)”

“(Đừng có nói như việc đó tồi tệ lắm! Không giống như cô, người bỏ
tôi lại mỗi khi mọi thứ bắt đầu tiến triển, Megumin đề nghị nhận trách
nhiệm một cách đường hoàng khi điều đó xảy ra...!)”

“Em có thể nghe thấy hai người đấy! Hai người đang nói về cái quái
gì vào sáng sớm như thế này vậy hả!?”

Megumin hét lên với chúng tôi.

Cùng lúc đó, chuông cửa reo lên.

Nó chắc chắn là Komekko quay về.

Tiếng bước chân nhanh nhau cùng với âm thanh cánh cửa trượt mở
ra.

Và người cuối cùng đã xuất hiện trước mặt chúng tôi chính là
Yunyun, rõ ràng rất lo lắng về thử thách sắp tới.

“C-Chào buổi sáng, Darkness-san! Hôm nay, em sẽ ở trong sự chăm
 sóc của chị... Megumin, tại sao mặt cậu lại đỏ chót như vậy?”

“Này, Yunyun, nghe này. Tôi hôm qua, Megumin và tên này-“

“Không có gì đã xảy ra! Coi nào Darkness, nhanh lên và rời khỏi đây
đi!”

Phần 7

“-Và đây là cái cơ sở bí ẩn đó. Chúng ta đã đến đây tham quan vào lần
trước, nhưng chúng ta chưa bao giờ đi vào bên trong, đúng không?”

Sau khi tiễn Yunyun và Darkness, Megumin dẫn chúng tôi đi đến cơ sở bí ẩn đó, nó chỉ cách một khoảng ngắn với cái hầm ngầm mà chúng tôi đã khám phá vào lần cuối cùng ở đây.

Từ bên ngoài, nó chỉ giống như một tòa nhà khổng lồ được làm bằng bê tông.

Đúng như Megumin đã nói, chúng tôi đã từng nhìn thấy nó trước đây, nhưng giờ tôi lại có cơ hội để được nhìn thấy nó thêm lần nữa...

“Kazuma-san, Kazuma-san, đây là một phòng thí nghiệm, đúng không?”

“Đúng vậy, nó chắc chắn là một phòng thí nghiệm.”

“Phòng thí nghiệm là cái gì? Hai người thỉnh thoảng lại nói mấy thứ rất kì lạ đấy.”

Lúc đến đây vào lần trước tôi đã không chú ý, nhưng ở ngay lối vào, nơi đó có treo một tấm bảng.

“Phòng thí nghiệm và nghiên cứu Noise à.”

“Anh có thể đọc những chữ đó sao?”

Megumin trông có vẻ ngạc nhiên, nhưng điều đó chỉ là điều bình thường mà thôi. Sau cùng, tấm biển được viết bằng tiếng nhật.

Theo như tôi nhớ, Noise là quốc gia ma thuật tân tiến mà đã tạo ra Hồng Ma Tộc từ rất lâu về trước.

Phán xét từ tấm biển hiệu và vẻ bên ngoài của tòa nhà, cái này chắc chắn là thành quả của cái tên người Nhật gian lận phiền phức đó.

“Nói nè, Aqua, cái con Bomer Majin đó là thành quả của cái tên người nhật sở hữu kỹ năng gian lận đó, đúng không? Ông ta đã tạo ra nó và Hồng Ma Tộc là người đã đặt tên, đúng chứ? Tôi đã nghĩ về điều này được khá lâu rồi, nhưng không phải những vấn đề phiền phức nhất trong thế giới này đều là lỗi của cô sao?”

“Cái tên NEET chết tiệt kia, anh đang nói cái gì vậy hả!? Nó không phải là lỗi của tôi, đó là lỗi của những tên người Nhật với thường thức bất thường kia. Toàn bộ những việc mà tôi làm là ban cho họ sức mạnh và tiến họ lên đường. Người đặt những cái tên kì lạ cho bọn quái vật, người đã phá vỡ hệ sinh thái và truyền bá những từ ngữ kì lạ và một chút văn hóa là người Nhật. Tôi đã thực sự muốn bọn họ có được chút tự nhận thức về bản thân mình.”

Rõ ràng người đã gửi họ đến thế giới khác mà không thèm kiểm tra lý lịch của họ là người có lỗi hơn trong vụ này.

“Hãy ngừng nói về những thứ khó hiểu và tiến vào bên trong đi. Có vài cái bẫy nằm xung quanh đây, vì vậy mọi người hãy cẩn thận bước chân của mình.”

“Để đó cho anh. Anh đã chọn kỹ năng dò bẫy cho chính xác những trường hợp như thế này.”

“Cậu không thể đạt được bất kì thành tựu tuyệt vời nào, nhưng cậu thật sự hữu dụng vào mấy thời điểm như thế này đấy.”

“Ồ, im đi.”

Lò đi Aqua người mới nói thứ gì đó có thể vừa coi là một lời khen đồng thời cũng không phải, ba người chúng tôi tiến thẳng vào cái cơ sở này...

Lời cảnh báo của Megumin làm toàn bộ chúng tôi dừng bước.

“Đúng vậy, đây là cái bẫy đầu tiên. Cánh cửa sẽ đột nhiên mở ra, nhưng đừng lo là cảnh giác, vậy hãy nên coi chừng nó. Nó có vẻ như rất chào đón, nhưng nó sẽ đóng lại sau một giây.”

... Thứ đang đứng trước mặt chúng tôi là một cái cửa kính tự động thông thường.

Sau khi đưa ra lời cảnh báo đó, Megumin cẩn thận dùng cây trượng của mình để chọt vào cánh cửa.

“Nói nè Kazuma, cậu có thể để tôi lo về mấy cái bẫy trong cơ sở này không?”

“Nó thật không công bằng, tôi cũng muốn thể hiện với Megumin bằng cách khéo léo tránh những cái bẫy này.”

“Làm ơn đừng lơ là cảnh giác! Khu vực phía trước chúng ta đặc biệt nguy hiểm hơn nhiều.”

Có vẻ như nhiều cơ sở hạ tầng tiện lợi của thế giới của tôi, đã trở thành những cái bẫy với con người của thế giới này.

Cuối cùng, chúng tôi theo sau một Megumin đang trông rất nghiêm túc khi em ấy dẫn đường vào trong cơ sở-

<"Phía trước là phòng làm sạch. Làm ơn thay đổi sang đồ lao động chống bụi trước khi tiến vào.">

"Kazuma, Aqua, hai người có nghe thấy điều đó không? Đó là tiếng cảnh báo bí ẩn. Một người phải có và trang bị quần áo bảo hộ trước khi tiếp tục. Một cơn gió tàn bạo sẽ thổi vào anh nếu như anh đi vào một căn phòng nhỏ ở cuối con đường. Hiện giờ nó chỉ là không khí, nhưng trong quá khứ nó từng phun một loại axit chết người để ngăn chặn bất kì ai tiến vào mà không có trang bị phụ hợp..."

"Nó chắc chắn là một vòi xịt gió để ngăn chặn bụi bặm được đem vào một căn phòng sạch sẽ..."

"Kazuma-san, Kazuma-san, hiện giờ Megumin thật sự rất dễ thương. Em ấy chắc chắn sẽ cho chúng ta xem một phản ứng rất dễ thương nếu có một cái tivi ở đây."

Chắc chắn cố bảo vệ cho chúng tôi, Megumin đã chặn vòi phun khí trước khi cho phép chúng tôi bước vào lối vào của phòng làm sạch.

Bên trong phòng làm sạch là một băng chuyền, và bên cạnh nó là một cỗ máy khổng lồ...

"Cái bẫy đáng sợ đó đã mang đến rất nhiều thương vong. Một cái bẫy hèn hạ sẽ nuốt bất cứ thứ gì bước lên trên cái sàn đó. Hiện tại nó đã bị vô hiệu hóa, nhưng đừng lơ là cảnh giác."

“Nó giống như một dây chuyền lắp ráp. Có phải nó đã bị hỏng không?”

“Tấm biển bên cạnh ghi ‘Dây chuyền sản xuất Game Girl’ **Game boy phiên bản dị giới**

Megumin thở hổn hển.

“Hai người đang nói là thứ này dùng những thứ mà nó đã hấp thụ để tạo ra thứ gì đó... Có thể nào thứ đó chính mà chúng em, Hồng Ma Tộc... Kazuma, em nghĩ là mình đã biết được một sự thật mà không bao giờ được để lộ ra...”

“Thứ này chắc chắn sản xuất đồ chơi.”

“Đồ chơi mà chúng ta đã tìm thấy ở hầm ngầm, đúng không?”

Đáp lại lời phản bác tức thì của chúng tôi, Megumin trao cho chúng tôi một ánh nhìn buồn bã.

“Hai người không cần phải tử tế đến như vậy. Hồng Ma Tộc là một chủng tộc nhân tạo đã đi ngược lại với luật lệ của những vị thần... em chắc chắn là tổ tiên của em đã được tạo ra ngay tại đây...”

“Trên danh nghĩa của Aqua-san, Chị sẽ tha thứ cho sự tồn tại của thị tộc hài hước này. Sau cùng, Hồng Ma Tộc thật sự rất thú vị.”

“Đừng có gọi bọn em như vậy!”

Ngay lúc đó, tôi chú ý vào một cái máy nhỏ được đặt ở phía sau cơ sở.

“Này Aqua, đó là gachapon! Một cái máy gachapon đang ở đây!” loại máy hay đặt ở trước những cửa hàng đồ chơi tại nhật bản, khi bạn bỏ

một xu từ 100-500 yên vào và xoay nút vặn nó sẽ rơi ra một quả cầu có những fig nhỏ ở trong đó. Chi tiết vui lòng tra google.

“Oh, đúng là có một cái. Nó trông rỗng, nhưng nó thật sự là một cái máy gachapon.”

“Hai người biết cái hộp đó là gì sao?”

“Đây là cái máy gachapon. Nó nhả ra một viên nhộng để trao đổi với những đồng xu. Thỉnh thoảng nó được dùng để chơi xổ số. Tôi không biết nó đang làm cái gì ở đây, nhưng nó chắc chắn trông rất hoài niệm.”

“Em không hiểu lắm, nhưng đây là cái máy nhả vào trẻ em, đúng không? Vậy thì nó không liên quan gì tới sự sáng tạo của Hồng Ma Tộc.”

Khi tôi đang lạc vào kí ức, Aqua, người đang nghịch cái máy, dường như đã tìm ra thứ gì đó.

“Nó ghi là, quyền sửa đổi thành Hồng Ma Tộc đang có hàng chục trong thời gian giới hạn.”

“Oh, đúng là có. Giải nhất, bản thử nghiệm Playstation, giải nhì, Game Girl color, giải ba, quyền sửa đổi thành Hồng ma tộc, đúng vậy-Này, em đang làm cái gì vậy hả?

Megumin không nói câu nào mà cạo đi những dòng chữ đó.

“Hai người không thấy gì hết, được chứ?”

“Nó không được một chút nào, nhưng chị hiểu rồi. Lát nữa cứ mua rượu cho chị.”

“Đừng có xóa đi lịch sử của Hồng Ma Tộc...”

— Sau đó, chúng tôi tiếp tục dành thêm một khoảng thời gian để khám phá cơ sở này, nhưng chúng tôi vẫn không thể xoay sở để tìm thấy thứ gì liên quan đến Bomber Majin.

“Việc duy nhất mà chúng ta tìm hiểu được là, tổ tiên của Megumin ra đời từ một trò gacha...”

“Chờ đã, đặt vấn đề này như thế sẽ mang đến nhiều hiểu lầm. Ít nhất hãy nói rằng, quyền sửa đổi đến từ gacha.”

Megumin, cưỡi trên lưng tôi, nói một cách uể oải.

Cuối cùng, chúng tôi không lấy được nhiều thứ từ cơ sở đó.

“Chị đã về~ Komekko, ăn tối thôi. Mẹ đã về nhà chưa?”

“Mừng chị về nhà, Nee-chan. Mẹ đã đi đến một hầm ngục, vì vậy hôm nay mẹ sẽ không về. Tuy nhiên, onee-chan tóc vàng đã về rồi.”

Onee-chan tóc vàng là ám chỉ Darkness nhỉ, huh.

Tôi tự hỏi liệu Yunyun có thể thu xếp để hoàn thành thử thách của mình.

“Komekko, em có được nghe thấy gì về thử thách của Yunyun không?”

“Yunyun nói là chị ấy đã vượt qua được thử thách! Nhưng lúc đó chị ấy đang khóc!”

... Lúc đó em ấy đang khóc?

Tôi tự hỏi chuyện giờ đã xảy ra khi bước vào ngôi nhà.

Darkness đang ôm lấy đầu gối của mình ở ngay giữa phòng khách.

“yo, Darkness, tôi về rồi. Cái gì đã xảy ra với thử thách của Yunyun vậy? Tôi được nghe là em ấy đã thành công vượt qua nó từ Komekko, nhưng...

.

.

.

“... Tôi không muốn nhận thêm Thủ Thách Của Hồng Ma Tộc nào nữa... Ngày mai anh có thể làm cộng sự của em ấy...”

.

.

Darkness, người mà sáng nay đã rất tự tin, mệt mỏi lảm bẩn với đôi mắt ngắn lẻ.

Chương 3:

Đem bình yên đến cho những ngày bình thường ngắn ngủi này!

Phần 1

“Tôi vốn nghĩ rằng, thử thách đó là để trả lời những câu đố.”

Darkness nói một cách do dự, lẩm bắp trong khi đang giữ tách trà mà Megumin mang ra cho cô ấy.

“Đó cũng là ấn tượng của em, nhưng cái gì có thể đẩy chị roi vào tình trạng này? Thử thách cho vị trí tộc trưởng đúng là khá khó khăn, nhưng nó là thử có thể vượt qua với hai Hồng Ma Nhân. Chỉ là cái gì đã xảy ra? Nếu nó là thử gì đó không công bằng, em sẽ đi la mắng họ cho chị.”

Megumin hỏi một cách dịu dàng trong khi xoa đầu Darkness, giống như em ấy đang dỗ một đứa bé đang khóc.

“Megumin đã phá hủy toàn bộ những vật phẩm ma thuật mà họ dùng để tạo ra câu đố... Họ cũng nói là họ đã trở nên mệt mỏi với những câu đố, vì vậy họ quyết định làm một thứ khác...”

“Vậy đó là lỗi của em!”

Megumin nhanh chóng lảng ánh mắt đi.

“vậy chính xác họ đã bắt cô làm gì hả, Darkness?”

“Điều quan trọng nhất với Hồng Ma Tộc là tính thầm mĩ! Tạo ra một tư thế và tự mình đặt tên cho nó!” họ nói như vậy đó, vậy nên họ đã khiến Yunyun và tôi tạo ra một dáng đứng thật ngầu và tự đặt tên cho nó tới khi nào họ cảm thấy thỏa mãn.”

X-Xin chia buồn...

—Cuối cùng, Yuiyui đã qua đêm trong hầm ngục, nên tối hôm đó đã không xảy ra những thứ không thành thật hay bí mật và âm mưu nào đã xảy ra.

Và sáng hôm sau...

“Hôm nay hãy để cái thử thách đó cho chị.”

Những lời không dùng để làm bất kì thứ gì khác ngoài việc truyền sự tự tin, là điều đầu tiên mà Aqua nói với Yunyun khi em ấy ghé qua vào buổi sáng.

“Tôi cảm thấy có chút khó chịu khi để mọi thứ lại cho cô, nhưng trình trạng hiện tại của Darkness thì không thể tham gia....”

“Uuu... Tôi không muốn loại xấu hổ đó... Đó không phải là kiểu xấu hổ mà tôi mong ước...”

Khi Darkness lầm bẩm một cách buồn phiền, Yunyun nhìn chằm chằm vào xung quanh như thể em ấy đang tim ai đó.

“Nếu như em đang tìm Megumin, em ấy đã bị mang đi vì là nghi phạm chính đã gây ra vụ nổ vào tối hôm qua.”

“Cậu ấy đã làm gì vậy!? Và tại sao Kazuma-san có thể bình tĩnh như thế!?”

Oh, vâng, tối hôm qua, trong khu rừng lại xảy ra một vụ nổ khác.

“Gây ra vụ nổ và bị kéo đi bởi cảnh sát chỉ là những chuyện thường xảy ra với em ấy. Quan trọng hơn, em sẽ tiếp nhận thử thách thứ hai vào ngày hôm nay, đúng không?”

“D-Dạ... em không nghĩ họ sẽ làm thứ gì đó giống như thử thách của ngày hôm qua...”

Giọng của Yunyun lạc đi.

“Nói nè, em có thể cho anh xem tư thế mà em đã tạo ra cùng với những gì em đã nói vào hôm qua không?”

“Chắc chắn là không.”

Người thường trở nên e thẹn và nói chuyện một cách nhẹ nhàng, Yunyun, mạnh mẽ phản đối.”

“G-Giờ thì, Aqua-san, chúng ta sẽ đi luôn chứ?”

“Được rồi, hôm nay chị sẽ cho em thấy mình có thể làm được những gì. Tối qua, chị đã suy nghĩ về tư thế đặc biệt và cách để xưng tên của mình, vậy chị đã không ngủ nhiều lắm, Nhưng hôm nay em có thể trông chờ vào màn trình diễn của chị.”

“K-Không, em không nghĩ họ sẽ làm một việc giống như ngày hôm qua cho thử thách thứ hai...”

Với một sự khó chịu đáng kể ở trong giọng nói của em ấy, Yunyun đã cùng với Aqua đi ra ngoài cho buổi thử thách của họ.

“Giờ thì, chúng ta đi đón Megumin thôi?”

“Nói nè, Kazuma, thay vì mỗi ngày đều phải đi đón em ấy, không phải sẽ tốt hơn nếu như, từ đâu anh nghĩ ra một cách để em ấy không bị ném vào trong nhà giam sao.? ”

Phần 2

Khi chúng tôi đang đi trên đường, tôi bắt gặp một chàng trai quen thuộc một cách kì lạ.

“Oh, nè, Kazuma, đó là địch thủ của anh.”

Darkness đã nói ra thứ gì đó rất kì lạ khi nhìn thấy anh ta.

“Cô đang nói về cái gì vậy? Một kẻ không thể đánh bại như tôi không hề có một địch thủ. Tuy nhiên, bằng cách nào đó anh ta trông có vẻ quen thuộc...”

“A-Anh thật sự đã quên anh ta sao? Anh ta là... umm, tôi nghĩ tên anh ta là...”

“Là Mitsurugi! Tôi cứ nghĩ tiểu thư của gia tộc Dustiness là người bình thường nhất trong bọn, nhưng để nghĩ là cô cũng quên mất tên tôi...!”

Thật vậy, một bặt thầy kiếm thuật, người sử dụng ma kiếm Gram đang đứng ngay trước mặt tôi.

“Yo, đã được một thời gian rồi nhỉ. Dạo này anh thế nào? Đằng nào thì, tôi đang vội, nên...”

“Chờ đã! Tại sao cậu lại cư xử như là đang tránh mặt tôi vậy hả!?”

Mitsurugi vội vàng nắm lấy tay tôi ngay lúc tôi cố gắng rời đi.

“Chà, chúng ta không thân thiết đến như vậy. Thêm vào, nó đúng là phiền phức nếu cứ phải đánh nhau với anh mỗi khi chúng ta gặp mặt.”

“U-Ừ thì, đó là sự thật, nhưng... Không, quan trọng hơn, cậu đang làm gì ở đây? Quái vật xung quanh Làng Hồng Ma không phải những sinh vật mà cậu có thể đối phó với level của mình.”

“Một người bạn của tôi đang tiếp nhận thử thách cho vị trí tộc trưởng của ngôi làng này, nên tôi đã đến đây để giúp đỡ. Còn anh thì sao? Anh đang làm gì ở đây?”

Từ vẻ ngoài của anh ta, Mitsurugi đến đây một mình mà không mang theo những người thường xuyên ở bên cạnh anh ta.

“Chà, có thể điều này nghe có vẻ điên khùng, nhưng thánh tích của tôi đã bỏ đi... Anh ta để lại một tin nhắn và đi du hành... Haha, nếu cậu cảm thấy buồn cười thì cứ cười đi...”

Darkness, người không hề biết gì về Aegis, dành cho Mitsurugi một ánh nhìn thật sự rất lo lắng.

“Có vẻ như anh đã khá mệt mỏi... Ở đây có một suối nước nóng, vậy nên hãy dành thời gian để mà bình phục..... Và, um, đừng có quá dồn ép bản thân mình, được chứ?”

“Haha, cô không tin tôi thì cũng là một điều tự nhiên thôi... Sự thật là, vị nữ thần Eris-sama, người ấy đã xuất hiện trong giấc mơ của tôi. Cô ấy tin tưởng giao phó cho tôi một thánh tích cực kì quan trọng, và bảo tôi hãy cứu lấy thế giới với sức mạnh của nó, nhưng... Vào một hôm, khi tôi thức dậy và thấy một bức thư... ‘Với tình trạng hiện giờ của ngươi, ngươi hoàn toàn không xứng đáng để sử dụng ta. Người đã phụ thuộc quá mức vào sức mạnh của thanh ma kiếm. Với tư cách là một thánh tích, ta cũng có những vấn đề của riêng bản thân mình. Hãy bắt đầu cuộc hành trình để đi tìm ta, trong khi ta đi hoàn thành những việc mà mình còn dang dang dở và trở nên mạnh mẽ hơn trong quá trình đó! Ta sẽ đợi ngươi. Nay giờ, anh hùng, hãy vươn lên mà chấp nhận thách thức...’”

Mấy cái vấn đề mà cái thánh thích đó đã đặt ra, là để được đi đến Hồng Ma Tộc, thị tộc nổi tiếng với việc có rất nhiều người phụ nữ xinh đẹp.

“Sau đó, tôi được nghe là có một thầy bói lão luyện ở trong Làng Hồng Ma, vì vậy tôi đã đến đây và nhờ cô ấy xác định vị trí của cái thánh tích đó... Nhưng chắc chắn cô ấy cũng nghĩ là tôi đang giốn mặt với cổ... Cô ấy nói với tôi là anh ta đang quấy rối tình dục một nữ tiếp viên tại quán rượu, đó chắc chắn là một lời nói đùa...”

Người thầy bói đó phán rất chính xác.

“Chà, nói về tôi như thế là đủ rồi. Đó là thử thách do thánh tích mà Eris đã ban cho tôi đặt ra. Tôi không mong là nó sẽ dễ dàng vượt qua. Đằng nào thì, giờ thì tôi đã gặp cậu, tôi nên cho cậu một lời cảnh báo.”

Ngay khi tôi đang phân vân liệu mình có nên nói với anh ta về Aigis hay không, khuôn mặt của Mitsurugi đột nhiên trở nên nghiêm trọng.

“Những Quý Tướng đã đặt thành phố Axel vào tầm ngắm... Không, có lẽ phải nói chính xác là quân đội Quý Vương đang nhắm đến Axel. Tôi không biết mục tiêu của bọn chúng là sự hủy diệt của thành phố, hay cậu, hay thậm chí là Aqua-sama, nhưng nếu cậu không tự tin về việc đứng lên chống lại bọn chúng, tốt nhất là cậu nên sống lặng lẽ ở ngôi làng này hay thủ đô trong một thời gian.”

Nói ra điều đó, anh ta quay người lại.

“Cậu là người đã từng một lần đánh bại tôi. Nó sẽ là một rắc rối nếu như cậu để thua Quý Vương. Lần sau tôi chắc chắn sẽ thắng cậu, và sau đó, Aqua-sama sẽ...”

Bỏ lại sau lưng những lời chia tay đầy kịch tính như vậy, Mitsurugi rời đi.

.

.

“... Cô nói đi Darkness, có phải cái cách mà anh ta nói ra điều đó, làm cho tôi trông giống như một dạng nhân vật chính không?”

“Anh có nhìn nhận vấn đề này theo kiểu nào đi nữa, cậu ta chắc chắn nhìn giống nhân vật chính hơn anh.

Sau khi tiễn Mitsurugi-

“Giờ thì, đi đón Megumin thôi-”

“... N-Nói nè, Kazuma, mang Megumin quay về là một điều tốt, nhưng có lẽ chúng ta nên đi dạo một chút trước khi đến đó, được không? Tôi muốn nói là, lúc ở Alcanretia, chúng ta đã cùng nhau khám phá thành phố, phải không?”

Darkness đột nhiên nói điều đó.

“Tôi không ngại việc đi dạo, nhưng tôi không biết Megumin sẽ nói gì nếu như em ấy biết chúng ta đi chơi mà không có em ấy.”

Hơn nữa, nếu chỉ là đi dạo, bọn tôi có thể đi đón Megumin và cả ba cùng nhau đi dạo...

“T-Thôi nào, tôi đã nghĩ là chúng ta có thể làm điều gì đó giống như hẹn hò một lần...”

Giọng của Darkness dần dần nhạt đi...

Một cuộc hẹn hò à?

“Cô biết đấy, giờ tôi nghĩ về điều đó, tôi không nghĩ là mình đã từng có một buổi hẹn hò đúng đắn.”

“Đ-Đúng không!? Không, tôi nghĩ việc đi dạo xung quanh thành phố
khá giống một buổi hẹn hò. Nhưng tôi đã luôn trông chờ vào một
buổi hẹn hò giống như trong tiểu thuyết, nơi mà anh sẽ bận tâm đến
việc mình sẽ phải mặc gì và đến chỗ gặp mặt sớm hơn giờ hẹn.”

Darkness đỏ mặt khi cô ấy một hơi nói ra toàn bộ điều đó.

“Vậy là cô cũng có khía cạnh của một thiếu nữ. Nếu cô cái cảm giác giống như là một tiểu thư như thế này vào lần đầu chúng ta gặp nhau, tôi nghĩ mình có thể sẽ phải lòng cô rồi.”

“Eh!? L-Là vậy sao?... Tôi đã nghĩ những sở thích giống như thiếu nữ này sẽ không phù hợp với một tiểu thư của một đại gia tộc, nhưng... tôi hiểu rồi...”

Chà, tôi vốn nói về việc giấu đi sở thích tình dục của cổ và hành xử giống như một cô gái bình thường, nhưng tôi đoán đó không còn là vấn đề nữa.

“N-Nói nè, Kazuma, thời tiết hôm nay thật đẹp!”

“Rõ ràng là Hồng Ma Tộc đã sử dụng ma thuật để điều khiển thời tiết, vì vậy trời luôn nắng ở những khu vực này.”

Vì ở đây bầu trời luôn có những ánh nắng ấm áp, Làng Hồng Ma là một nơi hoàn hảo để đi dạo.

“Bạn họ vẫn lãng phí ma pháp như bình thường, nhưng ma pháp của Hồng Ma Tộc cũng rất ấn tượng. Thật tuyệt vời khi ở đây thật yên bình.”

“Nhìn kìa, Kazuma, con mèo đang nằm ngủ trên băng ghế!

“Đó là hầu cận của Hồng Ma Tộc, chính xác thì bọn chúng ở đây là để giám sát khu vực xung quanh ngôi làng.”

Tôi thuật lại một số kiến thức địa phương cho Darkness, khi cô ấy vui vẻ chỉ về phía con mèo.

“Nhìn xem, những người già đang nhàn nhã câu cá ở đó.”

“À, những người đó đang tập trung lũ quái vật sông dưới sông lại. Họ dùng dây thép thay cho dây câu, vì vậy họ có thể truyền ma pháp hê sét xuống dây khi nó bị đớp và lên cấp bằng cách đó.”

Darkness, người mới một lúc trước đã rất phẫn khởi, từ từ nhăn mặt.

“... Kazuma, tôi không nghĩ ngôi làng này là một chỗ tốt cho việc hẹn hò.”

“Ờ thì, sau cùng nó là quê nhà của Hồng Ma tộc nổi tiếng hiếu chiến. Cái gì, cô thật sự muốn đi hẹn hò đến như vậy sao?”

Darkness, đang bước đi bên cạnh tôi, đột ngột quay mặt sang phía tôi.

“Đương nhiên! Ngay từ lúc bắt đầu, anh đã quá cố gắng để khiến tôi phải lòng anh mà!”

“Nó không giống như những gì tôi nhớ! Tôi đã chìa tay ra và cô đã tự mình yêu tôi!”

Tôi ngay lập tức vặn lại với một giọng cự tuyệt, nhưng có vẻ điều tôi vừa nói tuyệt đối là điều tồi tệ nhất.

“T-Tôi tự mình!? Tôi tự mình yêu anh!? Ai là người đã đột nhập vào hôn lễ của tôi, khi tôi chuẩn bị cưới tên Alderp!? Và anh đã rải toàn bộ tài sản của mình trước mặt mọi người và tuyên bố thứ gì đó như là mua tôi trước khi mang tôi đi không phải sao!”

“Ờ-Ờ thì, không thể khác được, giờ tôi có thể không!? Nó không phải là tôi có thể cứ tỏ ra lạnh lùng! Tôi không thể không giành lấy toàn bộ những thành tựu đó! Xin lỗi vì tỏ ra lạnh lùng! Tôi sẽ xin lỗi vì đã đạt được tất cả những vinh quang đó! Đúng vậy, thường thì mọi người sẽ phải lòng tôi, đúng không!?”

“Cái gì vinh quang cơ!? Đừng có mà cầm đèn chạy trước ô tô! Người duy nhất sẽ phải lòng anh là những kẻ kì quặc như tôi và Megumin!”

“Vậy cô ghét hay thích tôi!? Chọn một cái và gắn bó với nó đi! Nếu như cô thích tôi thì hãy khen tôi nhiều hơn đí! Cô biết đấy, có một người hâm mộ đang đợi tôi quay trở lại Axel!”

Darkness nhìn tôi với ánh mắt nghi ngờ khi nghe thấy điều đó.

“Đừng nói với tôi là anh thật sự tin tưởng vào điều đó nhé? Đó chắc chắn là một tên lừa đảo đã bị thu hút bởi sự giàu có hay danh tiếng của anh. Nó có một chút kì lạ khi tôi nói điều này, nhưng sẽ không có bất kì người nào hâm mộ anh tồn tại.”

“Thiếu sót duy nhất của tôi là không sẵn sàng làm việc! Trên phương diện khác tôi khá là thu hút đấy, cô không biết à!?

“Không muốn làm việc là một thiếu sót chết người!”

Khi tôi và Darkness đang bất đồng quan điểm,

“Nếu như Kazuma không muốn làm việc, em sẽ kiếm một công việc và hỗ trợ anh.”

“Em trỏ nê quá mềm lòng với hắn ta, Megumin! Đây là lý do mà hắn ta càng lúc càng trỏ nê cầu thả!”

“Xem ai đang nói kìa! Không phải cô đã nói mẫu người lý tưởng của cô là một tên rác rưởi, người không muốn làm việc à!?”

....

Cả hai chúng tôi xoay mặt lại, và thấy Megumin đang đứng ngay tại đó.

“ Hai người trông như đang có thời gian vui vẻ trong lúc em đang ở trong nhà giam nhỉ. Hai người có phiền không nếu như em tham gia?”

Darkness và tôi cúi đầu xuống-

“-Anh đã nói với cô ta nhiều lần là chúng ta nên đến đón Megumin, nhưng Darkness...”

“Anh cũng là người đã nói mình chưa hề có thứ gì đó như là một buổi hẹn họ đúng nghĩa! K-Không, Megumin, không phải nó, bọn chị ở đây chưa được lâu, vì vậy bọn chị chỉ nói về cảnh quang xung quanh...”

Đáp lại lời bào chữa thảm hại của chúng tôi, Megumin bắn cho tôi một ánh mắt bức túc.

“Anh có một buổi hẹn hò đúng nghĩa à? Vậy thì cả ba chúng ta hãy cùng đi hẹn hò. Em sẽ hướng dẫn anh đến những cửa hàng tuyệt vời.”

“Nó nghe không giống như một buổi hẹn hò... Không, bỏ nó đi...”

Chúng tôi không làm bất cứ điều gì đặc biệt xấu, nhưng vì một lý do nào đó, mà tôi không thể nói gì cả.

“Đằng nào thì, đi ăn trưa thôi. Có một nhà hàng em từng làm việc ở ngay khúc cua này.”

“Vâng.”

Đi theo một Megumin đang yêu đời một cách lạ thường, cuối cùng chúng tôi lại thành ra đi dạo xung quanh ngôi làng.

.

“-Chào mừng! Oh, thì ra là Megumin! Cũng được một thời gian rồi. Em đã học được ma pháp nào khác ngoài Explosion chưa?”

“Vâng, đã được một thời gian rồi. Em không có ý định học bất kỳ ma pháp nào khác ngoài Explosion. Có một khoảng thời gian em cân nhắc đến việc học ma pháp cao cấp, nhưng khi em đưa thẻ của mình cho anh chàng Kazuma này đây, anh ấy đã nói là ma pháp Explosion là phù hợp nhất với em. Chỉ tập trung theo đuổi con đường của những vụ nổ...”

“Anh không có nói điều đó, anh chắc chắn không có nói đến mức đó.”

Sau khi phủ nhận ảo tưởng đang dân trào của Megumin, người Hồng Ma Nhân còn lại nói.

“Oh, tốt thật. Bọn anh sẽ có một buổi tranh luận thật sự dài nếu như Megumin học những ma pháp khác.”

“Oh, vậy là anh tổ chức một cuộc họp về ma pháp Explosion của em sao? Vâng tất nhiên là anh sẽ làm nó rồi. Sau cùng học những ma pháp khác cũng chỉ là lãng phí điểm kỹ năng thôi.”

“Không, bọn anh đang bàn luận về biệt danh mới của em. Danh xưng, Pháp sư số một Hồng Ma Tộc, người sẽ trở thành người gọi sấm chớp giáng xuống, ý anh là, danh xưng của Yunyun, đúng không? Đó là lý do tại sao danh hiệu mới của Megumin nên là, pháp sư hài hước số một của Hồng Ma Tộc-”

Megumin vồ lấy anh ta mà không cso bất kì cảnh báo nào.

“Này, Megumin, bình tĩnh! Đối thủ của em là một đại pháp sư! Thể chất của bọn họ rất thấp, vì vậy đừng có siết cổ họ!”

“Em cũng là một Đại Pháp Sư, và trên hết là một cô gái! Em sẽ cho anh thấy sức mạnh của một pháp sư hài hước!”

Một loạt các giọng nói vang lên khi Megumin bắt đầu nổi cơn thịnh nộ.

“Mười nghìn Eris cho pháp sư hài hước!”

“Ba mươi nghìn Eris cho pháp sư tệ hại!”

“Năm mươi nghìn Eris cho pháp sư bộc phá!”

“Này, em không quan tâm khi mọi người đặt cược lên em, nhưng ngừng cái việc gọi em bằng mấy cái tên kì quặc đó đi! Tuy nhiên, cái tên pháp sư bộc phá nghe có vẻ ngầu đó, ném em sẽ bỏ qua vụ này... Oh, được rồi, em sẽ xử lý hết tất cả cách người!”

“Tôi không quan tâm cô bé sẽ làm gì, nhưng hãy làm nó ở bên ngoài!”

.

.

Sau khi cả bọn bị đuổi ra khỏi nhà hàng, chúng tôi quyết định quay lại nhà của Megumin để ăn trưa.”

“Hai người có sao không? Nghiêm túc đấy, gây gỗ với Hồng Ma Tộc, hai người liều lĩnh cũng có giới hạn đi chứ.”

“Từ đâu, em là người đã lao vào họ. Đây thật sự không phải là điều mà em nên nói? Dù sao thì, nó vẫn ổn mà, đúng không? Thỉnh thoảng

va chạm như thế này thật sự khiến anh cảm thấy mình giống như một Mạo Hiểm Giả."

Cuối cùng, Megumin đã tấn công tất cả những người đang treo ghẹo em ấy, và sau khi nhìn thấy Megumin gắp bất lợi về số lượng, Darkness và tôi lao vào cuộc ẩu đả và đứng về phía em ấy.

"Đúng vậy, như là một kị sĩ, Chị không thể đứng tro ra khi mà đồng đội của mình bị gọi là pháp sư tồi tệ và pháp sư hài hước. Thêm vào, đó là một trận đấu tốt. Chị đã hưởng thụ nó một chút."

"Cái tên mà đã đổi mặt với cô, cuối cùng lại van xin cô thả anh ta đi với nước mắt lung tròng, cô không biết à? Cô thật sự nên ngừng việc thúc giục người khác để thỏa mãn cái thú khố dâm của mình."

Megumin khẽ cười khúc khích.

"Đối với Hồng Ma Tộc bọn em, gọi người khác là tội tệ có thể xem như là một lời khen. Có một câu nói từ xa xưa bảo rằng, bất cứ ai được coi là tội tệ cuối cùng sẽ thay đổi được sức mạnh mới."

"Đó là một câu tục ngữ khá hay về sự tiến bộ, nhưng... Chị thật sự không thể hiểu được cái cách mà Hồng Ma Tộc bọn em thấu hiểu sự việc."

Khi chúng tôi đang quay trở lại nhà của Megumin, một cô gái trong có vẻ quen thuộc gọi chúng tôi.

"Oh, là Megumin sao? đã được một thời gian rồi nhỉ!"

"Nè, Arue. Thất hiếu khi thấy cậu ở bên ngoài xét theo việc cậu thường xuyên chui rúc ở trong nhà. Cậu vẫn là một NEET đang nhăm tới việc trở thành một tác giả, đúng không?"

Người gọi chúng tôi là một cô gái trẻ với thân hình phát triển khá tốt và đeo một miếng bít mắt.

“M-Mình không phải là NEET! Mình là một tác giả chân chính! Mình đang viết cho tòa soạn báo Hồng Ma Tộc, gần đây mình còn xuất bản một cuốn sách! Mình làm ra tiền, vậy nên mình không phải là một NEET!”

“M-Mình hiểu rồi, vậy nên ngừng kéo miếng bít mắt của mình! Đó là thứ cậu đã cho mình!Thêm vào, nó đau!”

Cái cô bé rắc rối Arue đã kéo miếng bít mắt của Megumin nhìn là một hình thức phản đối.

Tôi nghĩ tôi đã nhớ về việc bị ném vào một cái vòng lặp như thế này nhò vào em ấy...

À phải rồi, lá thư của Yunyun!

“Này Megumin, em ấy là cô gái kì lạ đã gửi cho Yunyun cái câu chuyện xoàng xĩnh đó và gây ra cho chúng ta biết bao nhiêu là rắc rối, đúng không? Anh đã quên mất điều đó!”

“Ah, anh là cái tên người ngoài đã xé nát bản thảo của em! Em cũng không hề quên điều đó!”

Arue nói một cách giận dữ với đôi mắt rực lên sắc đỏ.

“Mà sự khác biệt giữa một tác giả và NEET là gì?”

“Em là một Hồng Ma Nhân! Nếu như anh chọc giận em, em sẽ thổi bay anh đi với ma pháp cao cấp!”

“Hai người không tiếp xúc nhiều với nhau, vậy tại sao hai người lại gây gổ ngay từ lúc mà hai người gặp mặt vậy hả!? Bình tĩnh lại!”

Megumin bước vào và ngăn Arue tóm lấy tôi.

“Em chắc là một trong số những bạn cùng lớp với Megumin. Chị là Darkness, chị đang ở cùng một tổ đội với em ấy. Chị sẽ ở lại trong làng trong một thời gian ngắn, nhưng làm ơn hãy quan tâm đến chị.”

Nói ra điều đó, Darkness chìa tay ra với một nụ cười.

“Tên của em là Arue, tác giả số một của Hồng Ma Tộc. Em cảm thấy nhẹ nhõm vì onee-san trông có vẻ là một người hiểu biết lẽ phải. Rất vui được làm quen với chị.”

Arue đáp trả lại với một nụ cười chân thành, hoàn toàn trái ngược với thái độ mà nhỏ vừa cho tôi thấy.

“Này, tại sao lại chúng tôi lại nhận sự tiếp đón quá khác nhau đến như vậy hả? Và cái cách mà em tự giới thiệu bản thân của mình nghe vĩ đại quá nhỉ! Tại sao em không nói với anh chính xác là có bao nhiêu tác giả trong số Hồng Ma Tộc trước khi tự gọi mình là số một nhỉ?”

“không phải rõ ràng là phải cư xử thân thiện với một trong những bạn đồng hành của Megumin sao? Em sẽ đối xử với anh tương tự như vậy nếu như lúc trước anh không làm tổn thương em. Về số lượng tác giả trong số Hồng Ma Tộc, em không có bình luận nào?”

Arue nói một cách thò ơ.

“Ồ đúng rồi, nghĩ về điều đó, anh đã không được nghe bất kì lời giới thiệu hào nhoáng nào của Hồng Ma Tộc kể từ khi anh đến đây.”

“Anh không biết là anh sẽ chỉ giới thiệu bản thân mình vào lúc lần đầu tiên anh gặp người khác à? Nhân tiện, em sẽ không làm việc đó với anh. Trông anh không có vẻ là một người tốt.”

Cái miệng của con nhỏ này khá là đánh đá đấy nỉ.

“Em được nghe là Megumin đã có bạn trai, nhưng đừng nói với em đây là cái tên trong câu hỏi đó? Đừng nghĩ em tệ hại khi nói ra điều này, nhưng giờ vẫn chưa quá trễ để quay lại và tiến triển với Yunyun đâu.”

“Đó có phải là tuyên bố chiến tranh không, hả con mắm một mắt? Em đã nói em vừa phát hành một cuốn sách, đúng không? Nếu anh tìm thấy bất kì cuốn sách nào của em trong cửa hàng, anh sẽ đặt nó bên dưới quyển sách của những tác giả khác.”

Lông mày của Arue giật giật sau khi nghe những lời của tôi.

“Megumin, tên này không tốt! Mình sẽ giúp cậu thoát khỏi hắn ta ngay lập tức!”

“Oh, em muốn chiến à? Kỹ năng Steal của anh khá là đặc biệt đấy, em biết không? Đừng nghĩ cái miệng bịt mắt và quần lót của em sẽ an toàn!”

“Nếu hai người khăng khăng là muốn đánh nhau, vậy thì em sẽ là đối thủ của hai người! Đừng nghĩ một Đại Pháp Sư cấp cao sẽ có bất kì khó khăn nào để đánh bại một cặp NEET!”

“A-Anh (mình) không phải là một NEET!”

Phần 3

Tối hôm đó.

“Waaaaah! Bwaaaaah! Waaaaah!”

Aqua quay lại nhà của Megumin trong nước mắt.

“Chuyện gì đã xảy ra? Trưng ra vài tư thế xấu hổ không thể nào làm cho cô bị tổn thương tâm lý, sau toàn bộ những việc xấu hổ mà cô đã làm. Chỉ là họ đã bắt cô làm cái gì?”

Tôi hỏi Aqua trong khi cô ấy rên rỉ với cả bốn chi.

... Nhìn kỹ thì, Aqua đang được bao phủ trong bùn.

“Uuu... uuu... thử thách hôm này là... ‘Điều cần thiết nhất của một Hồng Ma Tộc là may mắn. Hai người có thể tham gia thử thách này bao nhiêu lần hai người muốn cho đến khi hai người mở đúng cánh cửa’. Họ nói vậy trước khi cho chúng tôi thấy một loạt cánh cửa.

X-Xin chia buồn...

Có phải nó giống như thú hay xuất hiện trong mấy chương trình truyền hình Nhật Bản, người nào mở nhầm cánh cửa sẽ rơi xuống một hố bùn?

Toàn bộ việc này phụ thuộc vào may mắn. Nó là phù hợp một cách tồi tệ với Aqua.

“Tuy nhiên, cô vẫn xoay sở để vượt qua được thử thách, đúng không? Làm tốt lắm, hãy đi tắm đi. Trong lúc đó, tôi sẽ làm một số đồ ăn vặt chất lượng cao với kỹ năng nấu nướng của mình.”

“...Shiokara được đấy...” Một dạng đồ mắm được làm từ những miếng hải sản nhỏ, chi tiết <https://japo.vn/contents/am-thuc/mon-nhat/18678.html>

Sau khi yêu cầu một món ăn phổ biến đến ngạc nhiên tới như vậy, chúng tôi đưa Aqua đi tắm.

“Mẹ của Megumin, um... t-tối hôm nay...”

Darkness bắt đầu nói một cách ngập ngừng trong khi lén nhìn trộm tôi.

“Đừng có xa lạ vậy, cứ gọi dì là Yuiyui... Đằng nào thì, tối nay thì sao? Tôi này Darkness-san trông có vẻ rất hứng tình nhỉ.”

“Hứng tình? Không, ý cháu là, dì có thể không để Megumin và Kazuma ngủ cùng phòng tối nay...”

Hôm nay Darkness có vẻ có ý thức kì lạ về chuyện đó. Hay bởi vì buỗi hẹn hò chiều hôm nay?

“Sao phải làm vậy? Hau cháu muốn một thứ gì đó như là tình một đêm chẳng hạn?”

“Tình một đêm!? Không, đương nhiên không! Nó chỉ là, hôm nay có rất nhiều thứ đã xảy ra, nên nghĩ đến việc mà bọn họ ở cùng một căn phòng vào hôm nay khiến cháu có một cảm giác bị xa lánh...”

Nói ra điều đó, Darkness liếc nhìn tôi như thể ra hiệu cho tôi hỗ trợ cô ấy...

Megumin nghiêng đầu.

“Hôm nay có gì đó xảy ra sao?”

“Không hề. Darkness chỉ tự mình bị cuốn vào chuyện đó thôi.”

“Cái—!? Nay, Kazuma, sau khi có một buổi hẹn họ như vậy, nó có chút—”

Ngay cái lúc mà Darkness xoay người lại, Yuiyui bắt đầu niệm chú sau lưng cô ấy-

.

“-Yahoo! Đó là chiếc giường của cô gái 14 tuổi!”

“Tên tiểu tiết- Tại sao trong tất cả mọi thứ anh lại chỉ chú ý đến nó?”

Sau khi làm xong món ăn vặt và kéo một Darkness đang say ngủ, tôi và Megumin đi nghỉ sớm.

“Nó là cái giường của một cô gái 14 tuổi, em không biết à? 14 tuổi, không phải 15. Nó là một thứ vô cùng quý báu, vậy nên anh mới nói to nó ra.”

“Em thật sự không hiểu nó khác biệt lớn đến thế nào. Giường ngủ của con gái gần như là giống nhau...”

Tôi nhảy lên giường ngay cái lúc bước vào phòng, và lăn qua lăn lại trên đó.

“Chả, nếu anh phải nói cụ thể từng chi tiết, chúng ta có thể nói đến sáng, vậy nên hãy để chuyện đó cho hôm khác.”

“Em luôn luôn có một ấn tượng như thế này, nhưng anh không phải là một lolicon, đúng không? anh không phải lòng em vì em nhỏ con, đúng không?”

Megumin nhìn chăm chăm xuống tôi với ánh mắt lạnh lùng.

“Thật thô lỗ, anh hoàn toàn thích ngực lớn. Thân hình giống như Darkness mới là kiểu lý tưởng của anh.”

“Em không đặc biệt hỏi về hình mẫu lý tưởng của anh, nhưng miễn anh không phải là một lolicon... Anh trông có vẻ rất hạnh phúc khi Komekko và Iris thích anh, nên em có chút lo lắng...”

Điều đó bởi vì hai em ấy là kiểu nhân vật em gái. Không phải vì tôi thích những cô gái nhỏ.

“Chà, anh cảm thấy như một cuộc chiến sẽ nổ ra nếu anh đi vào chi tiết cụ thể của việc đó, nên hãy để nó vào dịp khác.”

“L-Là vậy sao... Chà, em thật sự không quan tâm đến nó lắm. Đằng nào thì, không có nhiều thứ chúng ta có thể nói, hãy nhanh chóng ngủ thôi.”

Nói ra điều đó, Megumin trượt vào góc của chiếc giường, để lại một khoảng cách an toàn giữa chúng tôi.

... ...

“Nói đi Megumin, tại sao em lại nằm ngủ xa anh vậy? Chúng ta đã ở giai đoạn mà sẽ dùng những thứ như cánh tay hay ngực để làm gối, vậy thì có lý để giữ khoảng cách vào lúc này?”

“Đương nhiên là có, nếu em xích lại gần anh, anh cuối cùng lại phải chịu đựng điều đó, không phải sao? Em làm như thế này để anh không phải nâng cao hy vọng một cách không cần thiết.”

Ờ thì...

“Hy vọng của anh đã trỗi dậy từ cái lúc mà chúng ta cuối cùng lại ngủ cùng một giường, nên nó có hơi trễ cho điều đó.”

“Có phải đàn ông các anh không còn cái suy nghĩ nào khác ngoài việc đó không hả? Đằng nào thì, cuối cùng cũng có thứ gì đó lao vào cản trở, vì vậy sẽ không có gì xảy ra!”

Có phải em ấy đang nói về vụ lời nguyền mà tôi bị ra không?

Tôi đã để Aqua lặp đi lặp lại việc thi triển Break Spell lên bản thân mình, mặc dù cô ta vẫn nói rằng không thể phát hiện ra bất kỳ lời nguyền nào đang ở trên người tôi. Thiên phạt của Aqua chứ có phải lời nguyền đâu mà giải

Nếu không có thứ gì thay đổi kể cả với việc đó, vậy thì...

“Có khả năng người đã nguyền rủa anh chính là Quý Vương, cái tên mà kể cả Aqua cũng khá khó khăn để đối phó...”

“Quý vương có thể nhảm nhí đến thế nào cơ chứ? Anh không cảm thấy có lỗi khi chồng thêm những tin đồn vu khống lên Quý Vương à?”

Megumin có thể nói điều đó, nhưng nếu Quý Vương thật sự đặt một lời nguyền như vậy lên tôi, tôi sẽ không ngại mà rời đi ngay lập tức để đánh bại hắn ta.

Lúc đó, ngay khi tôi vừa có suy nghĩ như vậy.

Tôi cảm thấy thứ gì đó mềm mại nắm lấy tay phải của tôi.

Có vẻ như Megumin đã nắm tay tôi ở dưới tấm chăn.

“Chỉ nắm tay thôi thì vẫn ổn, đúng không? Anh sẽ không cảm thấy bị dồn nén nếu chỉ như thế này.”

Megumin ngại ngùng mím cười với tôi.

Chắc chắn, em ấy đang làm điều này như là một sự bù đắp sau tất cả những gì tôi vừa nói về khoảng cách giữa hai chúng tôi, nhưng...

“Đương nhiên là anh có, em đang nói về cái gì vậy hả?”

“Kể cả với điều này sao!? Er, ở thì, thật sự thì tim em đang đập rất nhanh, nhưng theo như anh nói, thì không phải làm như vậy sẽ thoái mái hơn sao?”

Em ấy không hiểu, em ấy không hiểu về nó một chút nào.

“Vì em rất sợ cô đơn, nên tối nay chúng ta có thể ngủ trong khi nắm tay như thế này, nhưng em thật sự nên chú ý đến bản thân mình hơn một chút. Đừng có làm việc này với bất kì ai khác. Họ chắc chắn sẽ hiểu nhầm và nhảy vào thịt em đấy.”

“Không thể nào có chuyện em sẽ ở trong hoàn cảnh này với bất kì ai khác! Tại sao giọng anh lại mang cái âm điệu như ‘Ahh, đây là một điều tốt, mình đúng là một quý ông’ vậy hả?”

Nói ra điều đó, Megumin nắm chặt tay tôi hơn...

“Ouch, nó đau đấy! Level của em cao hơn anh rất nhiều, vậy nên cần thận chút! Em có thể nghiền nát tay anh nếu như em dùng quá nhiều sức mạnh đó!”

“Không thể nào có chuyện sức mạnh của em lại gióng như một con quái vật cả! Thật ra, anh nên thực sự gia tăng level của mình. Em sẽ cùng đi với anh, nên anh có thể thực hiện bao nhiêu nhiệm vụ tiêu diệt quái vật mà anh muốn.”

Gia tăng level của tôi à....

“Kể cả khi em nói điều đó, em có hiểu được cảm giác đau đòn khi anh nhìn thấy chỉ số của mình không tăng lên của cả khi anh lên level không? Gần đây, ngoại trừ mày mắn, chỉ số của anh chỉ hầu như không tăng lên. Điều tốt nhất là có thêm nhiều điểm kỹ năng, ngoài ra không còn gì khác. Nhưng là một NEET, có rất nhiều kỹ năng có lợi cho lối sống của anh. Anh đang gặp khó khăn với việc tìm ra động lực để nâng cao level...”

“Chỉ số của anh đang đến gần giới hạn à.... Hmm, ở thì, có khá nhiều loại thuốc nước đất tiền có thể tăng vĩnh viễn chỉ số của anh. Chúng ta có thể tiêu diệt quái vật, và dùng số tiền mà chúng ta dành dụm được để mua thứ thuốc nước đó và trở nên mạnh mẽ hơn theo cách này...”

“Thay vì dùng thứ thuốc đó lên anh, không phải sẽ tốt hơn nếu dùng nó lên những người vốn đã có tài năng ngay từ lúc đầu sao? Nó không giống như những loại thuốc đó được mọc ra từ trên cây, đúng không?”

Megumin trở nên im lặng trong một chốc.

“... Vậy thì, ít nhất chúng ta có thể làm gì đó với trang bị của anh...”

“Chỉ số sức mạnh của anh không cao, vì vậy không có nhiêu thứ mà anh có thể hoàn toàn sử dụng.”

Trong khi vẫn còn đang nắm lấy tay tôi, bàn tay của em ấy bắt đầu chuyển động như đang giả vờ vuốt ve, như thể em ấy đang cố gắng an ủi tôi vậy.

“... Em đang thương hại anh, đúng không?”

“K-Không, nếu có việc gì đó mà em có thể làm, anh cứ thoải mái mà nói với em. Bao gồm cả khi ai đó bắt nạt anh. Bất cứ khi nào anh đụng phải một Mạo Hiểm Giả, người gọi anh là yếu đuối, em chắc chắn sẽ sẽ gây chiến với họ và đáp trả, ‘Có vẻ như ngươi mới là kẻ yếu đuối,’ trong khi em đậm họ...”

“Đừng làm việc đó đi! Vậy ra đó là lý do tại sao Những Mạo Hiểm giả mà trước giờ anh chưa từng gặp mặt lại gọi anh là, Weaklingma-san người cần một cô gái để bảo vệ anh ta!” (Kazuma yếu đuối)

Đó đúng là em ấy, nhưng tôi thật sự mong là em ấy sẽ dành ra một chút suy nghĩ cho cảm giác của tôi trước khi làm những điều như vậy.

“Nhưng anh và Darkness trở nên giận dữ vào hôm này, khi em bị trêu chọc, đúng không? vậy thì tại sao em lại không được giận dữ khi có ai đó lôi anh ra làm trò cười cơ chứ?”

Megumin nói ra điều đó với một nụ cười.

Nó gần giống như là em ấy đang trêu chọc tôi.

... Điều đó chỉ vừa mới xảy ra, vậy nên tôi thật sự không thể nói bất kì điều gì...

“Em đã thật sự rất hạnh phúc khi hai người nhảy vào cuộc ẩu đả, anh biết không? Với cái cách mà mọi thứ diễn ra, em có thể thua vì bị vượt trội về số lượng.Ờ thì, nếu em thua, mỗi đêm em sẽ đến nhà của những kẻ đã trêu chọc em vào hôm nay, để gửi lời cảm ơn...”

Tôi thật sự mừng vì tôi đã nhảy vào can thiệp.

“Đằng nào thì, ai sẽ là cộng sự của Yunyun cho thử thách ngày mai? Hai thử thách đầu tiên là chỉ để cho họ đùa giỡn, nhưng thử thách cuối cùng khá là khó khăn. Đặc điểm quan trọng nhất của Hồng Ma Tộc, những con người đã được sửa đổi cần là khả năng sống sót qua bất kì trận chiến nào. Thử thách cuối cùng chính là sống sót qua một đêm ở trong rừng, nơi mà những con quái vật mạnh mẽ làm tổ.”

Và đột nhiên đem cái vụ thử thách ra nói, cái thử thực sự giống như một trò chơi khám thay vì một thử thách.

“... Đột nhiên bọn họ trở nên nghiêm túc. Darkness có thể chịu đựng rất nhiều đòn tấn công, nhưng cô ấy không thể đánh trúng được đối thủ, và nó sẽ rất tệ nếu như Yunyun cạn kiệt mà lực. Và Aqua chắc chắn sẽ thu hút cả một đàn undead nếu như chị ấy dành một đêm ở trong rừng...”

“Trước khi anh có thể nói điều gì, em không thể để cho anh đi, với đôi mắt và mái tóc màu đen của anh, tranh đấu trong khi con ninh đó vẫn còn lâng vâng ở ngoài kia.”

“... Chúng ta có nên tìm một Hồng Ma Nhân để trở thành công sự của Yunyun trong ngày mai không?”

“Đừng làm điều đó. Đi dạo xung quanh và hỏi mọi người có muốn làm bạn của Yunyun không, nó sẽ giống như một dạng trùng phật với cậu ta. Cậu ấy chắc chắn sẽ khóc.”

Cuối cùng, vẫn là tốt nhất là để tôi đi ra ngoài đó. Nó không giống như tôi có bất kì ai để thay thế.

Với việc sử dụng kỹ năng nhận diện kẻ địch và ẩn thân một cách khôn ngoan, dành một đêm ở trong rừng là hoàn toàn có thể.

Và có vẻ như Megumin đã biết được những gì mà tôi đang suy nghĩ.

“Anh không thể, được chứ? Kẻ đang săn lùng anh là con Bomber Majin. Aqua sẽ không thể hồi sinh cho anh nếu như anh cháy thành tro bởi một vụ nổ.?

“Kể cả khi em nói điều đó, chúng ta không còn ai để làm cộng sự của Yunyun. Em thậm chí còn giữ im lặng về con Bomber Majin để thử thách trở thành tộc trưởng của Yunyun không bị hủy bỏ, đúng chứ?”

Đúng vậy, mỗi ngày em ấy đều phải vào nhà giam vì bạn mình.

“... Đó hoàn toàn không phải là sự thật. Không phải lúc trước em đã nói với anh rồi sao? Bằng việc giữ im lặng về con ninh, em có thể hạ nó trước bất kì ai khác, và cướp lấy vị trí tộc trưởng bằng cách đó.”

“Oh, được rồi, đó là tsundere.”

Ngay lúc đó.

Megumin ngẩn đầu lên từ bên dưới chiếc chăn.

“... Yunyun đúng thật là một người bạn quan trọng. Hoàn toàn trên quan điểm thực dụng, thay vì em, người không muốn rời khỏi Axel, hay những người khác không hề có ý định với vị trí đó, Yunyun là phù hợp nhất cho vụ trí tộc trưởng. Nhưng...”

Nhin chầm chằm vào tôi với cặp mắt đỏ tươi của mình, rồi em ấy nói, “Mỗi khi anh liều mạng vì một ai đó, vì một lý do nào đó mà em cảm thấy rất là ghen tị.”

...

....

.....

“Anh nói gì đi! Giữ im lặng như vậy chỉ khiến em cảm thấy xấu hổ thôi!”

“Anh mới là người cảm thấy xấu hổ! Em đang nói cái gì vậy!? Mặt anh đang nóng đến mức đủ để chiên trứng đó, nên em có thể thôi nói về việc đó không!?”

Hai người chúng tôi thả tay ra rồi nhanh chóng xoay lưng lại với nhau.

“Đằng nào thì, ngày mai anh đừng tham gia vào thử thách, được không!?”

“Vâng, vâng, anh hiểu rồi! Không cách nào mà anh có thể tham gia sau khi em cho anh một lời thỉnh cầu đầy tha thiết đến như vậy. Chúng ta sẽ nghĩ đến một cách khác.”

"Thỉnh cầu tha thiết!? Er, em không thể phủ nhận là nó không tha thiết, nhưng... Ah, đừng quan tâm, chúng ta phải thức dậy sớm vào ngày mai, vậy nên hãy nhanh chóng đi ngủ đi."

Có lẽ để giấu đi sự xấu hổ của em ấy, Megumin chui vào trong chăn...

Về phía tôi...

"Này, không phải tối nay chúng ta sẽ ngủ trong khi đang nắm tay sao? Anh muốn ngủ trong khi nắm tay một cô gái mười bốn tuổi suốt cả đêm."

"Anh thật sự giỏi trong việc phá hỏng bầu không khí đó!"

Phần 4

Sáng sớm hôm sau,

Megumin, người đã nghĩ quá nhiều về bạn mình và thị tộc vào tối hôm qua, hiện đang...

.

.

"Tên Hồng Ma Nhân ngu ngốc! Em sẽ xóa sổ cả cái làng này!"

.

.

Đang gây gỗ với Quân Đoàn Phòng Vệ.

"Anh đã nói với em vào lúc bọn anh thả em ra khỏi phòng giam! Nếu em làm thêm một vụ với ma pháp Explosion của mình, em sẽ bị ném

vào phòng giam cho đến khi thử thách cho vị trí tộc trưởng kết thúc! Gurk, anh cũng có level khá cao! Kể cả khi em kẹp cổ anh như vậy...

“Con bé đang bắt đầu niệm chú! Bịt miệng nó lại! Đừng để con bé niệm chú!”

“Cần thận, con nhóc này thật sự rất mạnh! Đừng nghĩ nó chỉ là một con thú dữ bình thường!”

“Ahhh! Bukkoroli! Này, tháo tay của Megumin ra khỏi cậu ta! Bukkoroli đang sùi bọt mép kìa!”

Thành viên của Phòng Vệ Quân đang cố gắng hết sức để không chế một Megumin level cao.

Tôi đã nghĩ về việc này giống như Darkness, nhưng tôi không rủ bỏ được cái cảm giác là, tổ đội này sẽ làm tốt hơn nếu như bọn họ chiến đấu bằng nấm đầm của mình.

“Yunyun! Cứ tiếp tục tiến hành thử thách cuối cùng hoặc bất kì việc gì khác khi mình đang ở trong tù! Nhưng đừng vội nghĩ là cậu đã thắng! Nếu cậu vẫn chưa trở thành tộc trước đến lúc mà mình ra ngoài, mình sẽ chiếm lấy vị trí đó!”

“Megumin, làm ơn hãy thả Bukkoroli ra! Nếu không chúng ta sẽ cần phải sử dụng ma pháp Hồi Sinh đấy!”

Trong khi đang nhìn Megumin bị kéo đi, tôi quay sang một Yunyun trông như chết đứng...

“Đằng nào thì, về thử thách cuối cùng của Yunyun...”

“Tôi chắc chắn sẽ không tham gia.”

Aqua ngay lập tức từ chối.

“T-Tôi... Erm... Ờ thì...”

Daarkness lắp nắp, nhưng rõ ràng là cô ta cũng không muốn trở thành cộng sự của em ấy.

“Tại sao trông ba người bình tĩnh vậy? Megumin lại một lần nữa bị kéo đi, mọi người không thấy à!?”

Yunyun có vẻ như muốn nói điều gì đó, nhưng chúng tôi đã quen với việc này.

Quan trọng hơn, sự thật là hai người còn lại đã từ chối tham gia.

Chà, tôi cho là nó cũng không quá ngạc nhiên. Không chỉ là thử thách khét tiếng của Hồng Ma Tộc, nó còn là thử thách khó nhất trong tất cả thử thách.

“... Tôi đã là cộng sự của Yunyun cho thử thách đầu tiên, và Aqua là cộng sự của em ấy trong thử thách thứ hai, vì vậy không phải Kazuma thủ lĩnh của chúng ta sẽ phù hợp với vị trí công sự cho thử thách cuối cùng này sao?”

“Darkness đang một thứ gì đó tuyệt vời. Đúng vậy, hãy để lại cho Kazuma, người cho đến nay vẫn chưa làm được gì.”

Aqua nhanh chóng đồng ý với đề nghị của Darkness, nhưng,

“Thật không may, tôi không thể tham gia. Sau cùng con Moguninnin đang lảng vãng quanh đây.”

“Nghiêm túc đấy, Moguninnin là cái gì?”

Đi mà hỏi tên Hồng Ma Nhân đã đặt tên cho nó, đừng hỏi tôi.

“Ừ thì, cá nhân tôi, tôi thực sự muốn tham gai thử thách, nhưng sau tất cả những gì Megumin đã nói với tôi, nó sẽ là một động thái ngu ngốc khi mà lò đi em ấy và cứ vậy mà tham gia. Mặc dù vậy, tôi nghĩ nó chắc chắn sẽ suôn sẻ nếu như thôi tham gia vào...”

“Aaa... Nhưng ngoài Kazuma ra, em không biết nhò ai khác hết...”

Yunyun trông như sắp khóc khi em ấy nói ra điều đó.

“Ờ thì, anh biết một người chắc chắn sẽ giúp em vượt qua được thử thách đó.”

.

.

“Đây là thánh tích Aegis.”

<“Như những gì cậu ta vừa nói, tên của tôi là Aegis. Sở thích của tôi là đánh giá các cô gái và kỹ năng đặc biệt là chọc tức người khác. Rất vui được gặp cô.”>

“Er... Xin chào.”

Tôi giới thiệu Yunyun với cái thánh tích ồn ào, Agis.

“T-Thánh tích... này, Kazuma, anh đang nói cái gì vậy? Bộ giáp này là một thánh tích sao?”

Darkness trông thật ngo khác khi nhìn thấy bộ giáp đột ngột liên tục nói to ra một tràng từ ngữ trước mặt cô ta.

“Hmm? Cô gái tóc vàng này trông thật quen mặt... Oh, tôi nhớ Ồi, là cô gái với thân hình dâm đãng đã xuất hiện trong cuộc thi sắc đẹp! Yo, ojou-san, tôi là Aegis. Cô đang mặc một bộ giáp khá tốt đấy. Cô có muốn chúng ta cùng nhau đánh bóng bộ giáp vào một ngày nào đó không?”>

“Cái bộ giáp toàn thân thô tục này bị gì thế? Kazuma, thứ này thật sự là một thánh tích sao?”

“Đừng có hỏi tôi mà đi hỏi Aqua ấy. Và anh ta tự nói bản thân mình là một thánh tích.”

“Này, Kazuma, tôi không biết bất kỳ cái gì về thứ này. Đừng có đẩy hết mọi chuyện sang cho tôi.”

Aqua trả lời với một giọng điệu có một chút bực tức, sau khi tôi chuyển hướng cuộc trò chuyện này qua cô ta.

<“Hmm? Tôi nghĩ là trước đây tôi đã nhìn thấy cô ở đâu đó. Thật kì lạ. Kể cả khi cô ta là một người đẹp, tôi không có bất kì phản ứng nào với cô ta. Nói này, onee-chan? Cô có phải là con người không? Hay cô là một tên đàn ông? Cô không có nhét thứ gì bên dưới chỗ đó đúng không?”>

Tôi thật sự muốn nói là hai người đó phải biết nhau rất rõ.

Sau khi kích hoạt một cảm ứng kì lạ của Aegis, Aqua bắt đầu đá vào phần thân của bộ giáp.

“Em có thể thật sự vượt qua thử thách nếu như thành lập một đội với anh ta không?”

“Kỹ năng và ma pháp không có tác dụng lên anh ta, hơn hết, toàn bộ cơ thể của anh ta được làm từ orichalcum. Thủ thách cuối cùng là dành một đêm ở trong rừng, đúng không? Anh ta cứng cáp hơn Darkness và luôn khoe khoan về khả năng phòng thủ không thể xuyên thủng, vì vậy anh nghĩ em sẽ ổn với anh ta.”

Aegis là một tạo tác có tri giác. Anh ta có thể thức cả đêm và có khả năng bảo vệ em ấy kể cả khi họ bị phục kích.

<“Cậu muốn tôi làm cái gì? Xin lỗi, nhưng tôi có một cuộc hẹn để trở thành bù nhìn ở suối nước nóng tắm chung vào tối nay. Tôi cần phải bảo vệ những onee-chan khỏa thân và không có sức phòng vệ khỏi bóng tối.”>

“Chỉ để anh biết, cái suối nước nóng tắm chung đó không phải là suối nước nóng hay cả phần tắm chung.”

<“Cậu đang đùa với tôi đúng không?”>

Ngay sau đó, Darkness nhẹ nhàng kéo ống tay áo của tôi.

“Kazuma, anh ta có thực sự hữu dụng không? Chắc chắn anh ta nhìn có vẻ cứng cáp, nhưng tôi không thể nào không lo lắng về việc để Yunyun ở một mình cùng với anh ta.”

<“Oh, tôi không thể bỏ qua việc đó. Cô đang nghi ngờ khả năng của tôi sao? Trong trường hợp này, sao cô không tự mình thử tôi xem? Không thứ gì có thể đánh bại một người nhiều kinh nghiệm. Cô sẽ không muốn mặc bất kì thứ gì khác sau khi mặc thử tôi.”>

Aegis tuyên bố một cách thách thức. Có vẻ như những bộ giáp cũng có cảm giác tự hào của riêng chúng.

“Grr... Được thôi, nếu như anh sẵn sàng đi xa đến vậy, tôi sẽ mặc thử anh. Tôi cũng khá là có kinh nghiệm về áo giáp đấy.”

<“Cô nói được đấy. Nhưng sau đó đừng có mà khóc. Cấu trúc bên trong của tôi sẽ tự thay đổi để vừa với người mặc, nó tạo ra một sự phù hợp hoàn hảo để lúc nào cũng đảm bảo hiệu suất tối đa.”>

Cuộc đối thoại này bắt đầu giống như một cuộc thi nào đó.

“Nói cách khác, nó sẽ giống như một bộ giáp toàn thân được đặt hàng, đúng không!? Anh đã làm tăng sự kì vọng của tôi đó. Giờ đừng có làm cho tôi thất vọng.”

<“Giờ thì, để bắt đầu, cô cần phải lột ra. Nó có thể có chút xấu hổ, nhưng cô cũng phải cởi cả đồ lót. Nó là điều cần thiết để chắc chắn được hiệu suất tối đa.”>

... ...

“L-Là vậy sao... C-Chà, nó chỉ là một bộ giáp. Sẽ khá kì lạ nếu như lo lắng về điều đó... Hãy đi đến đằng kia...”

“Anh không có bất kì vấn đề gì cái hồi anh để Eris-sama mặc mình, đúng không?”

<“Đừng có nói điều đó vào lúc này! Cô gái này sắp đồng ý làm điều đó rồi!”>

“T-Tôi sẽ đập vỡ anh thành từng mảnh!”

Một Darkness phẫn nộ đã tham gia cùng Darkness trong việc trút giận lên Aegis.

Ngay lúc đó

“U-um, Aegis-san, tôi có một yêu cầu!”

<“Đó là gì vậy, onee-chan ngực to? Cứ nói thẳng ra đi.”>

Kể cả khi Yunyun đang đỏ mặt vì vụ quấy rối tình dục, em ấy vẫn đứng ra trước mặt Aegis với một biểu cảm nghiêm túc.

“A-Anh sẽ làm cộng sự của tôi cho thử thách của ngày hôm nay chứ!?”

<“Nó có phải giống như đang mời tôi đi hẹn hò không? Cô thấy đấy, hiện giờ tôi có chút không rãnh. Cô có thể dừng cái cô não cơ bắp này lại không?”>

“Yunyun, Tên này không tốt một chút nào! Hãy nghĩ về một phương pháp khác! Ví dụ như, nó có một chúng không công bằng, nhưng mang theo cả Aqua, Kazuma và chỉ thay phiên nhau để giúp em...”

Aqua thì thầm vào tai tôi sau khi nghe những lời của Darkness.

“Này, Kazuma, cậu nên thận trọng hơn một chút. Nhìn xem, một tiểu thư quý tộc thuần khiết và đứng đắn giờ lại đi nói mấy thứ đó.”

“Đó không phải là lỗi của tôi, gần đây cô ta đã học được cách lạm dụng quyền lực của mình. Tôi chắc là bản chất thật sự của cô ta như là một quý tộc đã được thức tỉnh.”

“Oh, im đi! Từ đâu, chúng ta chỉ thay đổi các cộng sự ở giữa thử thách. Có luật nào nói là không được phép thay đổi cộng sự trong thử giữa cuộc thử thách không? Nếu như không có...”

Aqua một lần nữa thì thầm với tôi.

“Nhìn xe, Kazuma, Darkness thậm chí còn nói ra mấy lời ngụy biện mà anh thường nghĩ ra kia.”

“Đừng có đỗ tất cả mọi tội lỗi lên tôi. Tôi không phải cái kẻ biến chất này.”

Darkness ứa nước mắt nhìn trùng trùng vào chúng tôi.

“... Không, em muốn có một cuộc thử thách đúng đắn. Say đó, lần này, Megumin sẽ...”

Giao Đoạn: Người sẽ trở thành tộc trưởng của Hồng Ma Tộc

Thử thách cuối cùng là dành một đêm ở trong rừng, nơi những con quái vật mạnh mẽ làm tổ.

<"Oh, người tài giỏi như tôi có một kế hoạch tuyệt vời. Ojou-chan, hãy đăng ký nơi này thành một điểm dịch chuyển và qua đêm ở một thị trấn khác. Chúng ta sẽ dịch chuyển về lại chỗ này khi trời sáng. Khu rừng thật sự đáng sợ vào ban đêm... Thực tế, cô chỉ có thể la hét và khóc lóc rồi để các giám khảo buôn tha cho cô!>

"Kazuma-san đã gợi ý cho tôi một điều tương tự, khi anh ấy nghe được thử thách cuối cùng sẽ như thế nào. Nhưng tôi sẽ không gian lận. Tôi muốn trở thành tộc trưởng với chính sức mạnh của mình..."

<"Nó thật sự làm tôi cảm thấy choáng váng khi biết cái tên Kazuma đó có cùng một ý tưởng với tôi.">

.

.

— Trở thành tộc trưởng của Hồng Ma Tộc.

Đối với tôi, người không bao giờ có nhiều ước mơ hay tham vọng, đó là mục tiêu duy nhất của tôi.

Vào cái ngày mà sức mạnh ma pháp và trí thông minh của tôi được đánh giá, họ đã khen ngợi tôi rồi nói là, tôi thật sự là con gái của tộc trưởng.

Điều đó làm cho tôi rất hạnh phúc.

Kể từ khi đó, nhắm đến việc trở thành tộc trưởng chỉ là một cảm giác tự nhiên đối với tôi.

<"Nói đi, ojou-chan, tại sao những cô gái dễ thương lại mềm yếu đến như vậy? Tại sao bọn họ lại có mùi rất thơm? Tôi nghĩ mình nên nghiên cứu việc này và viết một bài về chủ đề đó. Tôi chắc chắn nó sẽ là một vật có ích cho thế giới này.">

"Tôi nghĩ nó ổn khi anh làm bất kì thứ gì mình thích, nhưng tại sao anh lại đột ngột đem chuyện đó ra?"

Tôi đang tiến đến phần sâu thẳm của khu rừng với Aegis-san.

<"Nah, ổn thôi nếu như cô không hiểu được nó, nói đi, oujo-chan, những người xung quanh cô có nói cô là kiểu người đàn độn và không biết nhìn người không?">

"Tôi không nghĩ vậy..."

Không hắng là chính xác lắm....

<"Với một thánh tích dạng áo giáp như tôi, nó sẽ tốt hơn nhiều nếu như có ai đó ở bên trong tôi, cô có nghĩ vậy không? Như là, cô cạy bộ áo giáp này ra và một cô gái dễ thương ở trong đó! Tôi nghĩ khách

hàng sẽ rất vui vẻ để có cơ hội trải nghiệm một sự tương phản đến như vậy.”>

“Em thực sự không hiểu, khách hàng mà anh nói nghĩ là gì, nhưng nó có phải vấn đề không?”

Để bảo vệ trước những cuộc tấn công đột ngột từ quái vật, tôi hiện tại đang ở bên trong Aegis-san.

“Aegis-san, nó có ổn không nếu như anh cứ đi làm mấy chuyện vớ vẩn ở ngoài này không? Không phải thánh tích được tạo ra bởi các vị thần để chiến đấu chống lại quý vương sao?”

<“Hmm? Nhưng nó rất chán. Ý tôi là, đúng vậy, nếu một onee-san dễ thương chuẩn bị khuất phục bởi sở thích biết thái của Quý Vương, tôi sẽ đến cứu cô ấy, nhưng không hề có dấu hiệu nào của việc đó. Chưa kể, các cô gái quý của quân đội quý vương mà quân đoàn quái vật có ngoại hình rất hấp dẫn. Tôi đang gấp rắc rối khi quyết định mình nên theo phe nào.”>

Các vị thần tạo ra Aegis-san cho một mục đích rất quan trọng.

Nhưng Aegis-san có vẻ khá là ích kỉ...

“Tôi được nghe, mục tiêu tối thượng của quân đội Quý Vương là xóa sổ nhân loại. Không phải những cô gái dễ thương cũng sẽ bị xóa sổ sao?”

<"Ừ, đúng vậy, đó sẽ là một rắc rối~ .Trong trường hợp đó, tôi sẽ chộp lấy nhiều cô gái dễ thương nhất mà tôi có thể tìm thấy, và để họ ở bên cạnh tôi để tôi có thể bảo vệ họ. Bằng cách đó, Eris-sama cũng sẽ không trở nên giận dữ. Buồn thay, chủ nhân mới của tôi quá cứng đầu để cùng hòa hợp.">

Thánh tích được cho là được tạo ra với mục đích lớn lao, nhưng anh ta có vẻ khá là tự tung tự tác...

<"Đằng nào thì, nói về việc đó như vậy là đủ rồi, cô định sẽ làm gì sau khi mình trở thành tộc trưởng? Cô thấy thế nào với việc tạo ra một luật là, áo choàng của Hồng Ma Tộc không được dài quá năm milimet tính từ thắt lưng. Nghe được không?">

"Tôi sẽ không làm điều đó! Tôi sẽ bị đuổi khỏi vị trí đó từ cái ngày đầu tiên!"

Tôi định sẽ làm gì sau khi trở thành tộc trưởng.

Đầu tiên, tập trung những quái vật với trí thông minh cao, huấn luyện chúng và cho chúng trở thành bạn mình...

<"Chà, nếu như cô muốn trở thành tộc trưởng đến như vậy, tôi chắc là cô có một giấc mơ mà không thể hoàn thành nếu như không trở thành tộc trưởng. Sao không chia sẻ với tôi điều đó? Liệu có phải Hồng Ma Tộc có một bí mật lớn lao không?">

....

"Tôi không có giấc mơ nào mà cần phải trở thành tộc trưởng mới có thể thực hiện nó. Và, kể cả những thứ mà tôi muốn làm..."

<"Eh? Cô hẵng là đang đùa! Vật thì không có lý do nào để chúng ta phải cố gắng đến như vậy, đúng không? Tại sao chúng ta không sống một cuộc sống thú vị hơn một chút? Cô thấy thế nào khi cùng tôi đi du hành và làm bạn với những người phụ nữ xinh đẹp trên toàn thế giới?">

"Điếc đó nghe thật tuyệt! Ah, tôi không thật sự quan tâm tới phần những người phụ nữ xinh đẹp, nhưng đi du lịch vòng quanh thế giới và làm bạn với rất nhiều người..."

Không, điều đó không đúng.

Tôi là người sẽ trở thành tộc trưởng của Hồng Ma Tộc.

Đó là mục tiêu của tôi từ khi tôi còn là một đứa trẻ...

<"Thành thật mà nói, tôi đã không mong họ chấp nhận tôi là một cộng sự. Hồng Ma Tộc thật sự là một đám vô tổ chức, phải không? Tôi thực sự ngạc nhiên, khi một trong số bọn họ làm đóng băng nguyên cả cái hồ, chỉ để họ có thể câu wakasagi trong mùa đó. Không phải có nhiều cách xứng đáng hơn để sử dụng sức mạnh của cách người sao?"> Cá bống sống trong ao hồ của nhật bản. Thường chỉ có thể bắt vào mùa xuân, khi băng bắt đầu tan và nhiệt độ trong hồ chỉ hơn 0 độ một chút.

Tôi thật sự không muốn nghe thấy điều này từ Aegis-san. Nhưng, đúng vậy, Hồng Ma Tộc là một nhóm người vô tổ chức, đó như là một quy luật chung của tộc vậy.

Trong quá khứ, tôi có một người bạn thân, người được gọi là thiên tài số một của Hồng Ma Tộc, cậu ấy là người được mọi người đặt một niềm hi vọng to lớn.

Cô bạn thân ngu ngốc đã phớt lờ tất cả hy vọng và ký vọng của mọi người dành cho cô. Cô ấy đã theo đuổi ước mơ của mình, và cuối cùng lại bị gọi là pháp sư ngu ngốc tồi tệ nhất.

Mặc dù vậy, mỗi ngày cô ấy vẫn có vô số niềm vui, có rất nhiều bạn đồng hành và bạn bè, kể cả người đàn ông mà cô ấy yêu, một người cực kỳ ngu ngốc và quan trọng-

.
. .
<"Thật ra, có quái vật ở ngay phía trước! Oujo-chan, cứ tiến lên và giải phóng ma pháp của mình! Đừng lo về việc cạn kiệt ma lực, tôi, Aigisan sẽ bảo vệ cô...">

"Để đó cho tôi! Tôi là người sẽ trở thành tộc trưởng của Hồng Ma Tộc! Chiến đấu là tài năng tuyệt vời nhất của tôi!"

.
. .
Tôi thắc mắc, chuyện gì sẽ xảy ra nếu như Megumin nghiêm túc nhắm đến việc trở thành tộc trưởng.

Nếu như có ai khác nhắm đến việc trở thành tộc trưởng. Nếu như ai đó bảo tôi là hãy để họ có được vị trí đó...

<"Đúng là như vậy, Oujo-chan! Tôi thật sự yêu những cô gái giống như cô! Kẻ địch đầu tiên là gấu nhất kích. Tôi rất ghét bọn chúng. Đòn tấn công của bọn chúng thật sự rất đau.">

"Tôi sẽ cố hết sức để anh không phải nhận kể cả một vết trầy lên bộ giáp của mình! Để việc tấn công lại cho tôi!"

<"Ooh! Thật là nhẹ nhõm! Đây là lần đầu tiên một pháp sư ở bên trong tôi, nhưng liệu có phải chúng ta có một sự tương thích tuyệt vời không? Nói đi oujo-chan... Không, Yunyun, bạn của tôi, sau khi trận chiến này kết thúc->

Aigis-san đang định nói gì đó, nhưng trước đó-

"INFERNO!!"

Đưa một tay ra ngoài, tôi giải phóng ma thuật của mình lên con gấu nhất kích đang ở trước mặt tôi-

.

.

"... Tôi không thể sử dụng kỹ năng hay ma pháp khi tôi đang mặc anh, Aigis-san..."

<"Đúng vậy. Với pháp sư, tôi là một mảnh rác vô giá trị đáng kinh ngạc.">

"Đ-Đằng nào thì, lúc nãy anh vừa nói cái gì? Tôi nhớ anh nó thứ gì đó về sự tương thích tuyệt vời và trở thành bạn của tôi!"

<"Ah, xin lỗi, không có gì đâu. Đằng nào thì, hãy làm gì đó với Kumachan đang ở đây.">

“Không, anh chắc chắn vừa nói gì đó! Tôi chắc chắn đã nghe anh gọi tôi là bạn anh! Không bao giờ có chuyện tôi nghe nhầm điều đó!”

<“Có chuyện gì với cô gái này thế? Tôi đã đẹp phải bài mìn sao? Đằng nào thì, làm gì đó với con gấu này đi! Kể cả khi cô không thể sử dụng ma pháp, cô vẫn là một đại pháp sư cao cấp, đúng không!? Sức phòng thủ của tôi cao một cách ngu ngốc, vậy nên làm ơn hãy làm gì đó đi!”>

Đúng vậy, giờ không phải là lúc nói về những thứ không cần thiết. Tôi cần phải tập trung vào việc hạ gục kẻ thù ở ngay trước mặt mình...

“Oh, đúng vậy, đó là lý do tôi mang theo con dao găm của mình... Ah, nhưng nó là một vật lưu niệm rất quan trọng từ chuyến đi mua sắm đầu tiên của tôi với một người bạn...”

<“Cô có ổn không!? Đầu óc cô gái này có bình thường không vậy!? Ngày, khi nào chúng ta xong việc ở đây, cô có thể ra ngoài một lát không? Hãy để mọi thứ bắt đầu lại từ đầu!”>

.

.

.

— Một khi thử thách này kết thúc, lần này, tôi sẽ có thể nói với địch thủ của mình là chiến thắng lần này là của tôi.

Và, cùng với việc đó, tôi sẽ nói với cô ấy thứ mà mình chưa bao giờ có thể ...

.

.

.

“Tên ta là Yunyun, một đại pháp sư sử dụng ma pháp cao cấp...”

.

.

Tôi đã có thể tiến xa đến mức này là vì tôi có một người bạn như cô ấy.

Tham vọng nồng cạn của tôi chỉ có thể trở nên quan trọng với tôi chỉ vì cô ấy...

Chỉ bởi vì một người mạnh mẽ hơn tôi rất nhiều, theo đuổi giấc mơ của cô ấy bất chấp sự chế giễu của tất cả mọi người.

Cảm ơn vì đã trở thành đối thủ của tôi—!

.

.

“Pháp sư mạnh mẽ nhất trong số tất cả các Hồng Ma Nhân, và ta là người chắc chắn sẽ trở thành tộc trưởng!”

.

.

<”Nó vang, nó đang vang lên bên trong tôi! Này, nhanh bước ra khỏi tôi, oujo-chan! Nếu không, tôi sẽ lắc cô thành từng mảnh!”>

Chương 04:

Sự kết thúc của cặp đối thủ định mệnh này!

Phần 1

Ngay khi bình minh vừa ló dạng, Yunyun quay về với vẻ vô cùng mệt mỏi.

Anh thanh của mua thuật vang vọng suốt cả đêm, như thể thuật lại mức độ khốc liệt của thử thách.

Rõ ràng, bất cứ khi nào Yunyun sử dụng hết ma lực, em ấy sẽ vào bên trong Aegis để nghỉ ngơi và hồi phục trước khi tiếp tục chiến đấu.

Thường thì, vào thử thách cuối cùng, hai Hồng Ma Nhân sẽ thay nhau ngủ và dùng ma lực và khả năng tấn công của mình để vượt qua thử thách, như là một cách để bù đắp cho cái thử nghiệm khó khăn này.

Ngoài ra, Yunyun cũng có thể sử dụng ma pháp trung cấp.

Em ấy có thể sử dụng những ma pháp ít tiêu hao ma lực để đối phó với những kẻ thù yếu hơn. Thử thách này thật sự là nơi mà khả năng của em ấy có thể hoàn toàn tỏa sáng.

Trong khi Aegis cũng ở cùng với em ấy, anh ta không có nhiều sức mạnh tấn công, vậy nên có thể nói là Yunyun đã tự mình vượt qua thử thách.

Vào lúc em ấy xuất hiện-

.

“Tộc trưởng! Tộc trưởng!”

“Tôi đã luôn biết là một ngày nào đó Sấm Nổ Vang Trời Yunyun sẽ làm được việc này!”

“Này, Yunyun, chúng ta là bạn, đúng không? Lần sau hãy cùng vào rừng săn bắn nhé!”

“Đây là một dịp vui vẻ! Đêm nay là đêm ra đời của tộc trưởng mạnh mẽ nhất!”

.

Vào buổi tối của ngày hôm sau, tộc trưởng tiếp theo của Hồng Ma Tộc đã được quyết định.

Yunyun ngủ như chết sau khi trải qua một thử thách đầy căng go. Khi mà em ấy tỉnh dậy, toàn bộ dân làng đang đang tổ chức một lễ hội ngay giữa quảng trường của làng.

“Ahahahahaha! È, Kazuma, xem này! Megumin đang nhảy múa!”

Người đã xin hoàn toàn, Aqua, chỉ về Megumin và cười lớn.

“Em không có nhân bản! Aqua, chị uống nhiều quá rồi đó! Darkness, làm ơn ngừng chị ấy lại...”

Người duy nhất không uống, Megumin, tìm kiếm sự giúp đỡ từ Darkness—

“Gia tộc Dustiness sẽ không bỏ cuộc! Cháu cũng có kháng độc. Không có bất kỳ lý do nào mà cháu lại phải từ chối một thách thức như vậy!”

“Tinh thần được đấy! Giờ thì, giờ thì, uống với dì, Darkness-san! Nếu dì thua, dì sẽ không can thiệp thêm vào mối quan hệ giữa con gái dì và Kazuma!”

Người đang được nói ở đây mang một khuôn mặt đỏ chót và hiện tại đang được mòi rượu từ Yuiyui.

Có vẻ như cô ấy đã khá say rồi. Mặc dù không hề ở mức độ giống như Aqua, nhưng cô ấy có lượng choạng một chút.

Đây là buổi tối cuối cùng mà tôi và Megumin ở lại đây.

Có vẻ như Yuiyui đang cố làm Darkness say bí tỉ để cô ấy không thể cản trở chúng tôi khi chúng tôi đi quá giới hạn.

“Tại sao em không uống luôn đi? Kể cả Darkness, người thường cản em lại cũng đã say mất rồi.”

“Ugh... Em rất thích làm điều đó, nhưng...”

Hôm nay, Megumin đang kiềm chế một cách ngạc nhiên.

Em ấy luôn làm ầm lên, để được đối xử như một người trưởng thành, và được phép uống rượu, nhưng Darkness luôn ngăn em ấy lại với bằng chứng là cơ thể nhỏ bé của em ấy, nhưng hôm nay...

Ngay lúc đó.

“Vậy là cậu ở đây, Megumin! Bọn mình cuối cùng cũng tóm được cậu!”

.

.

Funifura và Dodonko, người xuất hiện mà không để ý đến chúng tôi, ngã lên người Megumin.

“H-Hai người đang làm cái gì vậy? Hai người đã say rồi sao!? Sau khi đánh bại những mục tiêu mạnh mẽ đó, level của mình đã cao hơn hai cậu rất nhiều! Nếu như hai cậu không ngại việc bị ném đi, cứ thoải mái mà xông đến mình!”

“Qua nói chuyện với bọn mình một chút đi! Đây là lúc cậu nên làm rõ mình đã tiến xa đến mức nào với tên đó!”

“Đúng vậy, đúng vậy, cậu lúc nào cũng tỏ ra kiêu ngạo! Bọn mình chưa bao giờ thấy cậu hành động như một thiếu nữ cả! Làm sao mà cậu, người thiếu hấp dẫn giới tính nhất trong số toàn bộ bọn mình, cuối cùng lại có thể như thế này!?”

Có vẻ như hai con bé này đang tò mò về mối quan hệ của hai chúng tôi.

“Mình sẽ không bận tâm khi nói về điều đó nếu như hai cậu tỉnh táo, nhưng đây không phải là thứ gì hay ho để nói trong khi đang uống! Coi nào, thay vào đó Nerimaki và Arue ở bên, qua đó chơi với họ đi!”

“Cậu thật lạnh lùng! Hiếm khi nào cậu quay lại làng, vậy nên hãy chơi với bọn mình một chút trong khi cậu còn ở đây!”

“Đúng, đúng! Và cậu cũng có thể giới thiệu bọn mình với mấy người bạn là con trai của cậu không? Nó sẽ khá là tàn nhẫn nếu như bảo Yunyun giới thiệu bạn của cô ấy với bọn mình!”

“Hai cậu đúng là mấy đứa say xỉn rắc rối! Đừng có để Yunyun nghe thấy điều mà hai cậu nói, cậu ấy sẽ khóc đó!”

Trong khi Megumin đang bị giữ lại bởi hai con nhỏ này, có một cô gái đang được nịnh bợ quá mức, thậm chí còn nhiều hơn em ấy rất nhiều đang ở ngay giữa quán trường.

.

.

“—Tộc trưởng! Tộc Trưởng!”

“Tộc trưởng! Tộc Trưởng!”

“C-Chờ đã! Tôi chỉ là người kế nhiệm. Mọi người sẽ làm cho cha tôi buồn mất!”

Yunyun đỏ mặt vì những lời khen ngợi do đám đông của Hồng Ma Tộc liên tục trao cho cô ấy.

Mặc dù đỏ mặt, nhưng không thể nhầm lẫn là có cả niềm vui xen lẫn vào đó.

Và bên cạnh cô ấy là...

<"Mọi người như thế nào! Tôi là người đã hòa thành một với tộc trưởng kế nhiệm của mọi người, Aegis!">

Cái thánh tích thích việc quấy rối tình dục, đang tạo ra một tư thế như thế anh ta là nhân vật chính vậy.

"Aegis-san! Làm ơn đừng có nói điều này theo kiểu đó! Tôi chỉ đi vào bên trong anh!"

<"Đúng vậy, cô chỉ đi vào bên trong tôi và tự mình nỗ lực, đúng không!">

Nhữn lời nói lèch lạc của Aegis làm cho tộc trưởng đương nhiệm trở nên kích động, người cũng là bố của Yunyun.

"C-Chuyện này nghĩa là gì? Ta không nhớ là mình đã nuôi lớn một đứa con gái, người sẽ để những vật vô tri vô giác làm những gì bọn chúng muốn với cơ thể của con bé!"

"Cha đang nói cái gì vậy!? Cả Aegis-san nữa, làm ơn đừng đặt việc đó theo một cách kỳ lạ...!"

Yunyun nhanh chóng ngăn hai người bọn họ, nhưng Aegis tiếp tục trêu ghẹo tộc trưởng.

<"Con gái của ông có mùi rất thơm, đó đúng là mùi hương tuyệt vời nhất! Ngoài ra, nhiệt độ cơ thể của cô ấy rất cao, vậy nên nó thật sự rất ấm áp.">

"Lightning Strike!"

Tộc trưởng mất kiểm soát và giải phóng ma pháp của mình.

Tuy nhiên, đòn sấm sét bất ngờ giáng xuống chỉ làm trầy một chút trên bề mặt của Agis.

<"Cha biết đấy, con kháng lại ma pháp. Nhưng con hiểu nỗi đau của cha, cha à! Đừng kiềm chế mà cứ đánh con tới khi nào ma cha cảm thấy thỏa mãn!">

"Đ-Đ-Đ-Đừng có gọi ta là chaaaaaaaaaaaa!"

Người tộc trưởng kích động, lao đến đấm đối thủ của mình, nhưng đương nhiên, Agis là một bộ giáp toàn thân.

"Gurk, t-tay tôi...!"

Tộc trưởng nắm lấy tay mình rồi khụy xuống.

<"Cha có ổn không? Con xin lỗi, nhưng con được làm từ orihalcum. Ngoài ra, con gái của cha rất là mềm mại!">

"Raaaaargh!"

"Agis-san, làm ơn đừng chọc ghẹo cha tôi nữa!"

.

.

Khi tôi đang xem hình ảnh của Yunyun và tộc trưởng đang bị một bộ giáp rắc rối đem ra làm trò tiêu khiển, Funifura, người đang làm phiền Megumin, lên tiếng.

"Này, Dodonko, Yunyun và cái tên mặc giáp đó đang có tiến triển rất tốt!"

“Cậu đang đùa phải không! Không chỉ mỗi Megumin, mà cả cô ấy nữa sao!?”

Trước khi tôi có thể nói với bọn họ đó chỉ là một bộ giáp rỗng ruột, cả hai hối hả tiến đến bên cạnh Yunyun.

“này, chuyện này là sao! Cậu trông rất ngây thơ, nhưng thực ra cậu lại làm những việc này sau lưng bọn mình à!?”

“Cậu kiên tục nói về việc kết bạn thế này kết bạn thế nọ, nhưng có vẻ cậu không có vấn đề gì với việc có được bạn trai nhỉ! Này, Yunyun, chúng ta là bạn mà, đúng không? làm ơn hãy giới thiệu mình với một onii-san đẹp trai!”

<”Coi nào, các cô gái, đừng cãi nhau vì tấm thân già này.”>

“Mình không hiểu hai cậu đang nói về cái gì! Làm ơn bình tĩnh lại! Còn Aegis-san, đừng có xen vào!”

Mặc dù bị rất nhiều người trêu chọc, Yunyun vẫn có một sự vui vẻ nhất định trong lời nói của mình và dường như đang tận hưởng tình huống này.

“Giờ thì Aqua, Darkness, hai người sẽ bị cảm lạnh nếu ngủ ở đây... Còn mẹ nữa, làm ơn thức dậy. Nếu mẹ muốn ngủ, làm ơn về nhà mà ngủ.”

Tôi tự hỏi, có phải vì em ấy là một người chị gái nên em ấy giỏi trong việc chăm sóc người khác, hay đó là tính cách bẩm sinh của em ấy. Megumin đang cố gắng đánh thức những người đang gục xuống vì say rượu.

“Komekko, dù họ có tệ hại đến mức nào, em cũng không nên bỏ mặc ba mẹ một mình!”

Đứng bên cạnh đống lửa ở giữa quảng trường, Một Komekko bụ bãm đang cuộn mình lại thành một quả bóng và ngủ thiếp đi.

Thờ dài khi nhìn thấy em gái mình, Megumin bắt đầu đắp chăn cho những người say rượu, dương như đã từ bỏ ý định đưa bọn họ về nhà.

Cuối cùng, mọi người đều được bọc lại trong chăn.

Megumin nhìn vào họ rồi nở một nụ cười gượng gạo, trước khi em ấy từ từ di chuyển ra xa những Hồng Ma Nhân và Aegis vẫn còn đang đùa giỡn với Yunyun.

Tôi di chuyển lại gần Megumin.

“Em có chắc là mình không muốn tham gia với họ không?”

“Nếu giờ em đi đến đó, em chắc chắn là mình sẽ bị đem ra so sánh với Yunyun. Em đã được biết đến như một pháp sư hài hước, vậy nên em không muốn đi tới đó chỉ để bị đem ra làm trò cười. Bên cạnh, cô gái cô đơn đó đang được bao quanh bởi mọi người như vậy nó là một sự kiện bất thường với cô ấy. No có vẻ như mọi cố gắng của cô ấy đã được đền đáp.”

Megumin nói như là điều này hoàn toàn không liên quan đến em ấy, trong khi đang vui vẻ nhìn về phía Yunyun.

“Vậy là cuối cùng cô ấy cũng vượt qua em.”

Em ấy nói với một giọng vui vẻ, nhưng có vẻ có một chút cô đơn khi em ấy nói ra điều đó...

“... Vậy, cuộc cạnh tranh của em cuối cùng đã giải quyết xong xuôi với việc này à?”

“Đương nhiên là không, Khoảng cách giữa bọn em với tư cách là một đối thủ chỉ trở nên lớn hơn, đó là tất cả. Một ngày nào đó, em sẽ đạt được một điều mà sẽ làm cho toàn bộ Hồng Ma Tộc phải ghen tị. Ví dụ như... nói là em đã hạ gục Quý Vương với tổ đội của mình chẳng hạn?”

“Anh chắc chắn sẽ không đi với em để làm việc đó, được chứ? Không cần biết là em sẽ khóc lóc hay la hét hay giận dữ đến mức nào, anh chắc chắn sẽ không làm việc đó.”

Khi tôi kiên quyết quyết định điều này, em ấy nhìn về phía tôi rồi nói:

.

.

“Như thế này thì sao, nếu chúng ta đánh bại Quý Vương, em sẽ làm bất cứ điều gì anh muốn.”

.

.

.....

“Có phải em vừa nói bất cứ điều gì...”

“Em đã nói vậy, đúng không? Bất cứ điều gì nghĩa tất cả mọi thứ.”

Tại sao con nhỏ này luôn đột ngột ném cho tôi mấy thứ khó giải quyết vậy? Tại sao em ấy không cứ thẳng thắn mà đến với tôi?

“Nhưng Megumin là một cô gái dễ bị gạt đến bất ngờ, vì vậy anh có cảm giác là em vẫn sẽ để anh làm rất nhiều thứ kể cả khi chúng ta không đánh bại Quý Vương đi chăng nữa.”

“Đừng gọi em là dễ bị lừa, em khá để tâm đến điều đó đấy. Em từng là một cô gái sắc sảo hơn thế này nhiều, sau mọi chuyện lại thành ra như thế này...”

Khuôn mặt của Megumin đỏ lên tới tận man tai, mặc dù là người đề nghị ra việc đó.

“Nói này, Megumin, hôm nay em vẫn chưa hoàn thành thói quen hằng ngày của mình, đúng không?”

“Đúng vậy. Em đang định bắn nó lên trời vào thời khắc cao trào của buổi tiệc chúc mừng, em sẽ cho toàn bộ những kẻ say xỉn kia một sự bất ngờ...”

Cô gái này đã nghĩ tới một trò đùa khá phiền phức.

“Nó là một buổi tiệc chúc mừng hiếm hoi cho Yunyun, vậy tại sao em không bỏ qua việc đó vào tối nay?”

“Chính xác vì đây là buổi tiệc chúc mừng của địch thủ của em...”

Yunyun chắc chắn sẽ khóc nếu như buổi lễ chúc mừng bị hủy bỏ vì điều đó.

Cuối cùng, Megumin lầm bẩm “Được rồi,” và nhún vai.

Và một lần nữa em ấy lại hướng ánh nhìn về địch thủ của mình từ khoảng cách xa, sau đó tôi nói.

“Em thấy sao, nếu chúng ta cùng nhau trốn khỏi chỗ này?”

“... Anh muốn làm mấy điều biến thái đến như vậy sao? Thật là, cái tên này...”

“K-Không phải vậy!”

Chết tiệt, đây có phải là do cách hành xử thường ngày của tôi?

Tôi có một chút giận dữ khi một phần trong tôi đã nghĩ là, nếu việc này cuối cùng lại trở nên như thế thì cũng ổn thôi.

“Vậy thì, anh định làm gì sau khi chúng ta lén ra ngoài? Nếu chúng ta biến mất vào những trường hợp như thế này, chắc chắn ngày mai chúng ta sẽ bị trêu chọc về việc đó...”

Megumin trông có chút phiền phức.

Tuy nhiên, cùng lúc đó, em ấy cũng khẽ mỉm cười.

Có vẻ như em ấy không hoàn toàn phản đối việc này.

.

.

... Hẹn gục quý vương là bất khả thi, nhưng...

Tôi nghĩ ít nhất tôi có thể thu hẹp khoảng cách của hai địch thủ này.

“...?”

Megumun nghiên đầu trước sự im lặng của tôi.

“Hãy đi thực hiện thói quen hằng ngày của em ngay bây giờ!”

Tôi nói ra điều đó với một nụ cười.

Phần 2

Khu vực xung quanh Làng Hồng Ma là nơi cư trú của những con quái vật mạnh mẽ.

Trên hết, những con quái vật sống về đêm về cơ bản được cho là những con mạnh mẽ hơn.

Nếu như bạn hỏi tại sao hiện giờ tôi lại nhớ đến những điều như thế này—

“Hahahahahaha! Nhìn kìa Megumin, con gấu nhất kích đang nhân bản!”

“Nó không phải là nhân bản! Kazuma, hồi nãy anh uống bao nhiêu vây hả!?”

Ở trong khu rừng gần ngôi làng, tôi và Megumin đang bị đuổi theo bởi những con quái vật.

“Anh đúng là có uống một chút, nhưng anh không có say, nên nó vẫn ổn!”

“Anh trông không ổn một chút nào! Nếu như là anh của bình thường, anh chắc chắn sẽ hét lên khi vừa thấy gấu nhất kích!”

Với kỹ năng tầm nhìn đêm, Farsight và thoát hiểm của mình, tôi đã có thể dễ dàng trốn khỏi ngôi làng cùng với Megumin.

“này, Ngày, con gấu nhỏ, người sợ sao!? Ta là Kazuma! Bắt ta nếu như ngươi có thể!”

“Anh đang say đúng không? Anh chắc chắn rất, rất say đúng không?”

“Rooooooooooooar!!”

Tôi xoay mặt sang cái quả bóng lông đang đuổi theo tôi.

“Snipe!”

“Rawr!?”

Việc mà tôi đang làm là chạy trong bóng tối với tốc độ tối đa, trong khi bắn những mũi tên về sau mình.

Nó là một kỹ thuật vô cùng khó, nhưng tôi vẫn có thể làm được việc này.

“Hãy xem đây Megumin! Đây là sức mạnh thật sự của anh hùng Kazuma! Em nghĩ như thế nào, nó có ngầu không??”

“Nó ngầu đấy! Nó trông rất ngầu, vậy nên làm ơn tiếp tục chạy đi! Anh đã bắn trúng ở đâu? Nó thật sự trông có vẻ rất giận dữ!”

Như đã mong đợi từ một người có level cao, Megumin dễ dàng theo kịp tôi.

“Oh, nó là một con đực đúng không. anh đã bắn vào chỗ hiểm của nó!”

“Giờ không phải là lúc cho chuyện đó! Anh đã làm gì hả!?

Khi Megumin vừa nghe lời tôi nói, em ấy bắt đầu niệm chú trong khi thở dốc.

Có vẻ như em ấy đang định dùng con gấu ở đằng đó, để thực hiện thói quen hằng ngày của mình.

Tuy nhiên...

“Đừng lại ở đó, giờ vẫn còn quá sớm cho việc này, em đúng là một người vội vàng nhỉ, đúng không?”

“Mmfft!? ...Fuee! Tại sao anh lại cản trở em? Với cái đà này nó sẽ bắt kịp chúng ta, anh biết không? Sao em không thể thổi tung con gấu đó hả!? Nó còn hon là đủ để trở thành mục tiêu của em.”

Megumin, người bị tôi nhanh chóng làm cho im lặng với ngón tay của mình, giờ đang hét vào tôi với đôi mắt ngắn nước.

“Loại con mồi bé tẹo này không phù hợp với ma pháp của em. Explosion là ma pháp mạnh nhất trong tất cả những ma pháp, vậy nên em đừng dùng nó một cách bùa bãi!”

“Đêm nay có chuyện gì với anh vậy, Kazuma!? Anh còn say hơn cả sau khi chạy lòng vòng như vậy sao? Thường thì anh sẽ nói em hãy kết thúc với nó!! Thật ra, nếu như em không sử dụng nó ngay bây giờ, chúng ta sẽ bị con mồi nhỏ đó làm thịt!”

Tôi lắc ngón tay trước mặt Megumin.

“Em quên mất anh là ai rồi sao? Đúng vậy, anh là Kazuma, người sở hữu kỹ năng ẩn thân!”

“Nó đã tìm ra chúng ta! Em xin anh, làm ơn hãy trở lại bình thường!”

Đúng như Megumin đã nói, kỹ năng ẩn thân là vô dụng nếu như kẻ địch đã nhìn thấy bạn.

Tuy nhiên...

“Create Earth”

Sử dụng ma pháp ánh sáng ngay bên trong rừng, vào một đêm chêt chóc sẽ chỉ thu hút thêm nhiều kẻ địch.

Với một đống bụi đang chất đầy trong tay...

“Wind Breath!”

“Grah!?”

Tôi cho con gấu nhất kích kẻ đã nhanh chóng tìm thấy được chúng tôi, ném thử mùi vị của liên chiêu mù măt mà tôi đã không sử dụng trong một thời gian dài.

Sau đó, sử dụng khoảnh khắc ngắn ngủi mà nó không thể nhìn, tôi giấu đi hiện diện của bản thân...

“Hey, Kazuma.... Chờ—”

.

.

— Trong khi ôm lấy nhau trong bóng tối, cơ thể nhỏ bé của Megumin khẽ run lên mỗi khi hơi thở của chúng tôi chạm vào nhau.

(“Heh... Chỉ mới một lúc trước em còn nói, là sẽ để anh làm bất cứ điều gì với em, nhưng giờ em lại trở nên căng thẳng sao?”)

(“Đương nhiên là em căng thẳng! Anh bị ngu sao!? Kazuma, anh thật sự bị ngu sao? Em căng thẳng vì lúc này mạng sống của em đang trong tình trạng nguy hiểm!”)

“Sniff, Sniff...!”

Sau khi mất dấu chúng tôi, con gấu nhất kích bắt đầu dùng mũi của mình để đánh hơi, hòng tìm ra chúng tôi.

(“Vậy, em thấy thế nào Megumin? Một buổi hẹn họ vào nữa đêm khiến cho trái tim của em đập mạnh, đúng không?”)

(“Tim em chưa bao giờ đập mạnh hơn lúc này! Em xin anh, làm ơn giữ im lặng!”)

Con gấu nhất kích vừa mới đi ngang qua gần chúng tôi trong khi vẫn ngủi xung quanh một cách cẩn thận.

Tuy nhiên, kỹ năng ẩn thân cũng có tác dụng che giấu lên cả các loại mùi.

Chúng tôi vẫn đứng yên ở đó mà ôm nhau, và cuối cùng con gấu nhất kích cũng bỏ chúng tôi đi.

“Cuối cùng, nó cũng chỉ là một con thú bình thường... Nó không bao giờ có cửa với anh.”

“Nếu như lúc nào anh cũng có cái sự tự tin như vậy, chúng ta sẽ có thể đi thám hiểm nhiều hơn...”

Sau khi hủy bỏ kỹ năng ẩn thân, tôi sử dụng kỹ năng nhận diện kẻ địch để kiểm tra khu vực xung quanh mình.

“Được rồi, hãy đi lối này, Megumin. Anh có thể cảm thấy hào quang của một con quái vật mạnh mẽ ở hướng này.”

“Nó không cần phải là một con quái vật mạnh mẽ! Tôi nay anh bị gì vậy? Kể cả khi anh đang say, việc này vẫn quá kì lạ!”

Megumin mới là người kỳ lạ ở đây, không phải tôi.

“Em là người đã nói là, mình yêu việc xả nó lên những con mạnh mẽ.”

“Đúng vậy, em yêu việc xả nó lên những con mạnh! Tuy nhiên, đó là khi chúng ta ở cùng tất cả mọi người, và chỉ khi Kazuma hành động một cách tinh táo!”

Ngay lúc đó.

Một tiếng thở hổn hển có thể nghe được từ bên trong bóng tối, ở giữa những cái cây.

Cùng với nó, một cặp mắt xanh đang phát sáng nhìn chăm chăm về hướng chúng tôi.

“Có vẻ như nó đã ở đây. Giờ thì, ta tự hỏi là liệu người có thể hoàn toàn thỏa mãn ta?”

“Dừng việc nói ra mấy điều ngu ngốc và chạy đi, Kazuma!! Những con mắt xanh phát sáng trong bóng tối! Đó là con sói cô độc, nhà vô địch của khu rừng, Fenrir!”

Thở ra từng làn khói trắng lấp lánh từ miệng nó, con sói khổng lồ, với bộ lông màu bạc bình thăng tiếp cận chúng tôi, dường như không hề coi chúng tôi là một mối đe dọa.

“Thường thì chúng ta sẽ săn lùng người để có một chút tiền dằn túi, nhưng có vẻ tôi nay người không phải là kẻ mà ta đang tìm kiếm. Làn này ta sẽ để người đi, người nên cảm ơn cho sự may mắn của mình...”

“Chỉ là toàn bộ sự tự tin đó chui từ đâu ra vậy!? Đó là Fenrir đó anh biết không!? Đó là một kẻ địch với level cực cao đã quét sạch kể cả những mạo hiểm giả kí cự, người có thể dễ dàng đối phó với những con sói trắng!”

Dường như nó đã hiểu rằng tôi đang khiêu khích nó, con Fenrir khịt mũi một cách khó chịu.

Khi nó từ từ tiếp cận chúng tôi, phần đất dưới chân nó đóng băng với âm thanh nứt nẻ.

“Ta thấy rồi, người điều khiển băng giá. Thật là trùng hợp, ta cũng điều khiển nước và băng. Người có muốn xem ai là người giỏi hơn?”

Không thể nào có chuyện, cái phép đóng băng đáng thương của anh có thể so sánh với nó! Oh, đừng quan tâm, em sẽ lo vụ này, vậy nên chỉ cần câu cho em một chút thời gian...”

Megumin bắt đầu niệm chú sau khi nói ra điều đó, chỉ để cảm thấy bàn tay của tôi chặt vào đầu em ấy với một tiếng bối.

“Giờ không phải là lúc để em tỏa sáng. Để dành nó cho lát nữa đi. Giờ thì, chó con, đã đến lúc chúng ta bắt đầu chơi ném bóng vào đêm muộn. Người sẽ nhảy cùng ta chứ!?”

“Thường thì anh sẽ không bao giờ nói những thứ như vậy! Nghiêm túc đây, anh đang bị gì vậy!? Mặc dù em cảm thấy khó chịu khi phải thừa nhận điều này, nhưng anh thật sự khá ngầu đấy!”

Khi tôi bình tĩnh bước vào tư thế chiến đấu, con Fenrir bắt đầu di chuyển để đáp lại.

“... Kazuma, nó đang coi thường anh. Nó thật sự đang coi thường anh!”

Phía bên kia của tôi, con Fenrir bắt đầu dùng chân sau để gãi cổ.

Không cần biết bạn nhìn nó như thế nào, đây không phải là thú mà bạn sẽ làm trong một trận chiến...

“Không, nó không coi thường anh, nó đang cố làm cho anh mất cảnh giác. Đáng tiếc là, nó sẽ không có tác dụng. Create Water!”

Nhưng thay vì cố tránh nó...

“Kazuma, nó có vẻ như đang tận hưởng điều đó! Dựa trên thuộc tính của nó, con Fenrir sẽ thích nước và băng! Nó nghĩ là anh đang tắm cho nó!”

“Heh.. Nếu như nó cảm thấy thoái mái đến vậy, thêm lần nữa thì sao nhỉ? Create Water! Create Water!”

Tôi tiếp tục tạt vào con Fenrir, thú trông có vẻ hoàn toàn thích thú với trải nghiệm này.

Như đã mong đợi, nó chỉ đơn giản nhận lấy luồng nước mà hoàn toàn không thèm tránh nó...

Ngay lúc đó, có thứ gì đó thay đổi.

Chân nó đã bị bao bọc trong một lớp băng dày.

Nó không đủ dày để khiến nó bất động, nhưng nó chắc chắn sẽ làm cho con thú này chậm lại.

“Ngươi đã lơ là cảnh giác chỉ vì level của ta thấp hơn ngươi sao? Thật tệ, nhưng kết quả của trận đấu này đã được quyết định. Create Earth!”

“!?”

Con Fenrir mới một lúc trước còn trông như đang tận hưởng việc này khéo léo nhảy lùi lại để tránh đống bụi mà tôi ném vào nó.

Như đã mong đợi từ một con sói. Nó có thể né những đòn tấn công như vậy một cách dễ dàng.

Tuy nhiên...!

“Không phải ta đã nói kết quả của trận chiến này đã được định đoạt sao! Wind Breath!”

Tôi ném cái áo khoác mà mình đang mặc và thi triển ma pháp của mình vào hướng đó.

Bị thổi bay bởi ma pháp gió của tôi, cáo áo khóa của tôi mở rộng ra và tiến hành che đi tầm nhìn của nó.

Khoảnh khắc nó cố tránh khỏi đống đất đó, nó nhận ra rằng những tảng băng ở trên chân, đang cản trở chuyển động của nó như thế nào.

Lần này, con Fenrir không thể né được...

“Gra!”

“Bind!”

Ngay lúc nó đang dùng chân trước của mình cào vào cái áo khoác của tôi. Sợi dây kim loại của tôi đã vướng vào chúng.

“Gruu! Grrrrrrrrr, Frrrrrrrr!”

Cuối cùng cũng nhận ra tôi là một mối đe dọa, con Fenrir vùng vẫy chống lại việc bị trói, nhưng sợi dây kim loại được tôi đặt riêng vẫn vững vàng siết chặt nó.

“A-Aah... K-K-Không thể nào, để nghĩ đến việc Kazuma có thể khiến con Fenrir trở nên bất lực một cách dễ dàng...”

Khi tôi thở ơi đi đến chỗ con Fenrir đã trở nên bất động, Megumin phát ra một giọng kinh hãi từ sau lưng tôi.

“Chà, nó khá vui đấy. Nhưng đã đến lúc để kết thúc chuyện này...”

Nói ra điều đó, tôi di chuyển đến để ra đòn quyết định.

“Ngầu quá...! Kazuma, tối nay anh thật sự rất ngầu...! Ngay cả khi anh đã vô hiệu hóa nó, nó vẫn nguy hiểm khi tiếp cận một con Fenrir. Anh nên an toàn kết liễu nó từ một khoảng cách xa với cây cung của mình...”

Ngoài sự ngưỡng mộ với thành tựu của tôi, Megumin còn dành cho tôi một lời cảnh báo, nhưng...

“Anh không thích kiếm chuyện với những kẻ yếu đuối. Tên này khá tốt. Nó chỉ chọn nhầm đối thủ...”

“E-Em đã nghĩ anh bị điên hay sao đó, nhưng em nghĩ em lại yêu anh một lần nữa... Nhưng, Kazuma, Anh không mang theo thanh kiếm của mình...”

Đúng vậy, tôi đã xác định là tối nay bọn tôi sẽ chỉ chạy xuyên qua khu rừng, nên tôi chỉ mang theo cây cung của mình.

“Nếu như anh không có một thanh kiếm, vậy tất cả những gì anh cầm làm là tạo ra một thanh. Create Water!”

Nước chảy ra từ tay phải của tôi.

“Ít nhất, ta sẽ kết liễu người với đòn đánh đến từ quyền tố yêu thích của người. Freeze...!”

“Ah... Aah... Aaaah...”

Dòng nước chảy ra từ bàn tay phải của tôi, từ từ thay đổi thành băng với một vết nứt.

Nó chuyển hóa thành hình dạng mà tôi đang nghĩ đến.

“Đây là cách chính xác để sử dụng ma pháp đóng băng!”

“T-Thật là ngầu! Anh thật là ngầu! Tối nay Kazuma đúng là quá ngầu!”

Megumin nhìn tôi với cặp mắt ngưỡng mộ mà em ấy đã trao cho tên đeo mặt nạ của nhóm trộm.

Tôi tiến lại gần con Fenrir để trao cho nó đòn kết thúc.

“Sau tất cả, có vẻ như ma pháp của ta là thứ vượt trội hơn. Giờ thì, đã đến lúc để cho người yên giấc vĩnh viễn—”

Khi nó nhìn tôi với ánh mắt cam chịu, tôi đưa lưỡi kiếm làm từ băng
đâm thẳng vào ngực nó—

— Trong khi che giấu sự hiện diện với kỹ năng ẩn thân, tôi chạy xuyên
qua khu rừng.

“Em sẽ lấy lại những lời mà em đã nói về việc anh ngầu như thế nào
vào tối hôm nay!”

Như đã mong đợi từ một con quái vật cao cấp, thanh kiếm được làm
từ băng thậm chí không để lại một vết xước lên nó.

“Vâng, đương nhiên—, Kể cả khi nó được làm từ ma pháp, băng vẫn
chỉ là băng— Đương nhiên nó không thể đâm xuyên qua lớp lông của
một con sói cấp độ trùm—”

“Ngừng nói mấy từ vô trách nhiệm như vậy mà nhanh lên! Thính giác
của loài sói vô cùng tốt, vì vậy nó thậm chí có thể ngửi xuyên qua cả
kỹ năng ẩn thân của anh đấy!”

Sau khi đòn tấn công của tôi thất bại, con Fenrir bắt đầu giãy giụa thêm một lần nữa, và trông nó có vẻ như có thể thoát ra bất cứ lúc nào, nên chúng tôi vội vã rời khỏi đó.

Xét theo vô số tiếng hú đến từ phía sau, có vẻ như nó vẫn đang tìm kiếm chúng tôi.

“Chà, nó thật sự giống như anh đã chiến thắng ở đó... Cộng thêm, anh đã nói anh sẽ thả cho nó đi trước khi bọn anh đánh nhau, vậy nên kết liễu nó sẽ đi trái với lời anh nói.”

“Tại sao anh có thể lạc quan đến như vậy!? Hãy về nhà thôi. Hôm nay không chỉ mỗi Kazuma là trở nên kỳ lạ, bản trân khu rừng cũng trở nên kỳ lạ nữa! Fenrir đáng lẽ ra phải sống ở sâu hơn nữa trong khu rừng....”

Oh, tôi hiểu rồi, là vậy sao...

“Nó phát hiện ra sự hiện diện của một kẻ thù mạnh mẽ, điều đó nói rằng, anh, và nó đã đi hết cả đoạn đường để đến đây.”

“Tên say rượu!”

Trong khi Megumin đang nói xấu tôi với đôi mắt ngấn nước, kỹ năng phát hiện kẻ địch của tôi bắt được một hiện diện còn ghê gớm hơn nữa.

“Anh cảm nhận được một kẻ địch thậm chí còn mạnh mẽ hơn con Fenrir. Có thể nào là nó?”

“Em bỏ cuộc, anh cứ làm những gì mình muốn! Giờ mọi chuyện đã đến mức này, em cũng sẽ đi theo anh đến phút cuối cùng! Kể cả khi

đối thủ của em là một con Fenrir, một con rồng, hay cả Bomber Majin...!”

Tôi giơ ngón tay cái lên với một Megumin hiện giờ không có một chút sợ hãi và mỉm cười với em ấy.

“Nói hay lắm! Mục tiêu của tối hôm nay chính là Bomber Majin Mogunin. Đã đến lúc cho nó nổ tung cái thứ mang cái tên nghe như một lẽ hội đó.”

“Làm ơn đừng rút gọn lại thành Mogunin, nó có cảm giác như anh đang lấy tên em ra giỡn vậy! Không, chờ đã, em có thể không đủ tư cách để hỏi điều này, nhưng anh mất trí à?”

Mất trí, phải không nhỉ?

Sau toàn bộ thời gian qua, con nhỏ này giờ lại nói cái gì vậy?

“Không may, anh là người luôn bị vây quanh bởi những người đồng đội điên rồ!”

“Oh, giờ anh đã nói ra điều đó! Được thôi, làm điều này đi! Em cuối cùng cũng hiểu được những gì anh đang nghĩ, Kazuma! Anh nên nói với em điều đó ngay từ lúc bắt đầu!”

Điều kiện để trở thành tộc trưởng, hoặc là hoàn thành việc tham gia thử thách hoặc là hạ gục một mục tiêu mạnh mẽ.

Không cần phải cho bất kì ai biết những gì đã xảy ra vào tối hôm nay.

Chỉ có một mình tôi và Megumin biết là sau tất cả em ấy không hề thua.

Đúng vậy, quý vương là bất khả thi, nhưng...

“Nghiêm túc đấy, em thật sự yêu anh!”

“Anh đã biết điều đó từ lâu rồi! Anh đã cho em thấy mình có thể ngầu như thế nào với con Fenrir đó, giờ tới lượt em!”

“Được thôi, em sẽ cho anh thấy một cảnh tượng phù hợp với danh hiệu Bomber Majin!”

Nói ra điều đó, Megumin cho tôi xem một nụ cười không tì vết.

Phần 3

Kỹ năng nhận diện kẻ địch của tôi đang tắt.

("Chờ đã. Nó ở gần đây.")

Tôi dừng lại ngay tại đó và ra hiệu cho Megumin ngừng lại với tay tôi.

("... Kazuma, anh có thể nhìn trong bóng tối đúng không? Vậy tại sao tay anh cứ đụng vào ngực em, mỗi khi anh cho em biết là có kẻ địch?")

("Kể cả anh cũng không hoàng hảo, nên hãy để chuyện này trôi qua đi. Đằng nào thì, ở chỗ đó...")

Trong khi thì thăm, tôi chỉ về trung tâm của một khu vực trống trải.

Chờ đã, nó là...

("Ah, anh hiểu rồi. Đó là lý do nó được gọi là ninnin.")

Tôi đã nghĩ rằng, họ chỉ đặt tên cho nó dựa vào cảm quang của Hồng Ma Tộc, nhưng giờ tôi đã hiểu lý do vì sao nó lại được đặt cho cái tên như vậy.

("Có vấn đề gì với ninnin sao? Nhưng, nhìn vào nó đi Kazuma! Cái độ sáng bóng đó, cái hình dạng độc đáo đó! Em thật sự muốn mang nó về nhà sau khi đánh bại nó!")

Đứng ở ngay đó là một con robot hai chân.

Nếu như tôi phải diễn ta nó bằng một từ, nó sẽ giống như là ninja.

Bề ngoài của nó có vẻ như được tối ưu hóa cho những hoạt động bí mật và trông nó khá thông minh.

Một đôi phát sáng màu đỏ đơn điệu, chiếu sáng khu vực xung quanh.
Tôi có một chút lo lắng là nó có thể nhìn thấu kỹ năng ẩn thân của tôi.

Không, quan trọng hơn...

(“Em hiểu rồi, vậy là con Fenrir chạy trốn khỏi thứ đó, huh. Được rồi, hãy bắt đầu thôi! Sau khi Kazuma đã làm hết mọi việc để đưa em đến đây, em chắc chắn sẽ đánh bại nó!”)

Ngay bây giờ, tôi đang ở bên cạnh một Megumin đầy sốt sắng.

(“... Nói nè, tại sao chúng ta không quay về nhà hôm nay, thay vào đó hãy quay lại vào ngày mai?”)

(“Và sau đó, em sẽ giật lấy cái danh hiệu Bomber... Anh vừa nói cái gì?”)

Tôi bắt đầu thắc mắc, về lý do chính xác tại sao mình lại đi vào rừng vào nữa đêm như thế này.

(“Chạy lòng vòng xung quanh khiến anh phát ốm. Anh muốn nhanh quay về nhà và đi ngủ...”)

(“Anh nghiêm túc về việc ngừng lại sau khi làm đến thế này à? Không chỉ động lực mà cả sự dũng cảm của anh biến đi đâu rồi? Đừng nói với em là anh đã tinh táo trở lại! Trong toàn bộ thời gian vừa qua, giờ anh mới tinh táo sao!?”)

Megumin nắm lấy vai tôi bằng cả hai tay và lắc tôi qua lại.

(“Này, bình tĩnh, đối thủ của chúng ta là một kẻ vô cùng khó nhằn, thứ đã cản trở cả Hồng Ma Tộc. Chúng ta nên chuẩn bị kỹ càng...”)

(“Em biết nó nguy hiểm! Em đã cảnh báo anh rất nhiều lần! Và chuẩn bị là thứ anh nên làm xong trước khi đi ra ngoài này! Không phải nó quá hờ hững sau khi khiến cho em hy vọng quá nhiều sao!?”)

Bị lắc qua lắc lắc như thế này đang làm tôi cảm thấy buồn nôn...

(“Em nói ra điều đó, nhưng em cứ luôn làm mấy việc tương tự! Em luôn làm cho anh trở nên phẫn khích để rồi sau đó bỏ lại anh một mình thất vọng.”)

(“Nó có thể là vậy, em xin lỗi về điều đó. Vậy là nó lúc nào cũng khó khăn như vậy với anh sao, phải không? Em xin lỗi.”)

Ngay phía đối diện chúng tôi là con Bomber Majin.

Tôi thật sự không hiểu lý do tại sao, nó lại ưu tiên tấn công bất kì người nào không phải Hồng Ma Tộc với tóc và mắt đen, nhưng tôi nghĩ rằng có ai đó đến từ Nhật Bản đã làm điều gì với nó.

Trong bất kỳ trường hợp nào, nó hiện tại không quan trọng.

Phần quan trọng là, nó không tấn công bất kì ai thuộc Hồng Ma Tộc.

Nói cách khác, Megumin có thể mạnh dạn bước ra ngoài đó một mình, và thổi bay nó với ma pháp Explosion.

(“Giờ em nhìn lại nó thật cẩn thận, toàn bộ cơ thể nó đã bị hư hỏng. Em tự hỏi liệu nó có phải là do ma pháp Explosion cách đây vài ngày không.”)

Bây giờ em ấy đề cập đến điều đó, cơ thể nó toàn là những vết nứt. nó trông khá là xuống cấp.

Những phần bị hư hại đang từ từ lành lại với âm thanh kèn kẹt nhỏ. Có vẻ như tên này cũng đi kèm với chức năng tự sửa chữa.

Giờ thì tôi đã hiểu, tại sao nó lại không bị tiêu diệt mặc dù nó sống rất gần Làng Hồng Ma.

("Được rồi, hãy đánh bại thứ này rồi về ngủ. Đây là kế hoạch: Em ra ngoài một mình để đối diện với nó, niệm chú ma pháp của mình và thôi tung nó đi. Toàn bộ chỉ có vậy.")

("Kế hoạch gì mà buồn tẻ quá vậy! Và anh sẽ làm gì...")

Ngay khi Megumin nói ra điều đó.

("Qe.")

("... Anh cảm thấy mắc ói vì đã chạy lòng vòng, em hiểu rồi. Giờ thì anh chỉ việc ngồi đó. Sau đó, em sẽ trông cậy vào anh để đưa em về nhà!")

Không thể giữ nó lâu hơn nữa, tôi bón phân cho cái cây với chất dinh dưỡng đi ra từ trong cơ thể.

Megumin đảo mắt đi.

("Vậy thì, em đi đây. Làm ơn hãy xem màn trình diễn tuyệt vời của em.")

Sau khi nói ra điều đó, Megumin rời đi để đối mặt với con Bomber Majin.

.

.

”—Bomber Majin Moguninnin. Ta đến đây để lấy cái danh hiệu đó từ ngươi...”

Mặc dù em ấy có thể chỉ việc hoàn tất niêm chú và kết thúc cuộc chiến kể cả trước khi nó bắt đầu, Megumin vẫn quyết định xưng tên của mình một cách vang.

Đây vốn phải là một cảnh tượng nghiêm túc, nhưng tôi chỉ không thể cảm thấy bất cứ cảm giác cắn thảng nào với cái tên mà Hồng Ma Tộc đã đặt cho nó.

“Tên ta là Megumin! Người sở hữu ma pháp Explosion, và là pháp sư mạnh nhất của Axel.”

Con Bomber Majin sẽ không tấn công Hồng Ma Tộc.

Chắc chắn em ấy đã nghĩ mình sẽ có thời gian để ra vẻ ngầu bởi vì điều đó.

Và vì sao tôi biết điều này, thì đó là do, em ấy đã lén nhìn tôi kể từ khi em ấy bắt đầu.

Có thể em ấy muốn chắc chắn là tôi sẽ được xem thời khắc ngầu nhất của em ấy.

“Ngươi có thể từng được gọi là hộ vệ của Hồng Ma Tộc, nhưng chúng ta không thể để ngươi tấn công khách du lịch của mình. Bọn ta đã bỏ qua việc đó vì ngươi sống im lặng ở sâu trong khu rừng, nhưng giờ ngươi đã đi ra đến tận đây—”

—Ngay lúc đó,

Con Bomber Majin lập tức biến mất.

Sự yên tĩnh quay trở lại với khu rừng.

Sau đó, trong cái cây ở trên tôi.

“Eh? Chờ-!”

“Ka-Kazuma!?”

Mặc dù tôi đã chắc chắn mình đã che giấu hiện diện với kỹ năng ẩn thân, con ninnin lại lao về phía tôi.

Và cái chuyện động quái quỷ gì thế này? Nó quá nhanh!

Nó hoàn toàn là một ninja!

Tôi biết ngay mà! kẻ đã làm ra thứ này chắc chắn là một người Nhật.

“Ngươi khá giỏi khi có thể vượt qua được kỹ năng ẩn thân của ta!
Nhưng thật không may cho ngươi, Chỗng lại một con robot, ta là bất bại! Steal!”

Khi chõng lại một cỗ máy, toàn bộ những việc tôi phải làm là ăn cắp những bộ phận quan trọng của nó!

Khi tôi đưa tay ra, con ninnin nhanh chóng nhảy ra chỗ khác.

Chỉ còn lại dư ảnh của cặp mắt đỏ đơn sắc khi nó biến mất vào trong bóng tối.

Càng nhìn thấy những bước di chuyển của nó, tôi càng cảm thấy tiếc cho cái tên mà nó đã được đặt.

Và thứ xuất hiện trong tay tôi là-

“Kazuma, giờ không phải lúc để đùa giỡn! Nếu anh muốn quần lót của em đến như vậy, em sẽ giặt rồi đưa nó cho anh sau!”

Chiếc quần lót màu đen của cái người đang đứng ngay trước mặt tôi, Megumin.

“Không, sẽ không còn ý nghĩa gì nếu như em giặt nó... Không phải vậy, chỉ là tên này quá nhanh! Chết tiệt, anh đã dùng sợi dây đó lên con Fenrir...”

Oh, đúng rồi!

“Là nó, đồ lót! Megumin, đưa luôn áo ngực của em cho anh! Nếu anh cột nó lại với quần lót của em, anh có thể tạo ra một sợi dây thay thế ngay lập tức...”

“Anh vẫn còn say à!? Không thể nào có chuyện thứ đó sẽ có thể khống chế nó! Kazuma, sau lưng anh!”

Tôi ngay lập tức ném mình sang một bên. Cùng lúc đó, tôi nghe được anh thanh của thứ gì đó cắt qua không khí, nơi mà mới một lúc trước cái cổ tôi còn nằm ngay đó.

Trước khi nhận ra, con ninnin đã vòng qua và chém về phía tôi với lưỡi đao gắp trên tay nó.

“Chết tiệt, đừng có nghĩ ban đêm chỉ là lãnh địa của ninja! Ban đêm cũng là lúc những tên NEET hoạt động mạnh nhất! Đừng nghĩ chỉ có mình ngươi là trở nên mạnh mẽ hơn ở đây!”

Khi tôi xoay người lại, nó đã biến mất.

Tên này cũng có kỹ năng ẩn thân sao?

Tôi thật sự ghét phải đánh nhau với những kẻ có cách chiến đấu trong bóng tối giống như mình.

“Em có thể cho rằng những lời đó khá tuyệt vời, nhưng nó không ngầu một chút nào! Anh thật sự đã tinh táo trở lại, đúng không!? Anh không còn một chút nhanh trí nào như trước đó!”

“I-im đi, hãy niệm chú đi! Anh yêu cầu làm lại! Tên ta là Satou Kazuma! Kẻ nhìn xuyên qua màn đêm và di chuyển trong bóng tối, ta đã đánh cắp vô số kho báu. Ta là kẻ sẽ làm rung chuyển cả thế giới!”

“Em đã nghĩ nó khá ngầu trong một khoảng khắc, nhưng cái thứ trong tay anh đã hủy hoại hết toàn bộ!”

Trong khi Megumin đang dìm phần giới thiệu của tôi xuống, tôi tập trung vào việc tăng sự chính xác của kỹ năng nhận diện kẻ địch-

“Ngươi đây rồi!!”

“!?”

Con ninnin đột nhiên xuất hiện sau lưng rồi vung thanh đao được gắp trên tay nó về phía tôi, nhưng tôi đã xoay sở để dừng nó lại.

Vì tôi không mang theo thanh kiếm của mình, thứ mà tôi dùng để chặn đòn đánh đó lại, chính là—

“Anh thật tồi tệ! Agh, cái gì vậy, tối nay anh có đang thực sự tỏ ra ngầu hay không hả, em chỉ không thể hiểu nổi!”

“Im đi, anh đang tuyệt vọng ở đây! Nếu anh có thể sử dụng nó, anh sẽ dùng nó!”

Chặn lại lưỡi dao với hai bàn tay là bất khả thi với tôi, nhưng Quần Lót Đỡ Đòn Hồng Ma Tộc khá là có tác dụng.

Cái luật về việc nó không được làm hại Hồng Ma Tộc có vẻ như cũng áp dụng với những thứ mà họ sở hữu.

Con ninnin đã dừng lại trước cái quần lót màu đen-

“Whoa!?”

Nhanh chóng tung ra những đòn đánh từ lòng bàn tay và đá vào bụng tôi.

Ngẫu nhiên, cánh tay và chân của nó được làm từ kim loại.

“Kazuma! Sau tất cả, đối phó với con ninnin quá khó khăn! Nó di chuyển quá nhanh và em không thể ngắm vào nó, và quan trọng hơn, em không thể tấn công bởi vì nó sẽ không rời khỏi anh!”

Tôi phun ra một chất lỏng chua lòm để dọa nạt con ninnin.

Có lẽ vì những con robot ghét những đòn đánh từ axit, nên nó giữ khoảng cách với chúng tôi.

“N-Ngươi khá giỏi đấy. Ta đã không nghĩ là ngươi thật sự có thể chống lại ta tại ọeeeeeee-”

“Hãy từ bỏ việc nói mấy bài phát biểu ngầu lòi đi!”

Không sao, những đòn tấn công cỡ này không có tác dụng lên tôi...

Lý do duy nhất khiên tôi nôn mửa là vì chúng tôi cứ liên tục chạy loạn quanh sau khi uống rượu...!

“Xin lỗi, nó thật sự có tác dụng với anh. Điều này thật tệ... Megumin, anh sẽ không thể di chuyển trong một khoảng thời gian, vì vậy, hãy quên việc sử dụng ma pháp và chạy về ngôi làng... Tên này sẽ để em đi, vậy nên hãy đánh thức Aqua và những dân làng khác...”

“Không có chuyện em sẽ chạy trốn một mình như vậy! Xin lỗi, nhưng em không giỏi nghe lời người khác!”

Những lời ích kỵ mà Megumin vừa nói, khá là phù hợp hơn với một thiếu niên đang nổi loạn rồi chuẩn bị sẵn cây trưng của mình trước mặt tôi.

Trong lúc đó, tôi đang ôm lấy bụng mình và còng lưng lại.

Con ninnin thận trọng tiến đến.

Cuối cùng, nó đưa tay chỉ vào tôi và bắt đầu làm một vài cử chỉ-

Megumin ném trưng của mình đi và ôm chầm lấy tôi như để bao bọc tôi lại.

“Đầu tiên là Aqua và giờ tới lượt em, tại sao mấy người không bao giờ chịu lắng nghe! Em sẽ làm cái gì với tư cách một pháp sư khi ném đi cây trưng của mình hả!?”

“Đó là tư thế mà con ninnin dùng cho ma pháp kích nổ. Nếu một kẻ yếu đuối như anh nhận phải nó, anh thậm chí sẽ không còn mảnh nào sót lại!”

Ah, tôi hiểu rồi.

Em ấy đang sử dụng sự thật là nó không tấn công Hồng Ma Tộc để bảo vệ tôi à?

.

.

... Ngay lúc đó.

Với cánh tay vẫn con vươn ra, con ninnin tập trung cặp mắt đỏ đon sắc vào tôi và nói điều gì đó.

<“Chủng loại: Cheat harem l López Riajuu người Nhật, xác nhận. Sau khi tách khỏi mẫu vật Hồng Ma Tộc đã được sửa đổi, bắt đầu quá trình dọn dẹp kích nổ.”>

“Anh vừa nghe được thứ gì đó mà mình không thể bỏ qua! Cheat harem? Người nói Cheat harem?! Mục tiêu của kẻ tạo ra người là quét sạch toàn bộ những tên khống sô hữu kỹ năng gian lận và harem sao? Nếu như vậy, việc nhắm vào ta là một việc sai lầm, tên khốn!”

“Em không biết tại sao anh lại đột ngột trở nên giận dữ, nhưng làm ơn ở yên đó!”

Megumin tuyệt vọng bao bọc cơ thể tôi bằng thân hình nhỏ bé của em ấy khi tôi đang vùng vẫy.

Khi tôi cảm thấy nhiệt độ của cơ thể em ấy tăng lên, tôi cố nghĩ ra một kế hoạch để thoát ra khỏi hoàng cảnh bế tắc này.

Thú thật, ngực tôi đau nhói.

Xét theo cái cảm giác đến từ đó, tôi chắc chắn đã gãy 1 hoặc hai cái xương.

Đúng vậy, nó chắc chắn đã làm gãy vài cái xương sườn của tôi.

Tuy nhiên, tại sao nó ngừng việc thực hiện ma pháp kích nổ của mình lại?

Ngay cả khi nó không thể làm hại Hồng Ma Tộc, thì nó vẫn có khả năng kéo Megumin ra khỏi tôi để thực hiện đòn kết thúc.

“Megumin, tại sao nó vẫn đứng yên ở đó? Nó có thể dễ dàng giết anh nếu nó chỉ việc tấn công.”

“Con Bomber Majin làm cho đối thủ của nó nổ tung, đó là lý do tạo sao nó được gọi là Bomber Majin. Bất cứ khi nào nó đi ngang qua một tổ đội toàn là con gái, được dẫn đầu bởi một tên con trai sở hữu cặp mắt và tóc màu đen, nó sẽ hét lên ‘nổ tung đi!’ và thổi bay bọn họ đi! Đó là lý do vì sao nó rất đáng sợ.”

“Không phải đó chỉ là đi săn Riajuu sao! Thật vớ vẩn! Megumin, bảo vệ anh! Anh sẽ liên tục sử dụng Steal lên nó cho đến khi anh lấy được bộ phận quan trọng!”

“Được thôi, nhưng thay vào đó, anh sẽ không vô tình nhắm vào em đúng không!? hiện giờ em không có mặc quần lót, vậy nên em chẳng còn gì hết! Nếu như anh tình cờ ăn cắp cái áo choàng, phần dưới của em sẽ hoàn toàn khỏa thân.”

“Anh sẽ nhận trách nhiệm khi điều đó xảy ra! Giờ thì, Steal! Steal! Steal! Steal!”

Nhanh chóng phản ứng với giọng của tôi, hình ảnh con ninnin đột nhiên biến mất khỏi chổ đó.

Tuy nhiên, trong tay phải tôi, có thứ gì nặng nặng đang ở đó...

“Anh đã làm được?”

“Lần này anh thật sự đã làm điều đó! Làm ơn trả lại áo ngực cho em! Nếu như anh lấy thêm một thứ nữa nó chắc chắn sẽ trở thành một thảm họa!”

Trong tay phải tôi là cái áo ngực màu đen và một loại tổ hợp nào đó.

Cảm giác ấn vào lưng tôi bây giờ cảm thấy mềm hơn. Cùng với điều đó, tôi nghe một tiếng lách cách nhỏ.

Tôi chắc hẳn đã đánh cắp được một bộ phận của nó.

Ở một khoảng cách khá xa, giữa những cái cây, con Bomber Majin đang khụy một chân xuống và nhìn về phía chúng tôi.

“Chết tiệt, vậy là nó vẫn có thể di chuyển... Điều này thật tệ, ngực và bụng anh rất đau... Anh tự hỏi nếu như anh có thể mang em về làng với tình trạng này không...”

Lò đi lòi than vân của tôi, Megumin nhặt lại cây trưng của mình và bắt đầu niệm chú.

Kẻ nhận lấy nó là con Bomber Majin, dường như đang cố trốn thoát trong khi kéo lê một chân của mình ở phía sau.

“Cái làng này thật sự là một thú khác lạ. Anh sẽ không bao giờ quay lại đây thêm lần nào nữa. Nay Megumin, đừng có rời khỏi anh. Nếu như em đi quá xa, cái thứ đó sẽ cho anh nổ tung mất.”

Megumin, vẫn còn ở trên lưng tôi, thở dài.

“Mới một lúc trước anh còn rất ngầu, vậy mà giờ anh dùng một người phụ nữ như là tấm khiên... Thật là, tại sao tôi lại yêu một tên như vậy...”

Em ấy có thể nói như vậy, nhưng em ấy không có vẻ quá khó chịu với điều đó.

Megumin chuyển sự chú ý qua con Bomber Majin.

“Ban đâu ngươi không giống như thế này. Cái gì đã xảy ra với ngươi? Mặc dù ngươi đã nhận lấy một số thiệt hại từ ma pháp Explosion của ta, nhưng chuyển động của ngươi vẫn quá vụng về.”

Tôi gần như đã chết ở ngoài kia. Em ấy đang đùa khi nói là đó không phải là trạng thái tốt nhất của nó, đúng không?

“... Như là một người bạn yêu mến những vụ nổ, ta không thể ghét ngươi, nhưng ta không thể bỏ qua việc ngươi ngầm đến đồng đội của ta...”

Nắm chắc cây trượng trong tay, Megumin nhìn thẳng vào tên hộ vệ, kẻ đã bảo vệ Làng Hồng Ma suốt thời gian qua và nở ra một nụ cười đau đớn.

Như thể phản ứng với những lời nói của Megumin.

Cặp mắt đỏ đơn sắc của nó nhấp nháy liên tục.

“Đã xác nhận việc quan sát khả năng ma pháp tối đa của Hồng Ma Tộc. Với sự xuất hiện của một tồn tại đã vượt quá dự đánh giá về sức mạnh ma thuật của những sinh vật trước đó, dự án chỉnh sửa đã hoàn thành. Hiện tại đang gửi báo cáo mới nhất về tổng bộ của đế chế Noise. Tổng bộ, xin hãy trả lời. Dự án đã thành công. Xin hãy truyền đạt những kết quả này tới chủ nhân-”

Khi nó vừa nói những thứ rất thú vị-

“Explosion!”

Với bàn tay của một người có cùng cặp mắt đỏ.

Với một pháp sư Hồng Ma Tộc, kẻ được xưng tụng là pháp sư tối tệ nhất, hộ vệ của Làng Hồng Ma đã được gửi đến để gia nhập với đế chế suy tàn Noise và kẻ đã tạo ra nó.

Phần 4

“Em thật sự khiến anh sợ hãi đấy! Megumin, em thực sự nên ngừng làm mấy việc như vậy đi!”

“Im đi, tên NEET. Đó là buổi lễ chúc mừng cho tộc trưởng kế tiếp. Nếu muốn nói gì đó, thì anh nên cảm ơn em.”

Đúng vậy, tôi đang ở một nơi khiến tôi càng lúc càng trở nên thân thuộc, trụ sở của Quân Đoàn Phòng Vệ Hồng Ma Tộc.

“Đừng có gọi anh là NEET! Anh không phải là NEET, và đừng quên anh là thành viên của Phòng Vệ Quân! Bỏ việc đó qua một bên...”

Bukkorori đang la rầy Megumin, người hiện tại đang ở trong phòng giam.

“Tuy nhiên, tôi không ngờ là, người bảo hộ của em ấy, cũng dính liếu tới việc này... Ngay khi chúng ta bắt đầu trở nên thân thiết... Điều này thật sự rất hổ thẹn.”

Tôi cũng bị ném vào cùng một phòng giam với Megumin.

“Bukkorori-san, tôi xin lỗi. Tôi cũng có cảm giác là mình sẽ trở nên thân thiết với anh... Để bù đắp lại điều đó, tôi sẽ chỉ cho anh một cách tuyệt vời để giết thời gian. Làm như thế này: Anh tạo ra một tảng băng và xem nó tan chảy. Và thế là, một ngày đã trôi qua trước khi anh kịp để ý đến.”

“Nó thật là một ý tưởng hay. Ngày nào tôi cũng có rất nhiều thời gian rảnh, nên tôi sẽ thử nó sớm thôi.”

“Làm ơn đừng có thân thiết với nhau quá! Đây là lý do tại sao NEET rất... Hai người không thể dành thời gian để làm một thứ gì đó đáng giá hơn sao?”

Megumin xen vào khi tôi đang trao đổi những mèo nhỏ của NEET.

Và sau đó, Bukkorori thở dài khi nhìn về phía Megumin.

“... Anh hiểu là em trở nên bức mình vì khoảng cách giữa mình và đối thủ của em hiện giờ, nhưng... Không cần biết em bức mình đến mức nào, chỉ là em không thể sử dụng ma pháp Explosion trong thời gian tổ chức lễ chúc mừng của cô ấy.”

Megumin đã không nói với bất kì ai về chiến thắng của em ấy với con Bomber Majin.

Nếu như em ấy nói với tất cả mọi người về sự thật của những việc đã xảy ra, danh tiếng của em ấy như là một pháp sư hài hước, tồi tệ sẽ được xóa bỏ...

“Nếu như anh cứ tiếp tục la rầy em, em cũng có thứ này để hỏi anh. Anh có còn nhớ Soketto, cái người mà anh luôn bám đuôi không? Em được nghe là anh đã khiến cô ấy bật khóc vì quấy rối tình dục rồi gọi đó là một sự trùng phật.”

“Em đang nói cái gì vậy? Chỉ là, gần đây Soketto đang hành xử rất kì quặc. Hôm nọ, cô ấy mòi anh đến để xem bói, nhưng cô ấy đã làm ra một loạt biểu cảm khó hiểu trước quả cầu pha lê rồi sau đó đuổi anh ra ngoài. Thậm chí vài ngày trước, cô ấy phục kích anh khi anh đang đi tuần tra, nói thứ gì đó tương tự như là cô ấy sẽ giúp anh luyện tập.”

Bukkoroli bày tỏ với đôi mắt ngắn nước.

Ngay khi đó, một người thăm nuôi mới xuất hiện.

“Tại sao, không phải đây là quý cô tộc trưởng tiếp theo à, có chuyện gì sao? Có phải cậu đến đây để cười mình không? Nếu như cậu muốn cười vào sự khó coi của mình, vậy cứ tiến lên mà cười đi!”

“Ahahahahahaha! Megumin đang ở trong phòng giam! Ahahaha!”

“Cậu thật sự cười mình! Được rồi, lần này chúng ta sẽ thật sự giải quyết việc đó! Bukkorori mở cái cửa này ra ngay! Nếu không, em sẽ phóng ma pháp Explosion ngay tại đây!”

Sau khi chỉ vào Megumin và nở ra một nụ cười đắc thắng, Yunyun thở dài.

“Haizz... Nghiêm túc đây, lần này cậu đã làm gì...? Umm, Bukkorori-san... Em sẽ coi chừng cậu ấy, vậy nên anh có thể để em nói chuyện riêng với Megumin không?”

“Với anh thì ổn. Trông có thể không giống, nhưng anh thật sự khá là bận rộn.”

“Em cá là anh sẽ đi bám đuôi Soketto thêm lần nữa, dưới danh nghĩa là đi tuần tra xung quanh.”

“Ô, Im đi! Em có thể không nghĩ như vậy, nhưng không phải bất cứ thằng ngốc nào cũng có thể đi tuần tra quanh khục vực này. Cộng thêm, gần đây, quân đội Quý Vương đang có những động thái kì lạ ở xung quanh khu vực này. Mới hôm trước, một đàn zombie mắt đỏ và golem đang lảng vảng gần ngôi làng.”

Bukkorori nói ra điều đó rồi đưa chiếc chìa khóa cho Yunyun.

Sau khi xác nhận không còn bất kì thành viên nào của Phòng Vệ Quân ở quanh đó, em ấy tiến đến gần song sắt.

“... Vậy, chính xác là tôi qua đã xảy ra chuyện gì?”

“Mình đã tức giận vì cậu đã giật lấy chiến thắng từ mình, nên mình đã đi ra ngoài để trút đi sự thất vọng.”

Yunyun cúi xuống và nhìn kỹ hơn vào khuôn mặt hòn dỗi của Megumin.

“Hmm...”

“‘hmm’ là sao...? Nếu có bất kì thứ gì muốn nói thì cậu cứ nói ra đi.”

Bằng cách nào đó mà Yunyun vừa có vẻ khó chịu vừa có chút hạnh phúc khi nghe câu trả lời.

“Không có gì đặc biệt. Chỉ là, mình nhận ra điều này sau một thời gian dài ở cùng cậu, nhưng mắt cậu chuyển sang thành màu xanh bất cứ khi nào cậu nói dối. Cậu có biết điều đó không? Mình tự hỏi đó có phải là đặc điểm của một Hồng Ma Tộc hiếm.”

“Chờ đã, thật sao!? Đây là lần đầu mình nghe về điều đó! Vậy có phải cậu đang nói là, mình là một cá thể đặc biệt ngay trong Hồng Ma Tộc không? Mình là người được chọn sao!?”

Khi Megumin đang hoảng loạn và làm ồn cả lên, Yunyun mở cửa phòng giam rồi tiến vào.

“Cậu thường khá sắc bén, vậy nên cố đừng dễ dàng trở nên ngu ngốc.”

“Tại sao Yunyun lại gọi mình là đồ ngốc... Cậu lừa mình! Cậu đang cố làm cho mình trở nên ngu ngốc thêm lần nữa! Kazuma, xin hãy nhìn vào mắt của em!”

“Hmm? Có chuyện gì sao? Chà, anh không bận tâm khi nhìn vào nó nếu như em yêu cầu.

Trong khi Yunyun đang lắng nghe cuộc trao đổi nhỏ của chúng tôi, Megumin nói,

“Kazuma, anh có biết là trên cơ thể của Hồng Ma Tộc, anh có thể tìm thấy một dãy đường kẻ mà mọi người gọi là mā vạch không? Nhân tiện, mā vạch của Yunyun nằm ở một chỗ rất nguy hiểm ở trên đùi

của cô ấy... Vậy nó thế nào rồi? Có phải mắt em chuyển sang màu xanh hay nó vẫn còn đỏ?"

"Đột nhiên cậu lại nói cái gì vậy! Thường thì, cậu sẽ nói đó rõ ràng là một lời nói dối trong trường hợp này, đúng không!?"

"Nó vẫn đỏ như bình thường. Vậy có nghĩa là em đang nói sự thật, đúng không?"

Trở thành người được nói đến trong câu ví dụ của Megumin, Yunyun giờ đang che khuông mặt đỏ bừng của mình lại.

Megumin đúng là không thể bị đánh bại trong việc xúi giục người khác hay tranh luận.

"Giờ em cảm thấy tốt hơn rồi. Vậy, cái gì đang mang cậu đến đây? Đừng nói với mình là bản chất thật sự của một kẻ cô đơn đã bị phát hiện rồi mọi người bỏ rơi cậu nha?"

"Cậu đang nói cái gì vậy! Mình... Mình vẫn ổn... Mình nghĩ... Chờ đã, không phải nói!"

Yunyun tiến về phía Megumin rồi quỳ xuống với hai tay đặt lên đầu gối của em ấy.

"Cho mình xem thẻ Mạo Hiểm Giả của cậu."

Em ấy thảng thừng nói ra điều đó và chìa tay ra. Nó giống như phong thái trưởng thành thường thấy ở em ấy đã hoàn toàn biến mất.

"Quên đi. Tại sao mình phải cho địch thủ của mình xem thẻ? Bên cạnh đó, trở thành một kẻ cô độc cũng có giới hạn, cậu biết đấy. Chì vì cậu

cô đơn không có nghĩa là cậu nên sẵn sàng vào phòng giam cùng với người khác."

"Không phải vậy! Kể cả mình cũng không làm điều đó! Chỉ việc cho mình xem phần tiêu diệt quái vật. Cậu không có bất kì thứ gì để giấu, đúng không?"

Như đã mong đợi ở người đã trở thành bạn với Megumin từ thời thơ ấu.

Bằng cách nào đó, em ấy có vẻ như đã đoán được chúng tôi đã làm gì vào tối hôm qua.

"Mình không có gì để giấu. Nhưng mình vẫn sẽ không cho cậu xem! Nó không giống như là mình đã săn những con vịt cù hành mà Bukkorori đã chăm sóc rất cẩn thận, vì một chút điểm kinh nghiệm."

"Cậu vừa nói một thứ mà mình không thể bỏ qua! Nay, cậu đã săn chúng hả? Bukkorori-san đã cẩn thận nuôi dưỡng những con vịt đó cho Soketto, bởi vì chị ấy gần đây đang đối xử lạnh lùng với anh ta. Nay, có phải là cậu đã làm không!?"

Nghĩ lại thì, em ấy đã khoe khoan rằng cấp độ của em ấy đã tăng lên sau khi trở về làng, phải không nhỉ?

"Argh! Điều đó không thật sự quan trọng, chỉ cần cho mình xem thẻ của cậu! Nay, Con Bomber Majin ở trên đó đúng không? Và cậu đã cùng Kazuma-san đi săn nó, phải chứ?"

"Cậu đột nhiên nói cái gì vậy? Không có chuyện mình sẽ đi săn một thú như thế. Cậu biết là nó sẽ không tấn công Hồng Ma Tộc, đúng

chứ? Nếu mình muốn tham gia vào chuyến săn Ninin, thay vào đó mình sẽ mang theo một Hồng Ma Nhân khác để đi cùng mình.”

Nhưng Yunyun vẫn nhìn vào em ấy với ánh mắt dò xét.

“Mặc dù cậu cứ nói những vụ nổ đã xảy ra là lỗi của con Bomber Majin sao?”

“Người mà mỗi ngày đều gây ra vụ nổ chính là mình.”

Khi Megumin buông bĩnh giữ vững lập trường của mình, Yunyun thở dài.

“... Có phải cậu cảm thấy là cậu đã thua mình, vì mình đã có thể hoàn thành ba vòng của Thủ Thách Hồng Ma Tộc và trở thành tộc trưởng kế nhiệm không?”

“Mình không biết cậu đang nói về cái gì. Mình là pháp sư tệ hại nhất của Hồng Ma Tộc, vậy nên từ đầu mình đã không đủ tư cách để cạnh tranh với cậu. Không phải nó tốt cho cậu sao? Mọi người trong làng tất cả sẽ nịnh nọt cậu.”

Yunyun đã được đánh giá cao sau những gì đã xảy ra với Silvia, nhưng nó thật sự tăng lên sau khi em ấy vượt qua thử thách. Có vẻ như em ấy chắc chắn sẽ được thoát ra khỏi sự cô độc.

Tôi chắc em ấy sẽ không có gì ngoài những ngày vui vẻ đang chờ đợi em ấy ở cái làng này.

“... Megumin, cậu sẽ quay lại Axel, đúng không?”

“Đương nhiên. Sau cùng, mình là pháp sư mạnh nhất của Axel. . Nếu mình biến mất, những người dân của Axel sẽ gặp rắc rối mất.”

“Không phải em vừa nói mình là pháp sư tồi tệ nhất của Hồng Ma Tộc sao? Giờ em lại nói mình là pháp sư mạnh mẽ nhất Axe à?”

Tôi vẫn lại theo phản xạ, nhưng có vẻ như Megumin đang giả vờ là mình không nghe thấy những gì tôi nói.

“Yunyun, từ giờ trở đi, cậu sẽ ở lại trong ngôi làng và học cách quản lý nó, đúng không? Vậy thì, mình đoán đây là lúc chúng ta nói lời tạm biệt.”

... Phải rồi. Lý do mà Yunyun liên tục thách đấu Megumin là vì danh hiệu pháp sư mạnh nhất của Hồng Ma Tộc để trở thành tộc trưởng tiếp theo.

Hiện tại, em ấy đã chính thức đạt được nó, giờ không còn bất kỳ lý do nào để em ấy quay lại Axel.

“... Đừng nghĩ cậu đã thắng chỉ với việc này.”

“... Thật là không thể hiểu nổi con nhóc này. Không phải cậu đã là người thắng sao?”

Vì một lý do nào đó, mà cả hai đều ngoan cố cho rằng, người còn lại mới là kẻ chiến thắng.

Nếu nhìn ở một góc độ khác, bạn có thể nói Yunyun đang yếu thế hơn và Megumin đang mạnh mẽ hơn.

Bạn cũng có thể nhìn nó theo một cách khác, đó là Megumin đang ở phe yếu thế và Yunyun có một tinh thần mạnh mẽ đến ngạc nhiên khi bên kia chỉ nói qua loa cho xong chuyện.

Bạn họ có rất nhiều mặt khác nhau. Cho dù nó đến từ xuất thân, tính cách, hay về mặt thể chất.

Với việc hoàn toàn trái ngược để rồi trở thành đối thủ, có thể nói là việc tự nhiên sẽ xảy ra.

Tôi chẳng thể làm gì khác ngoài nở một nụ cười gượng gạo.

“Vì cậu là một người cô độc, kẻ không có một tổ đội hay một người đàn ông, mình sẽ không bận tâm mà để cậu có được chiến thắng này. Đó là trận đấu cuối cùng của chúng ta, thế thôi.”

Megumin dựa đầu vào vai tôi trong khi nói ra điều đó.

“... Nè, cậu định tiếp tục khoe khoang về Kazuma-san cho đến khi mình có bạn trai hả? Có bạn trai không phải chuyện gì lớn lao, cậu biết không!”

“Thật vậy. Cứ nói đây là thất bại của mình. Mình sẽ xây dựng một cuộc sống hạnh phúc cùng những đứa trẻ với người đàn ông này, vậy nên, Yunyun, xin hãy tiếp tục cố gắng trên con đường trở thành pháp sư mạnh mẽ nhất. Công việc của một tộc trưởng có vẻ khá khó khăn, nhưng đừng có bỏ bê việc đi tìm bạn trai nhé.”

Megumin nở ra một nụ cười hồn nhiên và vòng cánh tay ôm lấy tôi.

“Không phải trở thành pháp sư mạnh nhất là giấc mơ của cậu sao!? không phải cậu chính là người đã gọi mình là một kẻ hư hỏng mỗi khi mình nói về chủ đề tình yêu à!”

Yunyun, người vừa mới lúc trước còn rất bình tĩnh, giờ lại sắp khóc đến nơi.

“Kazuma, em có nên cho anh gọi đùi không? Nó là việc ít nhất mà em có thể làm sau sau khi anh dành thời gian của mình để ở đây với em. Xin hãy dùng đùi em thay vì sàn nhà lạnh lẽo của phòng giam.”

“Được thôi, anh sẽ gọi lên đó.”

“Này, tại sao cậu lại tự nhiên cho anh ấy gọi đùi? Trước đó hai người không thân thiết đến như vậy, đúng không!?”

Khi tôi toàn tâm toàn ý chấp nhận đề nghị của Megumin, Yunyun đột ngột đứng dậy.

“Có chuyện gì sao, Yunyun, người đã đánh bại tôi? Bỏ qua chuyện đó, bọn mình cuối cùng cũng được ở riêng với nhau, vậy nên cậu có thể ngưng làm phiền bọn mình được không? Cậu đã có những người đến nịnh hót cậu sau khi cậu trở thành tộc trưởng, phải không? Thay vì ở đây, sao cậu không dành thời gian của mình với bọn họ?”

“Mmm, nó thật sự rất êm và cảm giác rất tốt. Anh còn tưởng mình sẽ không được gì cả sau khi làm việc chăm chỉ vào ngày hôm qua.”

“Này, Megumin, không phải cậu đang đỉ mặt sao!? Cậu thật sự không quen làm mấy việc này, phải không!? Cậu chỉ đang chịu đựng sự quấy rối tình dục của Kazuma chứ gì!?”

Tôi bắt đầu vuốt ve đùi của Megumin, nhưng, có lẽ vì sự có mặt của Yunyun, Megumin có vẻ không hề giận dữ một chút nào cả.

“Bao nhiêu đây chỉ là bình thường thôi, phải không?... Ka-Kazuma, em không nghĩ anh nên quay mặt về hướng đó... Không, em không có xấu hổ. Em chỉ nghĩ Kazuma sẽ khó thở nếu nằm như vậy.”

“Aaanh ooồn.”

“Là vậy sao!? Oh, được rồi, gối đùi cũng có thể được thực hiện theo kiểu này!”

“Megumin, cậu chắc chắn đang phải chịu đựng điều đó, đúng không!? Và Kazuma-san, ngừng làm việc này ngay đi!”

Phần 5

—Một khoảng thời gian ngắn, sau khi Yunyun rời khỏi trại giam để gặp cha mẹ của em ấy, chúng tôi được thả khỏi nhà giam...

“Nghiêm túc đấy Kazuma! Và cả em nữa Megumin! Hai người sẽ chết nếu như không gây ra rắc rối sao!? Hai người thật sự nên học hỏi thêm một chút từ cách cư xử hoàn hảo của tôi!”

“Nó giống như những gì Aqua vừa nói, Kazuma. Nó đã quá trễ cho Megumin, nhưng tại sao anh cũng tham gia cùng với em ấy hả?”

Có vẻ như không hợp lý, nhưng hiện chúng tôi đang bị la rầy bởi hai tên bợm rượu đã xỉn quắc cần câu vào tối hôm qua.

“Đừng có mà vênh váo! Ngưng nở cái nụ cười tự mãn đó với tôi, chỉ vì lần này hai người không gây ra bất kì rắc rối nào! Tối hôm qua, tôi

và Megumin đã ra ngoài để đi đánh đêm trong khi hai người còn đang ngủ đó, biết không!?”

“Xin anh hãy chú ý hơn một chút với cách dùng từ của mình! Nó không giống như những gì mọi người nghĩ, toàn bộ những việc mà bọn em đã làm là chạy trốn khỏi lũ quái vật đã dí theo bọn em ở trong rừng!”

Megumin cố gắng trong tuyệt vọng để sửa lại lời nói của tôi.

“Nghe đây, tối qua tôi đã thật sự trình diễn khả năng của mình. Tôi đã dễ dàng xử lý con gấu nhất kích, và dạy cho con Fenrir một bài học đắt giá đến nỗi tôi đã thương hại nó và để nó đi. Nó có đúng không, Megumin?”

“...Ừ thì, Anh không nói dối, nhưng...”

Khuôn mặt của Darkness lộ rõ vẻ nghi ngờ.

“Để con gấu nhất kích sang một bên, không phải Fenrir là con quái vật ngang hàng với cấp độ thảm họa sao? Anh đang nói một con quái vật đáng sợ đến như vậy đang sống trong khu rừng gần ngôi làng?”

Nghĩ về điều đó, con Bomber Majin cũng nên sống ở phần sâu thẳm trong khu rừng.

“Tôi hiểu rồi, chắc chắn đây là việc mà quân đội Quỷ Vương đã làm. Một Quỷ Tướng có khả năng chỉ huy quái vật, đang lên kế hoạch để đưa cả thế giới rơi vào hỗn loạn. Chắc chắn là vậy! Trực giác nữ thần của tôi đã nói cho tôi biết điều đó!”

Aqua đi đến kết luận ngó ngắn này mà không hề có một chút logic nào, nhưng trường hợp lần này đúng là chứa rất nhiều bí ẩn.

Ngoài ra, còn có câu hỏi tại sao con Ninin không chiến đấu với hiệu suất tối đa.

Tuy nhiên, chúng tôi đã hoàn thành tất cả mọi thứ mà chúng tôi đặt ra.

Toàn bộ những việc còn lại là bảo Yunyun gửi chúng tôi quay lại Axel với Teleport.

“Giờ chị nghĩ về việc đó, em có cần phải chào tạm biệt với những dân làng khác trước khi chúng ta rời đi không, Megumin? Yunyun sẽ ở lại đây sau khi gửi chúng ta về, vì vậy sau này sẽ khá khó khăn nếu như chúng ta muốn quay lại đây.”

Megumin tức tối đáp lại những lời của Darkness.

“Không cần phải nói lời tạm biệt với những người đã gọi em, thiên tài số một của Hồng Ma Tộc, bằng những thứ như pháp sư tồi tệ, pháp sư hài hước hay pháp sư bộc phá. Em sẽ khải hoảng mà trở về sau khi đánh bại quý vương và bắt họ phải phủ phục trước em.

“Mặc dù pháp sư bộc phá khá phù hợp với em.”

Và tôi sẽ không đi đánh bại Quý Vương.

Nghĩ về điều đó...

“Này Aqua, Cô đã làm gì với cây giống của Cô Gái Tĩnh Lặng? Nó đã biến mất khỏi cái chậu trước khi tôi kịp để ý.”

“Đương nhiên là tôi đã trồng nó.”

Aqua uể oải đáp lại. Cô ta có đủ thời gian để làm điều đó sao?

“Có chút kì lạ khi tôi tự mình nói ra điều này, xét đến việc tôi cũng đã đi vào rừng hồi tối hôm qua, nhưng cô thực sự có thể tự mình trồng nó trong khu rừng nguy hiểm đó sao?”

“Cậu đang nói gì vậy? Đương nhiên là không, tôi chỉ trồng nó trong sân sau tại nhà của Megumin.”

“Chị đã làm gì?”

Megumin hỏi theo phản xạ, nhưng thật là, cô ta đã làm cái gì?

“Nào, nào, nghe chị nói này. Komekko đã nói với chị là cô bé sẽ chăm sóc nó cho đến khi nó lớn. Cô bé là một đứa trẻ sắc sảo, vì vậy chị không nghĩ là cô bé sẽ nuôi dưỡng nó theo chiều hướng xấu. Cũng không có đứa trẻ nào quanh đây có cùng độ tuổi với cô bé, vì vậy hai đứa sẽ trở thành bạn tốt với nhau!”

“Con nhóc đó chắc chắn định ăn nó sau khi nó lớn lên.”

“Có cái gì sai với gia đình của em vậy hả? Chị sẽ đi lấy nó lại ngay bây giờ.”

Tôi bắt lấy Aqua trước khi cô ta có thể chạy đi trong hoảng loạn.

“Megumin chỉ đang đùa với cô thôi. Yunyun sẽ quay lại sớm thôi, vậy nên cô hãy ngồi yên đấy.”

“... Đúng vậy, đương nhiên nó chỉ là một lời nói đùa. Nghiêm túc đấy, Megumin! Chọc chị vui đến vậy à? Khi chúng ta quay trở lại Axel, chị sẽ tiết lộ cho mọi người biết em là một đứa siscon đến mức nào... Nè, Megumin, đó chỉ là nói đùa thôi đúng không? Tại sao em lại giữ im lặng? Tại sao em lại không nhìn thẳng vào mắt chị?”

Ngay khi Aqua bắt đầu nắm vai của Megumin là lắc...

.

.

“Megumin!”

Yunyun đã đến và dừng ngay trước mặt chúng tôi rồi thở dốc.

Em ấy chắc chắn đã chạy hết cả đoạn đường để đến đây.

Tuy nhiên, em ấy vẫn nở ra một nụ cười rất tươi khi nhìn lên.

“Có chuyện gì sao, Yunyun? Mình hiểu là cậu đang rất phẫn khích vì cuối cùng cậu cũng có được vài người bạn ở trong làng, nhưng nếu cậu quá háo hức, họ sẽ mau chóng chán ngấy cậu.”

“Không phải vậy! Ngoài ra, cậu nên sớm nói với mình những điều đó! Hôm qua, và cả hôm nay nữa... Mình nghĩ mình đã trở nên quá háo hức!”

Yunyun ho nhiều lần khi em ấy cố gắng lấy lại nhịp thở.

“Mình sẽ quay lại Axel với cậu!”

Đôi mắt của Yunyun sáng rực lên và vui vẻ tuyên bố.

“Mình cũng sẽ cố đánh bại Quý Vương! Mình không muốn một chiến thắng được trao tận tay như vậy... Mình sẽ đánh bại Quý Vương. Và một khi mình đạt được điều đó, mình sẽ chính thức trở thành tộc trưởng! Mình đã nói điều này với mọi người ở trong làng và cả cha mình!”

Kinh địch, đối thủ của Megumin, và trên hết, bạn thân của em ấy. Nói ra điều đó với một nụ cười không ti vết. Như thể mọi gánh nặng trên vai của em ấy đã được trút bỏ.

“... Là vậy sao. Giờ cậu cuối cùng cũng trở thành một riajuu, nhưng sau cùng, mình đoán cậu sẽ quay lại làm một kẻ cô độc... Oh, và, người sẽ đánh bại quý vương sẽ là mình.”

Megumin chỉ bắc bỏ lời tuyên bố của đối thủ của em ấy như thế.

Tuy nhiên, tôi biết là em ấy chỉ tsundere với Yunyun.

Mặc dù em ấy cố giữ một khuôn mặt điềm tĩnh, nhưng má của em ấy đang giật lên vì hạnh phúc.

“Em chỉ là không thể thành thật, đúng không? Cặp mắt của em đang đỏ tươi lên, em biết chứ?”

Cảm xúc mãnh liệt của Hồng Ma Tộc được thể hiện thông qua đôi mắt của họ.

“Chị đúng là một kẻ ngốc nhỉ, đúng không, Aqua? Được rồi, em sẽ nhổ cái con Cô gái tinh lặng mà chị đã trồng trong vườn nhà em một cách ích kỷ ra khỏi đó!”

Aqua giữ chặt lấy eo của Megumin trước khi em ấy có thể rời đi. Mặt khác, Megumin nhanh chóng che giấu đi sự xấu hổ của mình.

“Coi nào, yunyun, nếu như cậu định quay trở lại Axel, thì nên chuẩn bị nhanh đi. Ngoài ra, mình không nghĩ là cậu nhận ra điều này, nhưng những Mạo Hiểm giả ở thành phố đó đang nhò cậy vào cậu một cách kì lạ. Nếu như cậu xin gia nhập vào tổ đội của họ, cuối cùng họ chắc chắn sẽ chiến đấu để giành lấy cậu.”

“Thật sao!? Nè, tại sao trước đây cậu không nói một việc quan trọng đến như vậy với mình hả!?”

“Nếu cuối cùng cậu lại làm bạn với rất nhiều người ở trong thành phố đó, cậu sẽ gắn kết với thành phố đó và từ bỏ việc trở thành tộc trưởng, phải không?”

“Đương nhiên rồi!”

Yunyun lập tức trả lời.

“Ít nhất, hãy suy nghĩ về nó trong một thời gian. Nghiêm túc đấy. Dù sao đi nữa, hãy nhanh lên và quay về thành phố của chúng ta.”

“M-Mình hiểu rồi nên đừng có hối!... Nhưng, những gì cậu nói lúc nãy là sự thật đúng không? Rằng những Mạo Hiểm Giả ở Axel, umm, nhờ cậy vào mình...”

“Kỳ lạ. Mình đã nói là Kỳ lạ. Nếu như cậu quá chú tâm vào điều đó, cậu sẽ trở về làm một kẻ cô độc.”

Mặc dù Megumin đang nói những điều như vậy, Yunyun vẫn không thể che giấu nụ cười đang nở ra trên khuôn mặt của em ấy.

“Haa. Mình đã có thể dành chiến thắng trước Megumin và dân làng cũng chấp nhận mình. Toàn bộ việc này cứ như một giấc mơ...”

“Cậu có ý gì khi nói dành chiến thắng trước mình? Giờ cậu sẽ quay trở lại Axel, không có chuyện mình sẽ cho cậu chiến thắng đó!”

“Nè, giờ cậu lại nói cái gì vậy? Mình đã vượt qua ba thử thách của Hồng Ma Tộc, vậy không phải lần này là chiến thắng của mình sao? Cậu chỉ đang cư xử như một kẻ thua cuộc thảm hại!”

Tôi biết là mới lúc trước mình đã nói là bọn họ hoàng toàn trái ngược nhau, nhưng ngạc nhiên là bọn họ lại khá giống nhau ở một số khía cạnh nhất định.

Sau khi vướng vào một cuộc cãi vả kiểu trẻ con khác, hai người họ lại bắt đầu ở trong tư thế chuẩn bị chiến đấu...

“Nếu như cậu đã đi xa đến như thế, vậy thì chúng ta hãy bắt đầu một trận đấu, Megumin! Lần này, mình chắc chắn sẽ bắt cậu chấp nhận thất bại!”

Để trả lời, Megumin lấy ra thẻ Mạo Hiểm Giả của em ấy.

“Oh, nhìn xem, thẻ của mình lại ở một nơi như thế này. Không phải vừa nãy, cậu đã bảo mình cho xem phần tiêu diệt quái vật sao? Nhìn đi! Cái tên của con Bomber Majin ở ngay đó-“

“Làm sao mà cậu có thể thay đổi lập trường của mình nhanh đến như thế cơ chứ!”

.

.

Tiếng hét của Yunyun vang vọng ngay giữa quảng trường của Làng Hồng Ma.

Chương 5: Và do đó, huyền thoại này bắt đầu!

Phần 1

Sau khi quay lại Axel và chào tạm biệt Yunyun, thay vì quay trở lại biệt thự, chúng tôi thẳng tiến đến Guild Mạo Hiểm Giả.

“Để nghĩ đến việc cậu thực sự đã đánh bại Moguninnin trong khi tôi không có ở đó. Nhưng chúng ta là một tổ đội, vậy nên cậu sẽ chia số tiền thưởng kể cả khi lúc đó tôi đang ngủ, đúng không?”

Aqua nói một cách phấn khích.

Có vẻ như cô ta đã hoàn toàn quên mất việc moi nãy cổ đã la rầy bọn tôi như thế nào.

“C-Chà, tôi không ngờ rằng anh thật sự đã có một trận chiến dữ dội vào tối hôm qua. Xin lỗi vì đã nghi ngờ hai người, Megumin, Kazuma. Oh, tôi biết rồi! Aqua, sao chúng ta không mua vài thứ nguyên liệu cao cấp và tổ chức một buổi tiệc chúc mừng cho sự thành công của họ!?

“Nó hoàn toàn không phải là vấn đề. Tôi thực sự nghĩ đó là một ý tưởng tuyệt vời, đặc biệt khi nó đến từ một Darkness thường tỏ ra cứng đầu.”

“Có lẽ do cảm thấy có lỗi với tôi và Megumin, Darkness vẫn giữ một nụ cười trên khuôn mặt, mặc dù bị gọi là cứng đầu bởi Aqua.

“Vậy, Megumin, em nghĩ như thế nào? Em nghĩ chúng ta nên rút tiền của ai để mua nguyên liệu cao cấp?”

“Ủ, Nghiêm túc đấy! Sau khi quen biết em lâu đến như vậy, hai người nên biết rất rõ là em sẽ không gây ra rắc rối chỉ để thỏa mãn mong muốn được thi triển ma pháp Explosion.”

“Chắc vậy” x3

“Kazuma, anh theo phe nào hả?”

Bỗng lại một Megumin đang trở nên kích động ở phía sau, tôi nhanh chóng tiến đến quầy lễ tân.

“Yo, Onee-san, là thợ săn tiền thưởng lớn, Satou Kazuma đây.”

“Ah, Satou-san! Điều gì đã mang anh đến đây vào hôm nay?”

Tôi cho cô ấy xem tấm thẻ được lấy từ Megumin...

“Tôi đã làm điều đó một lần nữa, onee-san. Nói một cách nghiêm túc... Nếu chúng tôi tiếp tục với tốc độ này, chúng tôi sẽ quét sạch toàn bộ những mục tiêu có tiền thưởng lớn trong thời gian ngắn. Điều này sẽ làm cho toàn bộ những Mạo Hiểm Giả khác mất việc, hahaha!”

“H-Hahaha... Vậy là anh đã đánh bại con Bomber Majin Moguninnin, tôi hiểu rồi. Xin chúc mừng, tôi sẽ ngay lập tức đi chuẩn bị tiền thưởng!”

Onee-san đó thậm chí không còn cảm thấy ngạc nhiên khi chúng tôi quay lại với cái đầu của một mục tiêu treo thưởng khác.

Tuy nhiên, tôi không đặc biệt quan tâm đến phản ứng hiện tại của cô ấy.

Nếu như bạn hỏi tôi tại sao, ừ thì...

.

.

.

“Umm... Có phải anh là Satou Kazuma-sama?”

.

.

.

Một giọng nói gọi tên tôi từ phía sau vào đúng thời điểm hoàn hảo.

Đứng bên cạnh tôi là một quý cô xinh đẹp mang một bầu không khí trưởng thành, và một nốt ruồi duyên nằm ở dưới mắt của cô ấy.

Mái tóc của cô ấy được cắt gọn gàng đến ngang vai, và đôi mắt đen gợi tình của cô ấy đang nhìn chằm chằm vào tôi.

Chỉ cần gặp phải ánh mắt của cô ấy đã khiến trái tim tôi lối nhịp.

Tôi tự hỏi, liệu cô ấy có phải là một tu sĩ?

Cô ấy chiếc áo choàng trắng làm gợi nhớ đến hình ảnh của một giáo sĩ, và một chiếc chùy được giắt trên eo của cô ấy.

Có phải do cái nốt ruồi duyên của cô ấy đã cho tôi ấn tượng về một vẻ đẹp trưởng thành lạnh lùng?

Người phụ nữ trong câu hỏi trao cho tôi một cái cúi chào lịch thiệp.

“Tôi đã được nghe rất nhiều về anh... Tôi đang đợi anh xuất hiện. Tên tôi là Serena... Tôi mong là nó không quá đột兀t, nhưng liệu có cơ hội nào để tôi tham gia tổ đội của anh không?”

Cô ấy chắc chắn là người hâm mộ mà cô lẽ tân đã đề cập đến trước khi chúng tôi đi đến Làng Hồng Ma.

Cả Guild rơi vào im lặng như thể đáp lại những lời nói bất ngờ của cô ấy.

“Huh? Cô đang nói cái gì cơ? Tổ đội này đã có một đại tu sĩ hoàn hảo, vì thế nên chúng tôi không cần thêm một tu sĩ nào khác. Giờ thì biến đi. Shoo, shoo.”

Những lời nói hung hăng của Aqua vang vọng khắp sảnh Guild.

Có vẻ như cô ta đang tỏ ra cảnh giác với việc vị trí của mình có thể bị đánh cắp do sự xuất hiện của một tu sĩ khác.

“Satou Kazuma-sama, anh có thể làm ơn suy nghĩ đến việc cho phép tôi trở thành một trong những thuộc hạ của anh không? Tôi xin thề là mình sẽ không trở thành một gánh nặng cho anh.”

Mặt khác, Serena, hoàn toàn lờ đi Aqua và tuyên bố với tôi bằng một nụ cười.

Megumin, người trông có vẻ sắp nói ra điều gì đó khi trở nên giận dữ, đột nhiên đảo mắt đi.

Tôi dám chắc là em ấy đã phải chịu đựng để không nói ra điều gì đó sau khi gây ra quá nhiều rắc rối cho tôi lúc ở Làng Hồng Ma.

Ánh mắt của mọi người tự nhiên chuyển sang nhìn chằm chằm vào tôi.

Tôi dám chắc rằng họ đang chờ câu trả lời của tôi, nhưng sự phát triển này chắn chắn là—

“Cô chắc chắn là tay sai của Quý Vương, đúng không? Cô muốn gia nhập vào tổ đội của tôi sao? Không có ai đủ tinh táo để tham gia vào tổ đội này sau khi biết được về sự bỉ ổi của tôi. Phải, danh tính thật sự của cô là một sát thủ, được phái đến bởi Quý Vương, kẻ đã đánh giá tôi là một mối đe dọa sau khi tôi đã hạ gục rất nhiều Quý Tướng của hắn ta-”

“Sacred Highness Heal!!”

Câu nói của tôi đột nhiên bị gián đoạn bởi Aqua.

Một ánh sáng dịu dàng bao trùm cơ thể của tôi, và biến mất mà không có chuyện gì xảy ra.

Theo như tôi nhớ, thì nó là một ma pháp hồi phục mạnh mẽ, nó không chỉ chữa lành những vết thương bên ngoài mà thậm chí còn loại bỏ bất kỳ tác động nào khác đang gây ảnh hưởng xấu lên cơ thể tôi.

Nhưng, rõ ràng là, tôi không hề có một vết thương nào hết.

“... Nay, Tại sao cô lại thi triển ma pháp hồi phục lên tôi?”

“Cậu là người có chỉ số thấp, level thấp và chức nghiệp yếu nhất, có vẻ như đang ảo tưởng là Quý Vương đã ngắm vào mình, nên tôi thi triển mà pháp hồi phục lên tâm trí của cậu.”

Có lẽ tôi thật sự nên đổi lấy con nhóc này.

“Để nghĩ rằng họ sẽ nghi ngờ anh... Kazuma-sama, tôi tin rằng đánh giá đó tệ hơn nhiều so với khả năng thật sự của anh. Là một Mạo Hiểm Giả vĩ đại, người đã đánh bại rất nhiều kẻ thù khó nhằn và đạt được khối tài sản không lồ khi còn rất trẻ, rất có thể anh chính là người anh hùng được chọn bởi nữ thần để đánh bại Quý Vương...”

Serena chắp hai tay lại và nhắm mắt, như thể cô ấy đang cầu nguyện khi nói ra điều đó.

Chà, nữ thần Aqua đúng là đã gửi tôi đến đây để chiến đấu chống lại tên Quý Vương, kẻ hiện tại đang đe dọa thế giới này...

Thật ra, giờ tôi nghĩ về điều đó, đúng vậy, tôi thật sự nên được xem trọng nhiều hơn—

“Sacred Highness Heal!!”

Giọng nói của Aqua lại xen vào thêm lần nữa.

Lần này, ánh sáng nhẹ nhàng đó lại bao phủ Serena.

“... Tại sao cô lại thi triển ma pháp hồi phục lên tôi?”

“Cô gọi Kazuma bằng một thứ gì đó như là anh hùng, vậy nên tôi đã nghĩ mình nên thi triển ma pháp hồi phục lên não của cô.”

....

“Ahem. Dù sao, tôi thật sự không thích nói điều này, nhưng về mặt cơ bản cô ấy là tu sĩ của nhóm chúng tôi. Xin lỗi, nhưng chúng tôi hiện giờ không tuyển thêm thành viên cho tổ đội. Nên cô có thể tìm một nhóm khác không?”

“Ouch! Ouch! Đau quá! Kazuma-san, nó rất đau đó!”

Tôi kéo tai Aqua khi nói ra điều đó.

Tuy nhiên, nụ cười của Serena không hề phai đi một chút nào.

“... Tôi đoán là mình không thể làm gì khác. Tôi xin phép rời đi. Tuy nhiên, Kazuma-sama. Nếu anh cho phép tôi tham gia vào tổ đội của mình, tôi chắc chắn bản thân sẽ là một sự hỗ trợ lớn cho anh.”

Sau khi nói ra những lời đó, Serena rời đi với dáng vẻ tự tin

Ở đây có một Aqua đang khóc lúc vì đau đớn và vùng vẫy bên trong vòng tay của tôi.

Ở đây có một Megumin, người chui ra từ phía sau lưng của Darkness và thở phào nhẹ nhõm khi thấy Serena rời đi.

Và cuối cùng...

“... Tại sao cô lại trở nên bồn chồn?”

“Nhìn thấy Kazuma bị dẫn đi bởi một tu sĩ xinh đẹp, người mà không biết ở đâu xuất hiện... Tôi đã nghĩ đây chắc chắn là cảm giác khi bị NTR...”

Ở đây có một Darkness, đang bồn chồn và nhìn vào tôi với đôi mắt ẩm ướt trong khi nở một nụ cười để che giấu đi cả việc bị kích thích và xấu hổ.

Càng nhìn vào tổ đội hiện tại của mình...

“... Nói này, tôi có thể đuổi theo cô ta không?”

Phần 2

Sáng hôm sau.

Có một thứ gì đó làm tôi cảm thấy khác lạ so với bình thường khi chúng tôi đi vào Guild.

“Giờ thì, tất cả những ai sẽ đi ra ngoài để thực hiện nhiệm vụ chinh phạt, xin hãy xếp hàng ở đây. Tôi sẽ thi triển ma pháp hỗ trợ có tác dụng trong một thời gian dài cho mọi người...”

Những Mạo Hiểm Giả đang tạo thành một hàng dài gọn gàng khi chúng tôi bước vào Guild.

Và ngay đầu của hàng dài đó chính là Serena, người đang thi triển ma pháp hỗ trợ lên từng người một mà không tính phí.

Nói chung, tu sĩ thường có nhu cầu rất cao, nhưng rất ít người có khả năng để nhận được chức nghiệp đó.

Tuy nhiên, đề nghị thi triển miễn phí ma pháp hổ giờ là một dịch vụ đáng giá cho những tổ đội không có một tu sĩ cho riêng mình.

“Oh, Kazuma-sama. Thế này thì sao, anh có muống tôi thi triển ma pháp hổ trợ lén anh luôn không? Phép hổ trợ được thi triển bởi cách giáo phái khác nhau sẽ có tác dụng chồng lên nhau. Tôi tin mình thuộc một giáo phái khác với tu sĩ của anh, vậy nên ma pháp của tôi và cô ấy có thể có tác dụng song song với nhau.”

Serena chào đón tôi bằng một nụ cười ngay khi phát hiện ra tôi.

Tôi đã ngạc nhiên khi cô có thể rất tự tin mà nói ra điều đó.

... Mặc dù, tôi cho rằng việc Aqua là người của giáo phái Axis là việc khá rõ ràng.

Tuy nhiên, đề nghị thi triển ma pháp hổ trợ một cách miễn phí... Nó làm cho tôi có cảm giác đây là lần đầu tiên mình nhìn thấy một tu sĩ thật sự.

“Này, cô có thể gây ra rắc rối cho những tu sĩ khác nếu như cô làm điều đó mà không tham khảo ý kiến của chúng tôi. Thiện chí đối với chúng tôi khá mỏng manh, vì vậy hãy ngưng làm mấy việc như thế này lại đi.”

Tên tội phạm của tổ đội chúng tôi... không, chờ đã.

Tu sĩ (tạm thời) của tổ đội chúng tôi đang quát về phía Serena.

Cô tu sĩ thật sự liếc nhìn Aqua bằng nũa con mắt rồi nói.

“Tốt nhất là cô nên kiềm chế những hành vi đó. Nếu không, danh tiếng của Kazuma-sama sẽ bị kéo xuống vũng bùn. Có phải là do cô

mà Kazuma-sama mang tai tiếng xấu đến như vậy?... Cộng thêm, có gì sai khi đề nghị sự giúp đỡ với những tổ đội không có tu sĩ?"

"Nó không sai."

Cô nữ thần (tạm thời) không thể không đồng ý với lý do của Serena.

"Tôi sẽ không đòi hỏi cô phải thi triển ma pháp hỗ trợ một cách miễn phí lên tất cả mọi người. Kể cả khi cô là một tu sĩ mạnh mẽ hơn tôi rất nhiều, tôi sẽ không trách cứ cô vì đã không hỗ trợ những Mạo Hiểm Giả trong quá khứ... Tuy nhiên, hành động của tôi không gây bất tiện cho bất kì ai. Đây là điều đúng đắn để làm. Tôi không tin rằng cô có quyền ngăn cản điều đó."

"...Đúng vậy."

Aqua nhìn xuống sàn và lẩm bẩm, hoàn toàn không thể nghĩ ra được câu nào để đáp trả.

"...Tôi thừa nhận mình đã thua..."

Những nữ thần làm cái gì mà lại để thua một tu sĩ?

Khi tôi nhìn sang Serena, cô ấy nhận ra ánh mắt của tôi và mỉm cười đáp trả.

... Dù bạn nhìn nó như thế nào, Serena chắc chắn trông có vẻ giống một linh mục hơn hẵng.

Ngay lúc đó.

"... Tôi không thích điều này."

Người đột nhiên nói ra điều đó là một tên tội phạm thuần chùng, một tên tội phạm thực sự, Dust.

Người vừa mới nói đang nằm ườn trên mặt bàn khi anh ta nhìn chăm chằm vào Serena với một ánh mắt ngò vực.

“Tôi không thích điều này... Từ trước đến nay, tôi chưa bao giờ nhìn thấy một tu sĩ hành động giống với tu sĩ đến như vậy... Những người khác có thể đã phải lòng bởi những mưu kế của cô với một phép hỗ trợ cơ bản, nhưng cô không thể lừa tôi một cách dễ dàng đến như vậy. Xét về mặt kỹ năng, Aqua onee-san là người lúc trước đã hồi sinh tôi nên là người chiếm thế thượng phong. Tôi đứng về phía cô ấy... Tôi không thích điều này, tôi không thích nó một chút nào...”

Một người thành thật với trái tim thuần khiết dường như là một sự tồn tại không tương thích với người đàn ông có tính cách méo mó này.

Tôi tự hỏi tại sao anh ta lại có một mối quan hệ tốt với tôi đến như vậy?

Tuy nhiên, có khá ít người ở trong Guild đặt niềm tin lớn lao vào Aqua.

Sau cùng, họ đã biết Aqua lâu hơn một số tu sĩ, người không biết xuất hiện từ chỗ nào.

Ngay sau đó, các nhân viên của Guild bắt đầu chỉ định những Mạo Hiểm Giả.

“Tất cả những Mạo Hiểm Giả, tôi mong là mọi người sẽ chăm chỉ thực hiện nhiệm vụ của ngày hôm nay! Giờ thì, tình hình hôm nay có phần khác biệt...”

Có vẻ như họ đang chờ Serena hoàn thành việc thi triển ma pháp hỗ trợ lên tất cả mọi người.

Vì một lý do nào đó, những nhân viên của Guild không bận rộn với các nhiệm vụ trông thường như dán những yêu cầu lên bản thông báo.

Thay vào đó, họ lấy ra một mảnh giấy.

“Sự thật là, tối hôm qua, một đàn undead lớn đã xuất hiện gần nghĩa trang công cộng, vì vậy hôm nay, chúng tôi muốn các bạn tập trung vào nhiệm vụ tiêu diệt bọn chúng. Nơi đó rất gần với thành phố, vì vậy, không biết khi nào dân chúng sẽ bị đe dọa. Đặc biệt, chúng tôi yêu cầu tất cả các linh mục xin hãy tham gia vào nhiệm vụ chinh phạt lần này.”

... Một đàn undead lớn trong nghĩa trang công cộng.

Ánh mắt của tôi, Darkness, Megumin tự nhiên đổ dồn về phía Aqua.

Aqua vốn là người chịu trách nhiệm cho việc thanh tẩy nghĩa trang...

“Cái gì? Tại sao mọi người lại nhìn tôi như vậy? Tuần nào tôi cũng thanh tẩy nghĩa trang một cách đúng đắn! Lần này tôi không có làm qua loa cho xong chuyện!”

“... Vậy lúc trước là cô làm qua loa à?...”

Ánh mắt nghi ngờ của tôi chỉ tăng lên sau khi đối diện với những lời bào chữa tuyệt vọng của Aqua.

“Này, đừng có nhìn tôi như vậy! Lần này tôi đã thực hiện công việc của mình một cách đúng đắn! Đó không phải là lời nói dối! Được rồi, cậu cứ chờ đó! Tôi sẽ cho cậu xem một đại tu sĩ có thể thực sự làm gì! Chỉ một mình tôi là đủ để đối phó với mấy con Zombie và Skeleton đó!”

Gần như cô ta đã bị ai đó thúc ép phải làm việc này một cách nhanh chóng, Aqua lớn tiếng tuyên bố với Guild.

Phần 3

“Cái quái gì thế này!?”

Ai đó hét lên.

Nghĩa trang công cộng.

Đây là nơi chôn cất những người không có nhiều tiền hay những Mạo Hiểm Giả đã kết thúc cuộc đời mà không xác nhận được người thân.

Một khu đất rộng lớn chỉ cách xa thành phố một khoảng ngắn hiện tại đang tràn ngập hàng trăm con undead.

Đối diện với một đàn vượt quá những gì họ mong đợi, những Mạo Hiểm Giả khác nhau mặt và thu mình lại.

Không, nó không phải vì bọn họ sợ.

Hiện tại trời đang rất âm u.

Điều đó nói rằng, ngay cả khi trời âm u, không có gì phải sợ khi phải đánh nhau với undead ngay giữa ban ngày.

Không cần phải sợ, nhưng...

“...N-Nói nè... Tôi có thể về nhà không?”

“C-Cậu không thể, Kazuma. tôi cũng rất muốn về nhà sau khi phải đối mặt với cái mùi hôi thối này, nhưng tôi cần thể hiện khía cạnh tuyệt vời của mình ngay tại đây. Sau đó, mọi người sẽ một lần nữa nghĩ rằng, đúng vậy, sau cùng tu sĩ xinh đẹp thực sự của Axel chính là Aqua-sama.”

Cô lại nói ra điều đó lần nữa, nhưng ngay từ đâu bọn họ chưa bao giờ nghĩ về cô như vậy.

Vấn đề chính của việc này là do nó bốc mùi.

Ở đây thật sự rất thối.

Với quá nhiều con zombie tập trung tại một chỗ, mùi thối mà chúng tỏa ra là thứ chỉ ở trong truyền thuyết.

“Oh tốt thôi, xử chúng đi, Aqua. Nếu cô xông thẳng vào bọn chúng, lũ undead sẽ tập trung xung quanh cô. Lúc đó cô chỉ cần xử lý bọn chúng với ma pháp thanh tẩy diện cực rộng.”

“Eh!? Tôi thật sự không muốn bị bao vây bởi một đàn undead lớn đến mức này...”

“Vậy thì, để việc này cho em...”

Nhìn vào một Aqua đang tỏ ra do dự, Megumin bắt đầu niệm chú trước khi Darkness tóm lấy em ấy từ phía sau.

“Đúng vậy, Darkness, tiếp tục giữ Megumin lại. Chúng ta không thể để cho em ấy thối tung toàn bộ nghĩa trang cùng với bọn chúng. Giờ thì, Aqua, đi thôi!”

Toàn bộ những Mạo Hiểm Giả ngoại trừ chúng tôi đều bị kiềm giữ bởi mùi hôi thối kinh khủng, vậy nên không một ai tiếp cận đàn zombie.

Một vài người trong số bọn họ tấn công từ xa với những vũ khí dạng phóng mà ma pháp. Nhưng mấy thứ đó không có vẻ gây ra hiệu quả rõ ràng.

Tôi chụp lấy Aqua và bắt đầu thu hẹp khoảng cách với đàn Zombie.

Bọn chúng sẽ nhất lượt xông vào khi phát hiện ra chúng tôi.

“Này- Darkness, làm ơn thả em ra! Bắn ma pháp Explosion vào giữa cái đòn lớn đó sẽ mang lại một cảm giác rất tuyệt vời! Với cái đòn này, Aqua sẽ chỉ thanh tẩy hết toàn bộ bọn chúng! Ma pháp Explosion sẽ chăm sóc bọn chúng cẩn thận!”

“Em chắc chắn sẽ chăm sóc luôn toàn bộ nghĩa trang! Là một thập tự quân, không có chuyện chị sẽ đứng đó và để em phá hủy nghĩa trang!”

Khi Darkness và Megumin tranh cãi ngay phía sau lưng tôi, tôi và Aqua dần dần tiến gần lại đàn zombie.

Tin tưởng vào khả năng của Aqua với tư cách là một đại tu sĩ, các Mạo Hiểm Giả khác đã ủng hộ tôi, vung vũ khí của họ ra xung quanh hướng về phía đàn zombie.

Nhưng trước sự khiêu khích đó và đặc điểm thu hút undead của Aqua...

“...Huh?”

“...Bạn chúng không hề tiến về phía tôi một chút nào.”

Đàn undead chỉ chăm chăm phản công những Mạo Hiểm Giả đang tấn công bạn chúng.

“Cái gì, có thể nào cái hào quan thần thánh mỏng manh của cô đã biến mất?”

“Cậu có muốn tôi giáng thiêu phạt lên cậu không hả, tên NEET chết tiệt!? Cậu chắc chắn sẽ rơi xuống địa ngục sau khi chết!”

Tôi đề cập đến vấn đề này một cách khéo léo và Aqua phản pháo lại tôi.

“Nếu tôi rơi xuống địa ngục, tôi chỉ việc tổ chức một bữa tiệc với Vanir và những người khác.”

“Tại sao cậu lại có một mạng lưới quan hệ kinh tỤm đến như vậy hả!? Thật là khó chịu!”

Sau khi nói ra điều đó, Aqua cuối cùng cũng chịu làm việc.

Cô ra có thể hành động như vậy, những về cơ bản, cô vẫn là một nữ thần.

Tôi thích gọi cô ta là nữ thần nhà xí hay nữ thần tiệc tùng và mấy thứ như vậy, nhưng kỹ năng của cô ấy thuộc hàng đỉnh cao.

Chỉ cần nghe cô ta bắt đầu niệm chú, là đủ để những Mạo Hiểm Giả xung quanh trưng ra một biểu hiện nhẹ nhõm.

Và sau đó, khi cô ta hoàn tất việc niệm chú,

.

.

“Turn undead!”

.

.

Cùng với giọng nói của Aqua, toàn bộ nghĩa trang được bao phủ trong ánh sáng nhẹ nhàng được phát ra từ Aqua.

Những undead đã tiếp xúc với ánh sáng đó...

“Huh?”

Tôi và Aqua cùng lúc nói ra điều đó.

Mấy con undead dường như không có một chút dấu hiệu bị ảnh hưởng bởi ánh sáng đó.

Bọn chúng đã xem ánh sáng đó như một đòn tấn công.

Toàn bộ bọn chúng chuyển sự chú ý của mình về phía Aqua...

“HAAAAAH!? Aqua, không phải đối phó với undead là điểm mạnh duy nhất của cô sao!? L-làm cái gì đó với điều này đi!”

“Điều này thật lạ! Điều này thật sự rất kỳ lạ! Huh? Sau cùng, những tên nãy có thể không phải là undead! Trước giờ, tôi chưa bao giờ nhìn

thấy zombie mắt đỏ! Và, chờ đã, Kazuma, tại sao cậu lại giữ khoảng cách với tôi!? Chúng ta không phải cùng một tổ đội sao? Chúng ta không phải bạn bè à!?”

Aqua chụp lấy quần áo tôi và siết chặt nó khi tôi cố gắng bỏ trốn.

Sau khi nhìn thấy những đòn tấn công của Aqua không có tác dụng, những Mạo Hiểm Giả vốn bình tĩnh quan sát từ bên ngoài cũng bắt đầu trở nên hoảng loạn.

Ngay sau đó,

.

.

“Turn Undead!”

.

Giọng nói của Serena vang vọng khắp khu vực.

Cùng lúc đó, một con gió giống như sóng xung kích phóng ra từ cô ấy.

Đàn undead ngã xuống như những con rối bị cắt dây ngay cái lúc mà bọn chúng tiếp xúc với sóng xung kích.

“Ooooh!”

Những Mạo Hiểm Giả phía bên ngoài phát ra những tiếng la để cổ vũ.

Đàn undead lớn đang làm nghẹt cả nghĩa trang đã bị biến thành những cái xác bất động chỉ với duy nhất một câu thầm chú.

.

—Nhiệm vụ chinh phạt kết thúc trong tích tắc.

Phía hội đã nghĩ là nhiệm vụ này sẽ chiến lũy hầu hết thời gian trong ngày, vậy nên hôm nay họ đã không chuẩn bị cho bất kì nhiệm vụ chinh phạt nào khác.

Vì vậy, sau buổi trưa, toàn bộ những Mạo Hiểm Giả đều không có gì để làm.

Và, những người được nhận một ngày nghỉ bất ngờ...

“Oh, thật là, cô thật sự rất tuyệt vời. Cô có muốn gia nhập tổ đội của chúng tôi không? Tổ đội chúng tôi có người mang chức nghiệp cao cấp. Mặc dù, chỉ có một.”

“Không, không, gia nhập vào tổ đội của tôi! Tổ đội của chúng tôi đã đạt được một vài thành tựu, cô có biết không!?”

“... Không, umm... Mục tiêu của tôi là tham gia vào tổ đội của Kazuma-sama, vậy nên...”

Ở ngay giữa Guild, một Serena trông có vẻ hơi bối rối đang bị vây quanh bởi, gần như là toàn bộ những Mạo Hiểm Giả.

Tại sao ma pháp của Serena có tác dụng lên những con zombie trong khi đó ma pháp của Aqua lại thất bại trong việc tác động lên chúng?

Nó vẫn còn là một bí ẩn đối với tôi, nhưng tôi biết chắc chắn một điều...

“Giờ thì, tôi sẽ ném quả thông này vào cái tách ở trên bàn. Sau đó, từ cái tách...”

“Cô biết không, tôi không nghĩ mấy mảnh khói của cô hiện giờ sẽ có tác dụng.”

Aqua đang bày ra một số kỹ năng tiệc tùng, nhưng mọi người quá bận rộn chào đón Serena, thậm chí không thèm đoái hoài gì đến cỗ.

“... Từ cái tách... Nấm tùng nhung cao cấp sẽ... Trồi lên...”

Giọng của cô ấy dần dần nhỏ lại.

“... Từ cây này tới cây khác... Bọn chúng sẽ mọc lên từ cái tách...”

Hoàn toàn không nhận chút chú ý nào từ bất kỳ ai, Aqua hả hê ném một quả thông vào cái cống.

Và từ cái cốc mọc lên...

“Có được những cây nấm tùng nhung vừa phát triển mọc lên trong mùa này thật sự là một điều kỳ lạ. Và ở đó còn cả cây thứ hai và thứ ba...”

Sau khi chụp lấy cây nấm đầu tiên mọc ra từ trong cốc, sau đó, cây thứ hai và thứ ba nhanh chóng mọc lên để thay thế nó, nhưng...Aqua lặng lẽ ngồi phịch xuống bàn và hoàn toàn ngừng di chuyển.

Megumin nhẹ nhàng vỗ lên đầu của Aqua.

Darkness đang đứng bên cạnh cái bàn với tay chống vào cằm như đang chìm sâu trong suy nghĩ.

.

“—Tuy nhiên, điều này thật sự ổn chứ Serena-san? Nhiệm vụ chinh phục này gần như là hoàn thành bởi một mình cô, vì vậy việc từ bỏ toàn bộ phần thưởng và chia cho chúng tôi...”

Một Mạo Hiểm Giả nào đó nói như vậy với Serena.

“Tôi là một tu sĩ. Chỉ cần tôi có đủ tiền để trả cho thức ăn và chỗ ở, thì bao nhiêu đó là đủ rồi.”

Nhìn Serena nói ra điều đó với một nụ cười, người Mạo Hiểm Giả thở dài.

Một quý cô xinh đẹp sở hữu một thân hình bốc lửa, với một tính cách tuyệt vời và kỹ năng cao với tư cách một tu sĩ.

“... ...”

Tôi chuyển ánh mắt của mình từ Serena sang Aqua, người vẫn còn bất động ngồi phịch lên bàn.

“... Nay, cô đang thua đấy, cô biết không? Điều đó thật sự ổn sao?”

“..... Để tôi yên. Tôi là nữ thần của một giáo phái nhỏ. Thật tốt nếu như tôi trở thành một nữ thần của giáo phái lớn, tôi sẽ chỉ chăm lo cho những người đã tôn sùng tôi. Trước đó, tên tội phạm Dust đã nói điều đó, phải không? Anh ta sẽ đứng về phía tôi? Có thể không có nhiều

người như vậy, nhưng ở đó vẫn có người ủng hộ tôi. Đó là lý do tại sao tôi không cảm thấy như mình đã thua..."

"Tôi đã nghĩ cô rất khác biệt từ giây phút mà tôi nhìn thấy cô! Không giống như một số đại tu sĩ đáng thất vọng, cô thật sự là một người tuyệt vời! Đặc biệt là phần không chạy theo đồng tiền!"

Giọng nó của một tên tội phạm nhất định có thể nghe thấy từ phía Serena.

Luôn luôn gặp rắc rối với vấn đề tiền bạc, anh ta dường như hoàn toàn chuyển sang phía đó sau khi nhận một khoảng thanh toán lớn.

"... Anh ta đang nói mấy điều đó, cô có biết không?"

"... Nói đi, Kazuma-san... Kazuma-san, cậu luôn đứng về phía tôi, đúng không?"

Aqua bắt đầu khụt khịt.

Phần 4

Đã được một thời gian kể từ khi Serena đến thành phố này.

"Serena-san, tôi có một vài vết xướn trong khi ra ngoài thực hiện nhiệm vụ chinh phạt. Cô có thể hồi phục cho nó không?"

"Chắc rồi, nó không phải là một vấn đề. Anh có thể cho tôi xem vết thương không?"

"Serena-san, xin hãy chữa cho tôi tiếp theo!"

"Serena-san cứ như một nữ thần thật sự!"

Bên trong quầy rượu của guild Mạo Hiểm Giả.

Những Mạo Hiểm Giả bị thương tập trung xung quanh cái bàn đó thứ gần như đã được trao cho Serena.

“Việc này thật khó chịu...”

Aqua, người đã đi vào khu vực nhân viên của bàn lễ tân mà không được cho phép, lòi đầu ra từ phía sau quầy.

“Aqua-san, nó khà là rắc rối khi cô cứ đi vào trong này...”

Onee-san lễ tân cảnh báo, nhưng Aqua không hề phản ứng lại chút nào.

Các nhân viên khác nhìn sang tôi, âm thầm cầu xin tôi làm gì đó.

“... Aqua, cô đang làm cản trở ở đó đấy, và tôi khá chắc mọi người đã để ý đến cô, vậy nên ra ngoài này đi.”

“... Làm sao mà người phụ nữ đó dám đánh cắp sự nổi tiếng của tôi. Đó phải là tôi, người được những Mạo Hiểm Giả nịnh hót và xưng tụng là nữ thần chữa trị.”

— Lúc trước cô có thật sự làm bất cứ điều gì giống như vậy không?

Darkness nói cô ấy có thứ gì đó phải kiểm tra và biến mất vào sáng sớm cùng với Megumin.

Và không chỉ hôm nay. Bọn họ đã làm việc đó kể từ khi Serena xuất hiện trong thành phố này.

Còn về phía tôi, tôi đã bị phục kích bởi Aqua, trong khi lê la xung quanh biệt thự và bị kéo theo đến đây...

“Cô biết đấy, cô sẽ không tìm được điểm yếu nào để khai thác cho dù cô có dành thời gian để rình rập cô ấy bao lâu đi chăng nữa, vì vậy hãy về nhà và ngủ đi.”

Chà, tóm gọn lại, đó là lý do mà cô ta ở đây.

Mặc dù bực tức, Aqua vẫn ngoan cố không chịu bước ra khỏi quầy.

“Không đòn nào. Từ lúc bắt đầu, cô ta thực sự đã chọc tức tôi. Cô ta quá hoàn hảo. Cô ta xinh đẹp và có một thân hình bốc lửa, tính cách nhân từ và tốt bụng với tất cả mọi người. Và trên hết cô ta là một tu sĩ khá mạnh mẽ. Cô ta quá hoàn hảo. Đúng vậy, nó giống như cô ta ở cùng đẳng cấp của sự hoàn hảo với tôi hay Eris.”

“Tôi không để cao việc đó.”

Tôi nhìn về phía Serena khi cô ấy chữa trị cho những Mạo Hiểm Giả.

Khi cô ấy để ý đến ánh nhìn của tôi, Serena đáp trả với một nụ cười và vẫy tay vui vẻ.

Những Mạo Hiểm Giả chen chúc xung quanh cô ấy, kiên nhẫn xếp hàng chờ đợi đến lượt của mình.

Thực tế, hầu hết bọn họ không có vết thương nào nghiêm trọng ngoài những vết trầy xước, và một số trong đó chỉ đơn giản đến đây với tư cách là người hâm mộ.

“Nè, Kazuma, tôi có thứ này cần hỏi cậu.”

Aqua đột nhiên nói ra điều đó rồi đứng dậy từ trong quầy.

Cô ta chỉ ngón tay vào tôi.

“Cậu có thể chích vào ngón tay của tôi với con dao găm câu cậu không? Tôi sẽ đi đến đó để được chữa trị bởi cô ấy.”

“... Cô có thể tự mình hồi phục nó, đúng không? Cái gì, cô đang muốn đánh nhau à? Cô thật sự không nên. Xét cho cùng thì, hiện giờ cô ta được đánh giá rất cao giữa những Mạo Hiểm Giả. Nếu cô gây ra bất cứ điều gì bất tiện cho cô ấy, cô sẽ trở thành kẻ thù của toàn bộ Guild.”

Tôi đã cố gắng cảnh báo Aqua, nhưng cô ta không hề lắng nghe bất cứ điều gì.

Với ngón tay của cô ta vẫn còn chỉ thảng vào mặt tôi, tôi miễn cưỡng rút con dao găm ra...

“... Nay, cô là người nghĩ ra ý tưởng này, vậy nên dùng di chuyển ngón tay của cô đi.”

“Nó vẫn rất đáng sợ. Có thể nó không nhiều, nhưng nó vẫn là máu của tôi. Hãy chắc chắn là cậu chỉ chọt nó một chút. Chỉ một chút thôi.”

Ngón tay của Aqua đang luẩn quẩn khắp nơi khi cô ta cố tránh con dao găm của tôi.

Có lẽ để làm dịu đi sự căng thẳng của chính mình, cô ta giữ bàn tay phải của cô bằng tay trái rồi cố định ngón tay của mình.

Tôi tự hỏi, tại sao cô ta lại phải đi xa đến như vậy? Tôi đưa con dao của mình đến đầu ngón tay của cô ta một cách cẩn thận...

“Oh, ngón tay của tôi đã biến mất~! Tôi thắc mắc là cậu định đâm vào ngón nào?”

Aqua vui vẻ nói ra điều đó và che ngón tay của mình lại trước khi nó chạm vào con dao găm của tôi.

Tôi lặng lẽ đâm mũi dao vào tay của cô ta.

“...! ...!”

Aqua giật mình, dùng tay che lại vết thương, gần như không phát ra âm thanh nào vì con đau.

“Đấy, giờ thì đi đi.”

Nghe những lời tôi nói, Aqua trùng trùng nhìn tôi với đôi mắt đẫm lệ trước khi lết đi đến chỗ Serena.

.

.

— Vì một lý do nào đó, khi bước đi, Aqua bắt đầu vấp ngã và di chuyển một cách kỳ lạ.

Nó có một chút cảm giác như cô ta đang giả vờ say.

Sau đó khi cô ta đến gần Mạo Hiểm Giả đang đứng đầu hàng,

“Xin lỗi. Như anh thấy đấy, tôi đang bị thương rất nặng... Anh có thể để cho một cô gái trẻ yếu đuối và bị thương lên trước không?”

Chờ đã, vậy là cô ta đang cố đóng vai một người bị thương nặng sao?

Mạo Hiểm Giả được nhò quay lại và nhăn mặt.

“Không, chờ đã, cô có thể tự hồi phục cho vết thương của mình bằng... Được rồi, tôi hiểu rồi. Tôi hiểu rồi, vậy nên đừng đe dọa tôi với mấy bước di chuyển kì lạ đó đi!”

Anh ta hoảng sợ nói a điều đó trước khi nhường chỗ của mình cho Aqua.

“Xin chờ một chút.”

Serena cản tay Mạo Hiêm Giả lại.

Và Cô ấy nhìn chằm chằm vào Aqua...

“Tôi không biết tại sao cô không tự chữa trị cho vết thương của mình, nhưng... Nhưng không phải cô là một tu sĩ sao? Chữa trị vết thương cho người khác là bốn phận của cô, vậy mà thứ cô đang cố làm là đẩy người khác qua một bên để cô có thể được chữa trị trước sao? Cô có nghĩ đó không phải là điều mà một tu sĩ nên làm không?”

“... Tôi có...”

Serena bung ra một bài giảng và Aqua ngoan ngoãn chấp nhận.

Đương nhiên, cô ta không thể nào tranh luận để cãi lại điều đó.

“Tôi không có nói là tôi sẽ không chữa trị cho cô bởi vì cô là một tu sĩ, những người khác cũng đang chịu khổ. Vậy nên, làm ơn hãy xếp hàng nghiêm chỉnh, được chứ?”

“Vâng. Tôi xin lỗi.”

... Nghiêm túc đấy, làm sao mà một nữ thần lại bị la rầy bởi một tu sĩ?

Sau một thời gian ngắn, cuối cùng cũng đến lượt của Aqua.

Cô ta ngồi xuống trước mặt Serena và cho cô ta xem vết thương trên tay phải của cô ấy.

“Sensei, một tên NEET chết tiệt đi ngang qua đã gây ra vết thương nghiêm trọng này cho tôi. Cô có thể hồi phục nó không? Hay tôi sẽ chết vì vết thương này?”

Serena nắm lấy bàn tay đó rồi mím cười khích khích.

“Nó chỉ là một vết trầy nhỏ. Tôi sẽ hồi phục nó ngay lập tức... Heal!... Đó, giờ nó ổn rồi...”

Khi cô ấy bỏ tay ra, vết thương của Aqua vẫn tiếp tục chảy máu mà không có dấu hiệu hồi phục.

“...!?”

Serena dương như lùi bước khi nhìn thấy nó, và Aqua bắt đầu bật khóc.

Chà, tôi nói rồi, nhưng điều đó khá rõ là cô ta đang tự ép bản thân mình.

“Sensei, tôi thật sự sẽ chết sao? Nó có phải là vết thương mà ngay cả cô cũng không thể hồi phục? Hay cô không hồi phục cho tôi chỉ vì cô không thích tôi? Chỉ là, cái gì đang xảy ra vậy, Sensei!?”

Có vẻ như cô ta đang kháng lại ma pháp hồi phục của Serena.

Đúng vậy, nghĩ về điều đó, cô ta đã làm một việc tương tự với Wiz khi cô ấy đang cố dạy cho tôi cách sử dụng Drain Touch.

“Heal! Heal! Chuyện gì đang xảy ra vậy? nó không có tác dụng...”

“Sensei, tại sao cô lại không hồi phục cho tôi? Đừng nói với tôi, là cô không hồi phục cho tôi vì cô sợ tôi sẽ chiếm đoạn lấy sự nổi tiếng và danh tiếng của cô như là tu sĩ số một ở trong Guild!? Hay cô không thể hồi phục cho tôi bởi vì cô là đồ vô dụng? Aaa...! Với cái đà này, tôi sẽ chết mất! Vết thương sẽ nhiễm trùng và rồi tôi sẽ chết...! Kazuma-san! Kazuma-san! Người phụ nữ này không chịu hồi phục cho tôi!”

Sau khi cô ta la hét tên tôi ầm ầm, vang khắp cả guild, tôi không còn sự lựa chọn nào khác ngoài tiếp cận cô ấy.

Về cơ bản, chất độc không có tác dụng lên cô, và bất kì con vi khuẩn nào cũng sẽ bị thanh tẩy nếu như chạm vào cô.

Tôi thật sự muốn nói điều đó với cô ta, nhưng tôi sẽ giữ lấy nó trong tim mình.

“Nếu tôi chết, xin hãy xây cho tôi một ngôi mộ thầm chí còn vượt qua cả cái kim tự tháp ở trung tâm thành phố. Làm ơn hãy đặt tất cả những báu vật ở trong phòng tôi, thứ mà Kazuma xem nó như rác rưởi vào trong đó. Zell đại đế sẽ là hộ vệ của chỗ đó, và chuẩn bị thức

uống và đồ ăn vặt ba ngày một lần trước mặt nó. Trên bia hộ, hãy ghi ‘đây là nơi an nghỉ của một người tuyệt vời-’”

Tôi nhẹ nhàng đập vào cái đầu ngu ngốc, thứ đang lớn tiếng phun ra những điều ngốc nghếch bằng cái cán dao của mình.

“Tôi sẽ viết, ‘đây là nơi an nghỉ của một đứa siêu ngốc’. Xin lỗi, Serena-san. Coi nào, đi thôi.”

“...! ...!”

Tôi nắm phía sau cổ áo của Aqua người đang lẩn lộn xung quanh trong đau đớn rồi kéo cô ta và di chuyển để rời đi.

Ánh mắt của những Mạo Hiểm Giả xung quanh tôi thực sự khiến tôi cảm thấy đau đớn.

Việc này quá ư là xấu hổ.

Ngay sau đó-

.

.

“Um... Kazuma-sama, có một thứ quan trọng mà tôi cần phải nói với anh, vậy tôi có thể cho tôi một chút thời gian của anh không?”

.

.

Serena gọi tôi.

Nghe thấy điều đó, Aqua liền thi triển hồi phục lên vết thương và cái đầu của cô rồi giận dữ đứng dậy.

Này, cô hãy ngừng việc này ngay đi! Cố rất kiên trì với Kazuma-san của chúng tôi! Chỉ đánh cắp vị trí tu sĩ xinh đẹp số một của guild là không đủ với cô sao, giờ cô muốn lấy luôn cả Kazuma-san với sự quyến rũ dâm dục của mình à!? Kazuma-san là một kẻ có ý chí yếu đuối, người se dễ dàng phải lòng một cô gái trẻ hon hăn ta và gọi hăn ta là onii-chan, vì vậy cô có thể ngừng việc đó lại không?"

"Được rồi, bước qua đây, tôi sẽ dạy cho cô một bài học."

Ngay khi tôi chuẩn bị lôi Aqua ra khỏi guild, một Mạo Hiểm Giả đột nhiên nói,

.

.

"Tu sĩ xinh đẹp số một của guild..."

.

.

"Pfft."

"Ai là người vừa mới cười hả? Tôi có thể nghe thấy anh từ chỗ này, vì vậy, hãy bước ra đây! Ah, không phải anh là người mà lúc trước tôi đã hồi sinh sao!? Nếu như anh chuẩn bị cười, vậy thì trả tiền đi! Về cơ bản, ma pháp hồi sinh là một ma pháp siêu cao cấp đòi hỏi một phần thưởng lớn, vậy nên, trả tiền đi!"

“Này, không phải tôi! Tôi không có cười... Ngày, đừng có chọt ngón tay vào ly bia của tôi, Aqua-san... Chờ đã, đây là nước lã! Tại sao cô lại dùng ly bia của tôi cho một mánh khóe hả!?”

“Nó không phải là một mánh khóe, nó là một đặc tính của cơ thể tôi! Tốt thõi, giờ thì tôi đã hiểu tất cả mọi người! Ngay cả sau tất cả những ma pháp hỗ trợ, hồi phục và hồi sinh tôi đã cung cấp khi mấy người đang săn những con quái vật mạnh mẽ và mục tiêu được treo thưởng cao! Tốt thõi, như là một khoảng thanh toán, tôi sẽ biến tất cả bia ở chỗ này thành nước lã!”

“Xin đừng, Aqua-san. Nếu cô làm như vậy, guild sẽ là người gặp nhiều rắc rối nhất! Làm ơn, ngừng lại!”

Nhân viên của guild và những mạo hiểm giả nhanh chóng di chuyển để cản Aqua trước khi cô ta có thể chọt tay vào những thùng rượu.

Giữa sự hỗn loạn đó.

“Chúng ta có nên đến chỗ nào khác không, Kazuma-sama? Ở đây hơi quá ồn ào. Nếu có thể, tôi thích một nơi vắng vẻ hơn...”

Serena nói ra điều đó và khẽ cười khúc khích, lờ đi sự hỗn loạn mà hiện tại đang diễn ra ở trong guild.

Chương kết

Bỏ lại Aqua, người đang làm náo loạn hết cả lên ở phía sau, tôi đi theo Serena đến một con hẻm vắng vẻ hơn nằm khá xa trung tâm thành phố.

Không có nhiều người qua lại tại khu vực này trong thành phố. Chỉ duy nhất cái cửa hàng dụng cụ ma thuật không phổ biến đó nằm trong khu vực này.

Tôi thà nói chuyện trong một quán cà phê nào đó hơn là con hẻm vắng vẻ này, nhưng...

Có lẽ cảm nhận được suy nghĩ của tôi, Serena mỉm cười với tôi.

“Điều mà tôi sắp nói với anh không phải là thứ mà chúng ta nên nói ở bên trong một cửa hàng...”

Nói xong, cô ấy cần thận quan sát khu vực xung quanh rồi ngồi xuống.

“Người dân không thường xuyên đi qua chỗ này, và chúng ta có thể dễ dàng thay đổi chủ đề nếu có ai đó tình cờ bắt gặp chúng ta. Vì vậy, chúng ta sẽ nói chuyện một chút nhé?”

Cô ấy mang một biểu hiện nghiêm túc trên khuôn mặt, nó mang một sự tương phản rõ rệt với nụ cười dịu dàng mà cô ấy thường đưa ra.

.

.

— — Điều tiếp theo mà cô ấy nói là một câu chuyện bi thảm và nặng nề.

Nó không thể dễ dàng tóm tắt với vốn từ vựng mà tôi có.

Nó là dạng câu chuyện sẽ làm tan nát trái tim và phá hoại ý chí của bất kì người nào nghe nó.

“ — — Và sau đó, người đó đã bị nuốt chửng bởi thế lực tà ác... Tôi không biết nó bắt đầu từ lúc nào, nhưng sau cùng, mọi người trên thế giới lại nhắc đến cô ấy với một cái tên duy nhất... Quý Vương. Quý Vương không phải là người làm hại các cư dân trên thế này bởi chính ý muốn của cô ấy...”

“Làm thế nào mà điều này có thể... Để nghĩ đến một diễn biến phát triển giống hệt như manga có thật sự xảy ra...”

Tôi nghĩ rằng mình có một ký ức mờ nhạt về việc trước đây từng đọc một câu chuyện tương tự.

Serena nghiên đầu.

“... Manga?... Dù sao thì, bởi vì điều đó, mà cô gái trẻ cuối cùng lại trở thành Quý Vương. Bề ngoài của cô ấy đã trở nên méo mó và biến thành một hình dạng thực sự ghê tởm vì cái lời nguyền đấy, nhưng nó sẽ sớm bị phá vỡ... Làm ơn, Kazuma-sama, là người được chọn bởi nữ

thần, tôi chắc chắn anh đang rất muốn giải thoát cho thế giới này khỏi Quý Vương, người đã mang đến quá nhiều đau khổ cho nhân loại. Nhưng Quý Vương cũng từng là một cô bé bất lực! Anh có thể trì hoãn kế hoạch đánh bại Quý Vương của mình không? Nếu như anh không thể... Nếu anh thật sự khao khát đánh bại Quý Vương, vậy thì làm ơn, hãy cho phép tôi tham gia vào tổ đội của anh và mang tôi đến chỗ cô ấy..."

Cô ấy vòng tay qua người tôi và nhìn tôi với ánh mắt nài nỉ.

Đúng vậy, chính là nó!

Đây chính là thứ tôi muốn khi đặt chân đến thế giới này!

Nữ thần bị ăn thịt bởi những con cúc, Quý Tướng sống nhờ vỏ bánh mì và nước đường.

Đuối theo những cây bắp cải bỏ trốn và làm việc bán thời gian ở công trường mặc dù tôi là một Mạo Hiểm Giả.

Những con Orc tai mèo và elf với đôi tai có thể tháo rời, vân vân và vân vân

Đúng vậy, đó là những thứ ngoại lệ!

Ngay cả trong thế giới này, vẫn tồn tại một câu chuyện bi thảm đúng nghĩa, một biến triển giả tưởng đích thực!

Đúng vậy, chỉ là, toàn bộ những người tôi từng gặp đều kỳ lạ!

"Tuy nhiên, Serena-san, tại sao cô lại xem tôi là người được chọn bởi nữ thần? Thắng thắng mà nói, việc tôi hạ gục những Quý Tướng và

mục tiêu treo trưởng cao đó chỉ là một sự may mắn không hơn không kém.”

Serena nhắm mắt lại và lặng lẽ lắc đầu.

“Tôi biết ở anh có thứ gì đó khác biệt ngay thời điểm mà tôi được nghe tên anh, Kazuma-sama. Tôi không biết liệu anh có nhận thức được điều này, nhưng những tồn tại với sức mạnh đặc biệt sẽ xuất hiện trong thế giới này khá thường xuyên. Sức mạnh đó ở dưới hình dạng là những kỹ năng, hay chỉ số vật lý, hay ma pháp kỳ lạ và vũ khí. Có rất nhiều người như bọn họ, nhưng họ đều có một điểm chung, đó là họ đều mang đến sự sợ hãi cho những thuộc hạ của Quý Vương.”

Cô ấy đang nói về những tên gian lận đến từ Nhật Bản.

“Err, chà, tôi nghĩ mình biết một trong số họ... Đằng nào thì, cô nghĩ tôi là một trong số những tên đó vì tôi sở hữu cái tên kỳ lạ, đúng không? Ờ thì, xin lỗi khi nói ra điều này, nhưng tôi không thật sự có bất kì điều gì đặc biệt-”

Serena mạnh dạn tuyên bố.

“Thật vậy, những người sở hữu những sức mạnh đặc biệt như vậy thường có những cái tên kỳ lạ. Nhưng đó không phải là điều đã thuyết phục tôi rằng anh là người đặc biệt. Từng có một kiếm sĩ huyền thoại, người đã mang lại rất nhiều sự hủy diệt cho lực lượng của Quý Vương! Thời điểm tôi nghe được tên anh, tôi đã chắc chắn về điều đó! Anh là hậu duệ của người ấy!”

Làm sao việc này có thể!?

....

“... Tại sao cô lại nghĩ như vậy?”

“Tên của người đó là Satou. Liệu nó có thể thật sự chỉ là một sự trùng hợp ngẫu nhiên, cho một ai đó có mang cái tên hiếm hoi như vậy sao? Tôi không tin vào điều đó!”

Đó là họ phổ biến nhất ở quê tôi.

Cô ấy hoàn toàn nhầm lẫn tôi với một ai đó.

... Tuy nhiên...

“Serena-san, tôi xin lỗi khi nói ra điều này, nhưng đây là một sự thật không thể phủ nhận, tôi là một Mạo Hiểm Giả với chức nghiệp yếu nhất. Câu chuyện mà cô vừa nói với tôi, thực sự toàn bộ đều rất thú vị., nhưng, ở thì, để tôi có thể đánh bại quỷ vương là điều bất khả thi. Từ đâu, tôi vốn không có ý định đối mặt với hắn ta. Thêm vào đó, từ những gì cô đã nói với tôi, lời nguyền sẽ sớm biến mất, và Quỷ Vương chỉ là một cô bé, đúng không? Không, không, điều đó hoàn toàn là bất khả thi. Tôi không có cái quyết tâm cần thiết để giết một ai đó. Chỉ đối phó với những con quái vật mang hình dáng con người là đủ khó khăn với tôi rồi.”

Tôi đã mong đợi, là Serena sẽ trở nên thất vọng sau khi nghe những lời lẽ thảm hại đến như vậy, nhưng thay vào đó, trông cô ấy có vẻ nhẹ nhõm.

“Anh không nên khiêm tốn đến như vậy... Tuy nhiên... Tôi hiểu rồi. Fufu, Kazuma-sama thật sự là một người rất tốt bụng, phải không?”

Serena mím cười.

Sau đó, cô ấy khẽ cúi chào.

“Giờ thì, tôi sẽ...”

“Celestina-san! Đó có phải là Celestina-san không!?”

Một giọng nói đột nhiên phát ra cản trở lời chào tạm biệt của Serena.

Người đó là...

“Ah, Kazuma-san cũng ở đây! Hai người đang làm gì ở một nơi như thế này? Anh thật sự có duyên với những Quý Tướng đó. Đầu tiên là tôi và Vanir, và giờ là Celestina-san nữa! Có phải anh đã làm bạn với cô ấy?”

Chủ cửa hàng vật phẩm ma thuật ở gần đây, Wiz.

“... Có phải cô nhầm lẫn tôi với một ai đó không? Tôi là một tu sĩ tên là Serena. Tôi chắc chắn là cô đã nhận nhầm người-“

“Celestina-san, cô thật sự nên ghé thăm cửa hàng của tôi khi mà giờ cô đã ở đây. Kazuma-san, anh cũng được chào đón. Tôi sẽ pha một chút trà.”

Wiz đơn giản lò đi những nỗ lực của Serena dùng để đánh lừa cô. Nó gần giống như cô ấy là một thiên tài khi nói về điều đó.

Serena vẫn giữ khuôn mặt tươi cười khi cô ấy nhìn sang tôi.

“Kazuma-sama, anh có biết cô ấy không? Anh có thể giải thích cho cô ấy là cô đã nhận nhầm người không?”

“Tại sao cô không nhìn vào tôi, Celestina-san? Và có chuyện gì với cái cách nói chuyện sang trọng đó? Cố không có quên tôi, phải không?”

Hồi đó, tôi đã sống cùng cô trong lâu đài của Quý Vương-san! Celestina-san!"

Wiz nắm lấy vai của Celestina và bắt đầu lắc cô ấy.

Serena chắc hẳn đã đến giới hạn, và gạt tay Wiz ra.

"Cô làm ơn th- Cô có thể ngừng việc này lại không? Tôi là Serena. Cái người Celes gì đó là một người khác, vậy nên cô có thể thôi đi không?"

"Cô đang nói gì vậy? Dù có nhìn thế nào đi nữa, cô chính là Celestina-san! Cố chính là Tu Sĩ Hắc Ám Celestina-san! Con người duy nhất trong quân đội Quý Vương, người rất giỏi trong việc lên kế hoạch và thâm nhập!"

"Có vẻ như cô không thể ngừng nói nhỉ. Để tôi làm việc đó dùm cô. Heal! Heal!"

"Ow! Ow! Cô đang làm gì vậy, Celestina-san! Có chuyện gì với cô vậy!? Được thôi, tôi không quen biết cô nữa! Tôi đã nghĩ cô sẽ thấy hứng thú với vật phẩm ma thuật mà tôi vừa có được... Kazuma-san, hãy ghé thăm cửa hàng của tôi sớm nhé."

Sau khi chào tạm biệt tôi, Wiz giận dỗi dậm chân đi về hướng cửa hàng của cô ấy.

"... Thật là một con người kì lạ. Khỏi bốc lên từ người cô ấy khi cô ta được chữa trị."

"Chà, sau cùng cô ta là một Lich. Tuy nhiên tôi dám chắc là cô đã biết điều đó, Celestina-san."

Tôi đáp lại những nỗ lực để lừa phỉnh tôi của Serena bằng một nụ cười.

Mặc dù vậy, nụ cười của cô ấy vẫn không hề phai đi một chút nào. Tôi khá là người mộ quyết tâm của cô ấy.

Sau một hồi im lặng, Serena ngẩn đầu lên.

“Không phải vậy!”

“Oh?”

Cô ta không có vẻ như đã từ bỏ?”

Cô ta kiên trì đấy, tôi sẽ ghi nhận điều đó.

“Đúng vậy, tôi là một trong những Quý Tướng, Celestina. Nhưng làm ơn hãy nghe tôi, câu chuyện mà tôi vừa nói với anh hoàn toàn là sự thật! Tôi thật ra là chị gái của Quý Vương. Để cứu lấy em gái mình, tôi không còn sự lựa chọn nào khác ngoài gia nhập quân đội Quý Vương! Ah, khi tôi nghĩ về em ấy...”

Ngay sau đó.

Khi Serena đang ở giữa màn trình diễn đầy xúc cảm của mình, một người đàn ông xuất hiện phía sau cô ấy.

“Cái gì về em gái? Thằng nhóc, kẻ đã lo lắng liệu hắn ta có thật sự đang hứng chịu một lời nguyền, thứ gây ra điều gì đó để gây trở ngại mỗi khi mọi chuyện bắt đầu tốt. Bà chủ cửa hàng đáng thất vọng đó, người đã vui vẻ đem về một thứ rác rưởi thêm một lần nữa nói với ta là người đang ở gần đây. Ta có thể sẵn sàng giúp đỡ người với việc đó bằng một cái giá hợp lý. Ghé thăm cửa hàng một chút thì thế nào?”

Serena cứng người khi nghe thấy giọng nói đó.

Sau wiz, lại đến một Quý Tướng khác, ác quỷ đeo mặt nạ, Vanir, đã xuất hiện.

‘...Chào buổi trưa. Rất vui được gặp anh. Anh có phải là bạn của Kazuma-sama không? Um, Kazuma-sama, anh có vẻ khá bận rộn, vậy nên tôi sẽ rời...’

“Rất vui khi lần đầu được gặp cô, một linh mục thuần khiết và chính trực, người không hề có một chút đáng nghi. Giờ thì, không có lý do gì phải vội quay về nhà. Để minh chứng cho cuộc gặp của chúng ta, và thay mặt cho bà chủ đã bị đốt thành than và đang tan chảy, ta sẽ cung cấp một trong những vật phẩm mà mới đây, bà chủ đã vui vẻ mua nó với một cái giá phải chăng.”

Serena thở dài nhẹ nhõm trước những lời nói của Vanir.

Vanir lấy ra một vật nhỏ hình chóp.

“Đây là vật phẩm đê nghị của ngày hôm nay! Bạn thân của những Mạo Hiểm Giả khi đi du lịch, Bug Killerin! Đừng để bị lừa bởi cái tên đê thương của nó, nó thật sự rất mạnh mẽ. Đây là vật phẩm ma thuật sẽ giáng một lời nguyền chết chóc vô cùng mạnh mẽ lên bất cứ sinh vật nào nhỏ hơn một con chuột dám tiếp cận nó. Nói cách khác, nếu bạn đặt cái này dưới gối, bạn sẽ có thể ngủ mà không phải lo lắng về việc bị đốt bởi những con côn trùng phiền nhiễu.”

“Oh?”

Tôi và Serena thốt lên cùng một lúc.

Có những sinh vật giống như loài muỗi ở thế giới này.

Tôi không thiếu tiền, và một thứ như vậy nghe có vẻ hữu dụng.

Tuy nhiên...

“Nó cũng phải có một loại nhược điểm, đúng không? Giống như đặt một lời nguyền chết chóc lên con người với khả năng thành công thấp hay tương tự?”

“Không hề. Nó sẽ không có tác dụng lên bất kỳ sinh vật nào lớn hơn một con chuột. Thứ duy nhất sẽ chết là những sinh vật nhỏ hơn một con chuột.”

Vanir bác bỏ những suy luận của tôi trong một lần.

Có thể nào nó thật sự là một vật phẩm hoàn chỉnh...?

“Thật là một vật phẩm tuyệt vời. Nói cách khác, nếu tôi đặt nó ở dưới gối của mình, kể cả cái thứ nhanh nhẹn và đen bóng, tên đai đế đáng sợ sẽ chết nếu như nó đến gần. Làm ơn đưa cho tôi một cái...”

“Cảm ơn vì đã mua hàng!”

Nhin thấy Serena vui vẻ mua vật phẩm đó, một suy nghĩ khác chợt đến với tôi.

“... Nói đi, Vanir, tất cả những sự sống nhỏ hơn một con chuột lại gần nó sẽ chết, đúng không?”

“Đương nhiên.”

Vanir lập tức trả lời.

“... Vậy thì, vi khuẩn sống trong ruột của con người và những sinh vật cộng sinh và những thứ khác cũng sẽ chết sao?”

“Đương nhiên.”

Vậy là, sau cùng nó thật sự là một thứ rác rưởi.

Cô ấy không biết vi khuẩn hay sinh vật cộng sinh là gì, nhưng Serena chắc hẳn đã suy luận ra đó là một món đồ khiếm khuyết từ giọng điệu của tôi.

Serena đã cố gắng trả lại nó một cách tinh tế, nhưng...

“Chờ đã, người vừa mới giới thiệu. Ta đối xử với thông tin cá nhân của khách hàng với một sự tôn trọng tối đa, nhưng nếu cô trả lại món hàng đó, cô sẽ không còn là khách hàng của ta nữa. Hmm, đúng vậy, ta đã thấy điều gì đó... Tương lai của một người sẽ bị hành hạ bởi

những Mạo Hiểm Giả sau khi một quý ông đeo mặt nạ nào đó tiết lộ tất cả những bí mật..."

‘Tôi sẽ mua nó! Tôi sẽ mua nó! Giá của nó là bao nhiêu!?’

Xin chia buồn.

“Fuhahahaha! Hôm nay ta có tâm trạng rất tốt! Sau cùng, cái thứ rác rưởi mà bà chủ không ưu điểm đã mua về thật sự có thể biến thành tiền! Ban đầu, vật phẩm này có giá 400,000 Eris, nhưng xem xét đây là lần đầu chúng ta gặp mặt, và ta đang có tâm trạng tốt, ta sẽ bán cho cô với giá 1,200,800 Eris!”

“Giá đã tăng lên tên khốn nạn! Tại sao anh biết chính xác là tôi có bao nhiêu tiền! Đừng có dùng đôi mắt nhìn thấu tất cả của anh lên tất cả mọi thứ!”

Serena hét lên và ném nguyên cái túi tiền của mình cho Vanir.

Sự thay đổi giọng điệu một cách đột ngột của cô ấy, khiến cho cô giống như một Mạo Hiểm Giả xấu miệng.

“Fuhahahaha! Cho đến khi chúng ta gặp nhau lần nữa, tên nhóc! Oh, và người mà ta vừa mới gặp! Cảm xúc đen tối của ngươi thật sự rất ngon! Chính xác nó mà thứ ngon nhất! Fuhahahaha!”

Sau khi chụp lấy cái ví, Vanir cười một cách thỏa mãn và đi bộ về phía cửa hàng với niềm vui trong bước chân của hắn ta.

Nhìn thấy hình ảnh hắn ta đang rút lui, vị Quý Tướng, Celestina, lầm bẩm.

“...Tiền của tôi...”

... Xin chia buồn.

Lời bạt

Cảm ơn rất nhiều vì đã mua tập truyện này.

Gần đây, sau khi xu hướng lười biếng trong khi đang làm việc ở nhà đã bị phát hiện bởi biên tập của tôi, tôi đã bị kéo đến phòng họp của Kadokawa và bị cách ly trong đó để làm việc.

Tôi trở thành nhà văn bởi vì tôi ghét phải đi lại hằng ngày, vậy mà làm sao mọi chuyện lại trở nên như thế này?

Tôi biết, việc này trở thành như vậy là vì tôi đã không làm việc chăm chỉ. Tôi xin lỗi.

Kể cả sau khi trở thành một nhà văn, có vẻ như tôi vẫn không trưởng thành thêm một chút nào tính từ hồi tôi còn làm bảo vệ tại nhà.

— Trong tập này, hai địch thủ cuối cùng đã đi đến kết luận- không, họ trở thành địch thủ vĩnh viễn.

Cặp này vốn được sinh ra dựa theo khái niệm của việc có hai đối thủ hoàn toàn đối lập và đồng thời cũng rất giống nhau, vậy nên tôi chắc chắn họ vẫn sẽ tiếp tục đối đầu với nhau ngay cả khi họ trở nên thân thiết kể từ bây giờ trở đi.

Và câu chuyện này cuối cùng cũng đi đến cao trào.

Quân đội Quý Vương cuối cùng đã bắt đầu hành động, một Quý Tướng xuất hiện ở Axel, và cuộc sống thường nhật của Kazuma sẽ bị phá vỡ— —

Nah, không có chuyện bộ truyện này sẽ có những phát triển nghiêm túc đến như vậy. Tuy nhiên, xin hãy mong chờ tập truyện kế tiếp.

Giờ thì, tôi sẽ kết thúc lời bạt của mình tại đây, Tiếp theo là dành cho phần quảng cáo.

Tập truyện hiện tại đang được bày bán “Những chiến binh sẽ được phái đi! Tập 2” có một truyện ngắn được hợp tác với Konosuba, vì vậy bất kỳ ai quan tâm đến nó xin đừng bỏ qua cơ hội của mình. Nó cũng sẽ làm cho nhà xuất bản hạnh phúc.

Ngoài ra, phim hoạt hình Konosuba đã được công bố.

Chuyện này ngày càng trở nên lớn lao, thậm chí tôi còn không còn cảm giác gì với nó nữa. Tất cả là nhờ những người đã hỗ trợ và sự hỗ trợ của những người liên quan đến việc phát triển nó. Cảm ơn, cảm ơn...

Tập này cũng chỉ hoàn thành sau khi gây ra cho mọi người không ít rắc rối.

Tôi liên tục trì hoãn bản thảo hết lần này đến lần khác và ép Mishima-Sensei hoàn thành các phác thảo theo hạn chót rất chật chẽ. Tôi thật sự xin lỗi vì điều đó!

Toi cũng gây ra nhiều rắc rối cho người phụ trách I-san, các biên tập, những nhà thiết kế, nhân viên bán hàng, và cả tấn người khác, những để cùng tôi đi đến cuối cùng...!

Cùng với lời cảm ơn và xin lỗi tới toàn bộ bọn họ, tôi muốn gửi lời cảm ơn sâu sắc nhất đến những người đã chọn cuốn sách này!

Akatsuki Natsume

Ngoại truyện 1: Nụ cười ngây thơ của cây giống

“Cậu biết không, mình đã nghĩ đến điều này được một thời gian rồi, những có lẽ quái vật lúc sinh ra không hề hung dữ. Bọn chúng chỉ đơn giản là không còn sự lựa chọn nào khác ngoài trở nên dữ tợn để tồn tại trong thế giới khắc nghiệt này.”

Yunyun trầm ngâm trước cái chậu cây ở trong nhà Megumin.

Phải, chính là cái chậu mà Cô Gái Tĩnh Lặng đã được trồng.

“Đúng vậy... Chúng ta đã được dạy, quái vật là kẻ thù của nhân loại, là thứ phải bị diệt trừ, nhưng nhìn vào cô bé, nó thật khó để tin vào điều đấy...”

Megumin nở một nụ cười dịu dàng khi Cô Gái Tĩnh Lặng đang cười to trong lúc vẫy tay vui vẻ với mặt trời.

Ngay sau đó, Aqua, người đang tưới nước cho cô bé, nói,

“Hai người bạn em nói hay lắm. Chỉ việc nhìn vào nụ cười ngây thơ đó. Đôi mắt nhìn thấu mọi việc của chị tuyên bố, con bé chắc chắn là một cô bé thuần khiết.”

“... Nghe thấy sự đảm bảo của cô chỉ khiến cho con bé có vẻ đáng nghi hơn.”

Khi tôi và Aqua đang nói chuyện, cái chậu rướn mình tới Yunyun.

Khi bàn tay của cô bé quấn lấy ngón tay vừa vương ra của Yunyun, cái cây giống bật cười.

“Aqua-san, em đã quyết định. Em sẽ chăm sóc con bé. Không, Em sẽ nhận nói làm con gái nuôi của mình. Cô bé sẽ trở thành tộc trưởng kế nhiệm của em.”

“Cậu có biết bản thân mình đang nói cái gì không? Mình đang làm phân bón cho cô bé từ đồ ăn thừa của ngày hôm qua, vậy nên giúp mình một tay nào.”

“Chị nữa! Chị sẽ tạo ra thêm nhiều nước sạch!”

Nói ra điều đó, ba người bọn họ rời đi, bỏ lại tôi một mình với cái cây giống.

Tôi di chuyển để vô nhẹ vào đầu cô bé có kích thước như một con búp bê với ngón tay của mình.

“... Để nghĩ đến việc cuối cùng mình lại chăm sóc cho một Cô Gái Tĩnh Lặng... Bọn ta sẽ trồng người sâu trong khu rừng gần với ngôi làng, vậy nên hãy tự chăm sóc bản thân. Người sẽ không nhận được chất dinh dưỡng từ con người, nhưng bằng một cách nào đó, ta chắc người sẽ thu xếp được...”

“Đ*o được đâu.”

....

“Mày vừa nói cái gì?”

Tôi chắc chắn đã nghe điều đó.

Tôi nheo mắt lại và hỏi cái cây giống.

“... Mày chắc chắn vừa nói cái gì đó rất tệ, đúng không? Này, nói gì đi.”

“Tsk.”

....

“Nè, Kazuma, tôi đã nghe được từ những dân làng. Rõ ràng là khu vực phía đông bắc của khi rừng ít khi nhìn thấy hoạt động của con người, nên... A-Anh đang làm cái gì vậy!?”

“Bỏ tôi ra, Darkness! Tôi sẽ nhổ cái thứ này lên rồi đốt nó!”

“Anh đang nói cái gì vậy!? Aqua sẽ khóc đó!”

Do sự xuất hiện của Darkness vào đúng thời điểm tồi tệ nhất có thể, tôi không thể thực hiện kế hoạch của việc giải quyết mọi thứ ngay tại chỗ.

“Nghe tôi nói này, Darkness. Con nhóc này thật sự rất xấu xa kể từ lúc nó được gieo hạt. Nó đã nói một số câu rất nguy hiểm và thậm chí còn biết cách tặc lưỡi.”

“... Kazuma, tôi biết cậu vẫn đề phòng với Cô Gái Tinh Lặng, nhưng nghĩ về nó đi. Nó chỉ mới được gần hai tuần kể từ khi con bé mọc lên. Kể cả trẻ em loài người còn không thể nói được, và trong mọi trường hợp, nó quá sớm để cho con bé có thể học được từ ngữ.”

“Nhưng tôi đã nghe nó! Nó chắc chắn đã nói ‘Đ*o được đâu’. Và trên hết nó còn tặc lưỡi!”

“Cái vụ ồn ào này là sao? Tặc lưỡi về cái gì?”

“Mình tự hỏi chúng ta có nên đặt tên cho cô bé... Da của cô bé rất trắng, vậy Shiro-chan... Cậu thấy thế nào?”

.

Ngay lúc đó, Megumin và Yunyun quay lại, mang theo một cái dĩa với vụn rau củ nghiêm.

“Này, Megumin, Nghe đây! Cái cây mầm này đã nói và thậm chí còn tặc lưỡi!”

Như thể trả lời, cả ba người bọn họ trao cho tôi ánh mắt lo lắng.

“Um... Kazuma-san, từ quan điểm thể chất, một sinh vật nhỏ thế này không thể phát triển một bộ não thích đáng để xây dựng và ghi nhớ từ ngữ...”

“Em đang nói cái gì trong cái thế giới mà rau củ có thể bay nhảy xung quanh hả? Này, sao ngươi không nói gì nữa đi!?”

Ánh mắt của họ trở nên chua chát khi tôi chỉ điểm cái cây giống một lần nữa.

“Cô bé là người đã nhận được nước thánh tinh khiết, anh có biết không? Nghiêm túc đấy, Kazuma-san, anh đang làm cái gì vậy? Không cần biết cô bé dễ thương đến mức nào, nhưng chơi khăm kiểu này có một chút...”

“Đừng có hiểu lầm! Con nhóc này vừa mới nói là tặc lưỡi! Tại sao không ai trong số mấy người chịu tin tôi cơ chứ!?”

Aqua nhẹ nhàng đặt tay lên vai tôi.

“Kazuma... Cậu chắc hẳn rất mệt mỏi vì thức dậy sớm sau khi đã quen với việc ngủ nước. Nó ổn và, cứ nghĩ ngơi cho đến khi trời tối.”

“Cũng đừng nhìn tôi theo kiểu đó! Chết tiệt, tất cả đều tại vì người mà mọi người đối xử với ta như ta là một tên điên vậy!”

Khi tôi bắt đầu la rầy cái cây giống, tôi có thể cảm thấy mình người đang xích ra khỏi tôi và lặng lẽ thì thầm với nhau.

Thỉnh thoảng, tôi có thể nghe những từ như, bệnh viện, hành động kì lạ và mấy thứ tương tự. Chắc chắn không có thứ gì truyền đến cảm giác tự tin.

... Được thôi, đừng có đổ thừa cho tôi nếu có chuyện gì xấu xảy ra.

Ngay lúc đó.

“Chuyện gì đang xảy ra vậy, Nii-chan?”

Ngay khi tôi chuẩn bị bỏ cuộc, Komeko tò mò lảng vảng lại đây.

“Oh, Komekko... Không, nó chỉ là, cái cây giống này có thái độ xấu, nhưng không ai tin tưởng anh.”

Tôi đã có chút lo lắng rằng Komekko cuối cùng sẽ trao cho tôi ánh mắt giống như Megumin và mọi người, nhưng cô bé chỉ đơn giản là nhích lại gần cái cây giống.

“... Trông ngon miệng.”

“Eep!”

... Ngay cả trong một thế giới khác, trẻ em vẫn luôn tàn nhẫn hơn bao giờ hết.

Ngoại truyện 2:

Con quý triệu hồi mạnh nhất của Hồng Ma Tộc

Sau khi đi đến Làng Hồng Ma, tôi đã trở nên quá rãnh rỗi và không có thứ gì để làm.

Không có nhiều việc để làm ở một ngôi làng nhỏ ở vùng nông thôn.

Aqua và Megumin đã chạy đi đâu đó, và Megumin để Komekko lại cho tôi chăm sóc trước khi tự làm cho mình bận rộn với công việc nhà.

Và do đó, cuối cùng Komekko và tôi hiện đang chơi với nhau ở sân sau.

“— Giờ thì, qua đây chơi với onii-chan nào.”

“Em biết rồi. Nee-chan cũng nói em đi chơi với nii-chan.”

Con nhỏ đó... em ấy tốt nhất lên nhớ lấy chuyện này.

...Oh, tôi đã nghĩ đến một thứ. Thứ này chắc chắn sẽ vô cùng hiệu quả với một siscon như em ấy.

Tôi lấy một món ăn nhẹ mà mình đã mang theo như một món quà.

“Nè, Komekko, giữa anh và Megumin, em thích ai hơn? Anh sẽ cho em món ăn vặt này nếu em-”

“Em thích nii-chan nhiều hơn nee-chan.”

Nhin thấy Komekko giật lấy món ăn vặt mà không tốn lấy một giây để suy nghĩ, một suy nghĩ thoáng qua trong tôi, là liệu điều này có thực sự ổn không.

“A-Ah, không có gì. Lặp lại điều mà em vừa nói với anh cho Megumin nghe, khi lát nữa em ấy quay lại đây, anh sẽ cho em món ăn vặt khác.”

“Okay!”

Cô bé ngoan.

Sau khi giấu đi nụ cười khẩy, tôi ngồi xổm xuống bằng với chiều cao của Komekko.

“Giờ thì, chúng ta chơi gì đây? Gia đình? Đuổi bắt?”

“Triệu hồi ác quỷ.”

... Liệu đây có phải là lý do họ được gọi là Hồng Ma Tộc?

“Được rồi, để việc đó lại cho tới khi nào em lớn hơn, được chứ? Komekko là một Hồng Ma Nhân, vậy nên nó sẽ thật sự rất nhức đầu nếu như cuối cùng em lại gọi ra một con quỷ thật sự.

“Okay, em đã bị quở trách bởi một con goblin nhỏ khi em triệu hồi cậu ta mà không có lẽ vật.”

“Megumin! Megumin! Lại đây nhanh lên!”

Tôi hét lên về hướng ngôi nhà.

“— Nghiêm lúc đấy, có việc gì? Em đã nói với anh là hãy chơi với Komekko trong khi em làm việc nhà, đúng không?”

Megumin chạy đến trong khi lau tay trên chiếc tạp dề của em ấy.

“Giờ không phải là lúc để làm điều đó. Em gái của em đã làm một thứ rất tuyệt vời. Nè, Komekko, nói với Megumin những điều em vừa nói với anh đi.”

“Em thích nii-chan hơn nee-chan.”

“Em đang nói cái gì vậy!? Komekko, chị sẽ xin lỗi nếu như chị làm điều gì đó tồi tệ! Nó thật sự rất đau đớn, vậy nên làm ơn ngừng việc đó đi!”

Không, không phải câu đó.

“Em đã hoàn thành việc nói ra điều đó, vậy nên cho em món ăn vặt khác.”

“Kazuma, em có chuyện muốn nói với anh, vậy nên anh vui lòng đi theo em.”

“Không phải nó! Ý anh là, anh đúng là đã bảo cô bé nói ra điều đó để đổi lại một món ăn vặt, nhưng đó không phải là lý do anh gọi em ra đây. Em gái của em đã triệu hồi một con quỷ!”

Tôi nhanh chóng giải thích trong khi đưa món ăn vặt cho Komekko.

Để trả lời, Megumin chỉ đơn giản là thở dài.

“Đó là thứ mà bất kỳ Hồng Ma Nhân nào cũng sẽ làm vào một thời điểm nào đó. Em từng thực hiện một nghi thức để triệu hồi vị thần của sự hủy diệt khi em còn là một đứa trẻ.”

Đừng có nói ra điều đó với một biểu hiện hoài cổ đến như vậy... Chờ đã, cái gì!? Vậy, em đang nói là nó ổn sao!? Nhưng Komekko đã nói thứ gì đó về một con goblin nhỏ...”

Có lẽ vì nhìn thấy biểu hiện hoảng hốt của tôi thật thú vị, Megumin khẽ cười khúc khích.

“Triệu hồi quỷ tộc yêu cầu một nghi thức khó khăn và cực kỳ tinh tế. Trên hết, nó sẽ tốn ít nhất một thập kỉ chăm chỉ làm việc chỉ để triệu hồi một con tiểu quỷ, loại yếu nhất của quỷ tộc.”

“Nghiêm túc sao?”

Nhưng nếu là như vậy, những gì mà Komekko vừa nói...

“Thêm vào, kể cả khi nghi thức thành công, một con goblin không phải là một con quỷ, vậy nên không thể nào là nó được triệu hồi. Komekko, em không nên chọc anh ấy nhiều quá, được chứ?”

“Okay”

“Giờ thì, em sẽ quay lại làm việc nhà. Hai người hãy chơi với nhau, được không?”

Sau khi Megumin vỗ lên đầu Komekko, em ấy quay trở lại ngôi nhà.

... Vậy con bé chỉ đang chọc tôi sao...

Tôi đã nghĩ mình lại gặp phải một sự cố rắc rối khác. Nhưng tôi đoán đó chỉ là do tôi tưởng tượng mà thôi.

Nghiêm túc mà nói, hai chị em nhà này cứ xoay tôi vòng vòng.

“Thấy chưa, chị của em trở nên giận dữ vì em đã nói mấy thứ như vậy. Nó có hơi đạo đức giả khi anh nói ra điều này, nhưng nói dối là xấu, được chứ?”

“Em không nói dối.”

Sự bướng bỉnh của em ấy giống hệt như chị mình.

“Nhưng Megumin đã nói ra điều đó, đúng không? Em không thể gọi ra một con goblin với nghi thức triệu hồi.”

“Nhưng nó đã xuất hiện. Em đã cho nó cái vỏ của con ve sầu như là một lề vật, nhưng nó chỉ mắng em. ‘Đừng có gọi ta lên mà không có một lề vật thích đáng. Ta sẽ để cho người đi lần này, vì vậy đừng có làm nó thêm lần nào nữa.’ Nó nói vậy đó.”

... ...

Cái cảm giác tồi tệ đó đã quay trở lại.

“Nói nè, em có thể mô ta con goblin đó cho anh không?”

Để đề phòng, tôi xác nhận lại với Komekko...

“Nó rất nhỏ và đen, và nó có móng vuốt, cánh và một cái đuôi.”

“Megumin! Qua đây nhanh lên!”

Ngoại truyện 3: Người bỏ lại lam sấm phía sau

Khi tôi đang lang thang xung quanh Làng Hồng Ma, tôi tình cờ thấy Aqua đang đắm vào không khí.

“... Cô đang làm cái gì vậy?”

“Ah, Kazuma, quả là một sự trùng hợp. Mới lúc nãy, tôi đã gặp một onee-san xinh đẹp, người đã nói ‘Xét đến việc cô là bạn của Megumin, cho phép tôi đưa ra một lời cảnh báo nhỏ. Gió... Bóng tối... Và ánh sáng thần thánh... Xin hãy ghi nhớ những từ đó.’ Trước khi biến mất ngay trước mặt tôi. Tôi không hề hiểu được cô ta đã nói cái gì, nên tôi đã canh chừng ở đây để ngăn cô ta trốn thoát.”

Đó là kỹ thuật tương tự với thứ mà Hồng Ma Tộc đã cho bọn tôi xem vào lần cuối cả bọn ở đây, bọn họ sử dụng ma pháp bẻ cong ánh sáng để khiến bọn tôi nghĩ là họ đã dịch chuyển.

“Sacred Break Spell!”

“!?”

Khi Aqua hô vang câu thần chú, một âm thanh hoảng hốt của ai đó ré lên vì ngạc nhiên và lăn ra khỏi phía đó có thể nghe thấy được.

“Thấy chưa, cậu đã nghe, đúng không? Cái âm thanh ngạc nhiên khi tôi giả vờ thi triển ma pháp của mình?”

“T-Tôi cảm thấy tiếc cho cô ấy, vậy nên thôi đi...”

Ngay sau đó.

“Tôi chỉ rời mắt khỏi hai người có một chúc mà lại người lại gây ra rắc rối...”

“umm, đừng bắt nạt thị tộc của em quá nhiều.”

Darkness và Megumin tình cờ bắt gặp chúng tôi.

“Nè, Darkness, phải có một onee-san xinh đẹp đang trốn ở đâu đó quanh đây. Tôi muốn hỏi cô ấy những lời cô ta nói lúc nãy có nghĩa là gì.”

“Đừng lo, tôi sẽ làm điều đó cho cô-”

Darkness nắm lấy cổ áo của tôi trước khi tôi có thể bắt đầu làm việc.

“Darkness, làm ơn giữ chặt tên đó. Aqua, nó là một truyền thống phổ biến khi nói với những du khách, bọn họ sẽ nói một số cụm từ bí ẩn trước khi biến mất. Nó không có một ý nghĩa nào đặc biệt sâu sắc, vậy nên, làm ơn hãy để chị ấy đi.”

Thật là một truyền thống khó chịu.

“Nhân tiện, hai người đang làm gì vậy? Đi dạo và nói chuyện sao?”

“Không, bọn em... Thay vì giải thích, nó sẽ dễ dàng hơn khi chỉ cho chị thấy.”

Megumin chỉ về một khoảng cách xa.

“Yo, người bỏ lại lam sấm phía sau! Chào buổi sáng, vậy là cô đã quay lại từ Axel à?”

“Sấm động vang trời Yunyun! Chào buổi sáng, thế giới bên ngoài thế nào? Nó có thay đổi nhiều không?”

“A-Ah, chào buổi sáng! Chào buổi sáng! Nó không có vẻ gì là thay đổi quá nhiều!”

Đứng ngay đó chính là Yunyun, người được chào hỏi bởi những Hồng Ma Nhân đi ngang qua.

Chắc chắn đang cảm thấy xấu hổ vì bị đặt cho những cái danh hiệu đó, khuôn mặt Yunyun trở nên đỏ chót và đang rưng rưng nước mắt.

“Kazuma, anh đã nghĩ gì sau khi nhìn thấy cảnh đó?”

“Cảm giác như Yunyun đang bị bắt nạt.”

Đáp lại câu trả lời thành thật của tôi, Megumin cau mày.

“Không, nghiêm túc đây, xin hãy nhìn vào việc Yunyun đang được mọi người vây quanh.”

Tôi nhìn lại một lần nữa...

“Oh, Yunyun, hôm nay lam s้าm cũng đang phát sáng rực rỡ sau lưng cô!”

“S้าm động vang trời Yunyun, gần đây cô đã tăng cân sao? Nó có cảm giác như gần đây da thịt của cô đã nhiều hơn một chút...”

“Làm ơn ngưng gọi tôi bằng cái tên đó! Và tôi không có mập hơn, tôi chỉ đang phát triển thôi!”

... ...

“Vậy, anh nghĩ gì sau khi nhìn thấy cậu ấy nhăn nhó trong khi mọi người đang nịnh bợ cậu ấy và gọi cậu ấy bằng danh hiệu của chính mình?”

“L-Là vậy sao? Anh thấy em ấy không có vẻ gì là đang tận hưởng nó cả...”

Có vẻ như em ấy đã hết chịu đựng nổi, Megumin bước tới chỗ Yunyun, người đang ở trung tâm của đám đống.

“Yunyun, cậu chắc chắn trông có vẻ phấn khởi khi được mọi người đề cập với một danh hiệu ngầu như vậy.”

“Cậu đang nói cái gì vậy!? Bộ hiện giờ, trông mình giống như đang vui sao!? Cặp mắt của cậu làm từ miệng chai à!?”

“Nó cùng một đôi mắt đỏ giống như cậu!”

Nhin thấy sự xuất hiện bất ngờ của một kẻ không biết đến việc kiểm soát, đám đông Hồng Ma Nhân tụ tập quanh Yunyun nhanh chóng biến mất.

“... Ah, mình hiểu rồi, ra là vậy. Megumin đúng là không thể thành thật. Bất chấp những gì em ấy nói, em ấy vẫn ra ngoài đó để giúp Yunyun, khi cô bé đang đau khổ dưới những cái biệt danh đáng xấu hổ đó...”

Darkness gật đầu khi cô ấy nhìn vào hai người bọn họ và nở ra một nụ cười ấm áp...

“Megumin, ở Axel cậu cũng có một danh hiệu đó!”

“Mình không quan tâm đến những danh hiệu xấu hổ đó! Người bỏ lại lam s้าm phía sau, đổi cái biệt danh đó với mình đi!”

... ...

“Cậu thật sự tin vào điều đó sao?”

“... Có lẽ không...”

Ở một nơi rất ra Axel.

“Mình thật sự không thích cái danh hiệu hiện tại, nhưng cái danh hiệu mà cậu đang sở hữu thì thì...”

“Được thôi, mình sẽ thách đấu với cậu! Nếu mình thắng, mình sẽ lấy cái danh hiệu đó cho riêng mình!”

Một cảnh tượng rất quen thuộc đang diễn ra —

“Xin lỗi, mình không muốn cái danh hiệu của cậu, vậy nên mình sẽ bỏ qua lời thách đấu lần này...”

“C-Cái gì!? Tuy nhiên, cậu lại là người luôn khiến mình phải chấp nhận những lần thách đấu của cậu!”

THE TWO IN
NERIMAKI'S
IMAGINATION

I thought
those two
would end up
in that sort
of relation-
ship!!

2018.

NEXT

JUST WHO IS
THAT PRIEST!?

SHE'S A DEMON
KING'S GENERAL.

STEALING MY TITLE
AS THE BEAUTIFUL
PRIEST OF AXEL,
JUST WHO IS THAT
PRIEST!?

SHE'S A DEMON
KING'S GENERAL.

EH!? DON'T TELL ME, IS
SHE AN ASSASSIN HIRED
BY SOMEONE THE
DUSTINESS HOUSE HAS
OFFENDED?

SHE'S A DEMON
KING'S GENERAL.

COMING
SOON!!

NEXT VOLUME, THE TOWN OF
AXEL UNDERGOES A CRISIS,
AND FINALLY, A SERIOUS
DEVELOPMENT WILL...!

THAT AIN'T
HAPPENING.

GIFTING
this WONDERFUL
WORLD with BLESSINGS! 15